

ບົດລາຍງານ

ການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳຂອງ ສປປ ລາວ ປະຈຳປີ 2017

ຮ່ວມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍ:
ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ, ກະຊວງ ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ
ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ມິຖຸນາ 2018

ຄຳນຳ

ບົດລາຍງານການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳ ປີ 2017 (Industrial Developments Report 2017) ເປັນຜົນການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາ ພາຍໃຕ້ໂຄງການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານສະຖິຕິອຸດສາຫະກຳ (Strengthening of Industrial Statistics in Lao PDR) ໂດຍການຮ່ວມມືຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂອງກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດເພື່ອການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳ (United Nations Industrial Development Organization: UNIDO). ຈຸດປະສົງຕົ້ນຕໍຂອງໂຄງການແມ່ນເພື່ອຍົກສູງລະດັບຄວາມອາດສາມາດ ຂອງຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ໃນການກຳນົດນະໂຍບາຍ ແລະ ວາງແຜນພັດທະນາ ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ແລະ ຫັດຖະກຳ ໂດຍມີສະຖິຕິ ເປັນບ່ອນອີງ.

ຂໍ້ມູນສະຖິຕິຕ່າງໆ ໃນບົດລາຍງານສະບັບນີ້ ໂດຍພື້ນຖານແມ່ນໄດ້ມາຈາກການເກັບກຳ ພາຍໃຕ້ໂຄງການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານສະຖິຕິອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ສະນັ້ນ, ອາດປາສະຈາກບໍ່ໄດ້ຂໍ້ຂາດຕົກບົກພ່ອງ ເຊັ່ນ: ອາດມີບາງຕົວເລກ ທີ່ບໍ່ຄຸ້ນເຄີຍ ແລະ ອາດມີການຄາດເຄື່ອນ ຈາກຂໍ້ມູນອ້າງອີງໃນໄລຍະຜ່ານມາ. ບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວນີ້ເປັນລັກສະນະບົດຄົ້ນຄ້ວາ ລາຍງານ ທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງພາບລວມຂອງອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ແລະ ຫັດຖະກຳ ຢູ່ ສປປ ລາວ ເປັນຕົ້ນ ດ້ານໂຄງສ້າງ, ການສົ່ງອອກ ແລະ ຂີດຄວາມສາມາດ ຂອງອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ແລະ ຫັດຖະກຳ ພ້ອມດ້ວຍຂໍ້ສະເໜີແນະ ຈຳນວນໜຶ່ງ. ແຕ່ແນວໃດກໍຕາມ ຢ່າງໜ້ອຍຜົນຂອງການສຶກສາຄົ້ນຄ້ວາຄັ້ງນີ້ ກໍສາມາດເປັນຂໍ້ມູນອ້າງອີງ ເພື່ອສະເໜີນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນພັດທະນາອຸດສາຫະກຳ ໃນຕໍ່ໜ້າ.

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຂໍສະແດງຄວາມຂອບອີກຂອບໃຈ ມາຍັງທຸກພາກສ່ວນ ແລະ ຜູ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດ ເປັນຕົ້ນແມ່ນ ຄະນະນຳ ກະຊວງ, ຄະນະກົມ ແລະ ທີມງານ ຮັບຜິດຊອບວຽກງານດັ່ງກ່າວຂອງ ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ແລະ ກົມແຜນການ ແລະ ການຮ່ວມມື ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແລະ ຄະນະຊ່ຽວຊານ (ທີມງານ) ຂອງອົງການ UNIDO ທີ່ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຊີ້ນຳ ແລະ ພ້ອມກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂຄງການນີ້ຈົນປະສົບຜົນສຳເລັດຕາມແຜນທີ່ກຳນົດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນສຳເລັດການຄົ້ນຄ້ວາ ແລະ ສ້າງເປັນບົດລາຍງານດັ່ງກ່າວນີ້. ພ້ອມນີ້, ກໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງຜູ້ໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນຈາກໂຄງການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສາກົນດ້ານການຄ້າ (EIF Tier II).

ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງຢ່າງຍິ່ງວ່າ ບົດລາຍງານສະບັບນີ້ ຈະເປັນບ່ອນອີງ ສຳລັບທຸກພາກສ່ວນ ທັງພາກລັດ, ເອກະຊົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ກໍຄືຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ໃນການວາງແຜນ ແລະ ຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍເຂົ້າໃນຂົງເຂດວຽກງານຂອງຕົນ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາວຽກງານອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ກໍຄື ການປະກອບສ່ວນພັດທະນາເສດຖະກິດຂອງ ສປປ ລາວ ໃຫ້ຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຍືນຍົງ ແລະ ໜັ້ນຄົງ ຕະຫຼອດໄປ. ✎

ວິດທະນາ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

ນ ເຂັມມະນີ ພິນເສນາ

ສາລະບານ

1. ພາກສະໜີ	1
2. ສະພາບເສດຖະກິດທົ່ວໄປ	3
2.1 ສົມທຽບເສດຖະກິດໃນອາຊຽນ	3
2.2 ການຄ້າຕ່າງປະເທດ	9
3. ໂຄງສ້າງດ້ານອຸດສາຫະກຳ	13
3.1 ຈຳນວນໂຮງງານ ແລະ ເງິນລົງທຶນດ້ານອຸດສາຫະກຳ	13
3.2 ປະເພດອຸດສາຫະກຳ	14
3.3 ຂະໜາດໂຮງງານ	16
4. ການສົ່ງອອກສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳ	20
4.1 ການສົ່ງອອກສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳສົມທຽບກັບອາຊຽນ	20
4.2 ປະເພດສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳສົ່ງອອກ	24
4.3 ຕະຫຼາດສົ່ງອອກສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳ	27
4.4 ການສົ່ງອອກສິນຄ້າເຕັກໂນໂລຊີ	28
5. ຜົນການດຳເນີນງານຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ	31
5.1 ຜົນຜະລິດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ	31
5.2 ການຈ້າງງານ	35
5.3 ຄວາມເຊື່ອມໂຍງກັບໂລກ	39
5.4 ມູນຄ່າເພີ່ມຕໍ່ຜົນຜະລິດ	42
5.5 ຜະລິດຕະພາບ	43
5.6 ຜະລິດຕະພາບແຮງງານ	44
5.7 ອຸດສາຫະກຳແປງຕາມລະດັບເຕັກໂນໂລຊີ	47
5.8 ອຸດສາຫະກຳຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ	49
5.9 ຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດ	50
5.10 ມາດຕະຖານອຸດສາຫະກຳ	51
5.11 ການວິໄຈ ແລະ ພັດທະນາ	52
5.12 ການປົກປ້ອງຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ	53

6. ສະພາບແວດລ້ອມໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ.....	54
6.1 ກົດໝາຍແຮງງານ.....	55
6.2 ມາດຕະການຄວບຄຸມສິ່ງແວດລ້ອມ.....	56
6.3 ຄ່າຈ້າງຂັ້ນຕໍ່າ.....	57
6.4 ແຮງງານທີ່ມີສິມີ.....	58
6.5 ການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື້ອ.....	59
6.6 ຕະຫຼາດ.....	60
6.7 ວັດຖຸດິບ	61
6.8 ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການໄຟຟ້າ.....	63
6.9 ຜົນກະທົບຂອງນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍອຸດສາຫະກຳ.....	64
7. ສະຫຼຸບ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີ.....	66
7.1 ສະຫຼຸບສະພາບອຸດສາຫະກຳ	66
7.2 ທິດທາງການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳ.....	68
7.3 ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳ	72
7.4 ອົງປະກອບ ແລະ ປັດໄຈທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍ	72
7.5 ຂໍ້ສະເໜີແນະນຳໃນການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳ.....	73

ຕາຕະລາງ

ຕາຕະລາງ 1	ສົມທຽບປະຊາກອນໃນອາຊຽນ.....	3
ຕາຕະລາງ 2	ຕົວຊີ້ວັດເສດຖະກິດທີ່ສໍາຄັນສົມທຽບໃນອາຊຽນ	4
ຕາຕະລາງ 3	ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດລາວ ສົມທຽບກັບອາຊຽນປີ 2009-2015	7
ຕາຕະລາງ 4	ການຄ້າຕ່າງປະເທດຂອງລາວ ປີ 2010-2016.....	10
ຕາຕະລາງ 5	ຈໍານວນໂຮງງານ ແລະ ເງິນລົງທຶນ ແບ່ງຕາມແຂວງ.....	13
ຕາຕະລາງ 6	ຈໍານວນໂຮງງານ ແລະ ເງິນລົງທຶນ ແບ່ງຕາມປະເພດອຸດສາຫະກໍາ.....	14
ຕາຕະລາງ 7	ຈໍານວນໂຮງງານ ແບ່ງຕາມອັດຕາສ່ວນການສົ່ງອອກ.....	19
ຕາຕະລາງ 8	ມູນຄ່າສິ່ງອອກສິນຄ້າອຸດສາຫະກໍາປະເທດສໍາຄັນໃນອາຊຽນ ປີ 2010-2016	20
ຕາຕະລາງ 9	ການສົ່ງອອກສິນຄ້າ ທີ່ແມ່ນ ແລະ ບໍ່ແມ່ນອຸດສາຫະກໍາປຸງແຕ່ງ ປີ 2010-2016	22
ຕາຕະລາງ 10	ມູນຄ່າການສົ່ງອອກສິນຄ້າອຸດສາຫະກໍາ ແບ່ງຕາມລະຫັດ ISIC ປີ 2010-2016 .	24
ຕາຕະລາງ 11	ມູນຄ່າການສົ່ງອອກສິນຄ້າຕາມລະດັບເຕັກໂນໂລຊີ ປີ 2010-2016.....	28
ຕາຕະລາງ 12	ມູນຄ່າຜົນຜະລິດ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂັ້ນກາງ ແລະ ມູນຄ່າເພີ່ມຂອງແຕ່ລະອຸດສາຫະກໍາ ...	32
ຕາຕະລາງ 15	ຕົວຊີ້ວັດຄວາມສາມາດທີ່ສໍາຄັນ ແບ່ງຕາມປະເພດອຸດສາຫະກໍາ.....	44
ຕາຕະລາງ 16	ຕົວຊີ້ວັດຄວາມສາມາດອຸດສາຫະກໍາ ແບ່ງຕາມລະດັບເຕັກໂນໂລຊີ	49
ຕາຕະລາງ 17	ຕົວຊີ້ວັດຄວາມສາມາດອຸດສາຫະກໍາ ແບ່ງຕາມຂະໜາດໂຮງງານ	50
ຕາຕະລາງ 18	ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.....	53

ແຜນວາດ

ແຜນວາດ 1 ການຂະຫຍາຍຕົວທາງເສດຖະກິດຂອງລາວ ປີ 2003-2016 6

ແຜນວາດ 2 ການຂະຫຍາຍຕົວເສດຖະກິດລາວ ສົມທຽບກັບປະເທດອາຊຽນສໍາຄັນ 7

ແຜນວາດ 3 ການຄ້າຕ່າງປະເທດ ປີ 2010-2016 9

ແຜນວາດ 4 ດຸນການຄ້າ ປີ 2010-2016 10

ແຜນວາດ 5 ຕະຫຼາດສິ່ງອອກສິນຄ້າ ທີ່ສໍາຄັນຂອງລາວ ປີ 2010-2016 11

ແຜນວາດ 6 ອັດຕາສ່ວນຕະຫຼາດສິ່ງອອກສິນຄ້າສໍາຄັນຂອງລາວ ປີ 2010-2016 11

ແຜນວາດ 7 ຕະຫຼາດນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ ທີ່ສໍາຄັນຂອງລາວ ປີ 2010-2016 12

ແຜນວາດ 8 ອັດຕາສ່ວນຂອງຈໍານວນໂຮງງານ ແບ່ງຕາມຂະໜາດໂຮງງານ 17

ແຜນວາດ 9 ອັດຕາສ່ວນເງິນລົງທຶນ ແບ່ງຕາມຂະໜາດໂຮງງານ 18

ແຜນວາດ 10 ອັດຕາສ່ວນໂຮງງານ ແບ່ງຕາມແຫຼ່ງທຶນ 18

ແຜນວາດ 11 ອັດຕາສ່ວນໂຮງງານ ແບ່ງຕາມອັດຕາສ່ວນການສິ່ງອອກ 19

ແຜນວາດ 15 ການສິ່ງອອກສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ຕໍ່ການສິ່ງອອກລວມ 23

ແຜນວາດ 16 ຕະຫຼາດສິ່ງອອກສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ 27

ແຜນວາດ 17 ສ່ວນແບ່ງຕະຫຼາດສິ່ງອອກສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງຂອງລາວ 28

ແຜນວາດ 18 ອັດຕາສ່ວນການສິ່ງອອກສິນຄ້າ ແບ່ງຕາມລະດັບເຕັກໂນໂລຊີ 29

ແຜນວາດ 19 ການສິ່ງອອກສິນຄ້າ ແບ່ງຕາມລະດັບເຕັກໂນໂລຊີ ປີ 2010-2016 30

ແຜນວາດ 20 ມູນຄ່າເພີ່ມຂອງອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງສໍາຄັນ 31

ແຜນວາດ 21 ອົງປະກອບຂອງຜົນຜະລິດ 34

ແຜນວາດ 22 ອົງປະກອບຂອງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂັ້ນກາງ 34

ແຜນວາດ 23 ອັດຕາສ່ວນການນໍາເຂົ້າວັດຖຸດິບ 40

ແຜນວາດ 24 ອັດຕາສ່ວນການສິ່ງອອກ 41

ແຜນວາດ 25 ມູນຄ່າເພີ່ມຕໍ່ຜົນຜະລິດຂອງອຸດສາຫະກຳ ແບ່ງຕາມເຕັກໂນໂລຊີ 42

ແຜນວາດ 26 ມູນຄ່າເພີ່ມຕໍ່ຜົນຜະລິດ ແບ່ງຕາມອຸດສາຫະກຳ 43

ແຜນວາດ 27 ມູນຄ່າເພີ່ມສິນຄ້າ ແບ່ງຕາມລະດັບເຕັກໂນໂລຊີ 48

ແຜນວາດ 28 ຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດ 50

ແຜນວາດ 30 ອຸດສາຫະກຳທີ່ໄດ້ຮັບມາດຕະນາອຸດສາຫະກຳ 51

ແຜນວາດ 32 ການວິໄຈ ແລະ ພັດທະນາ.....	53
ແຜນວາດ 33 ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.....	54
ແຜນວາດ 34 ກົດໝາຍແຮງງານ	55
ແຜນວາດ 35 ກົດໝາຍສິ່ງແວດລ້ອມ	56
ແຜນວາດ 36 ຄ່າຈ້າງຂັ້ນຕໍ່າ	57
ແຜນວາດ 37 ຄວາມພຽງພໍຂອງແຮງງານທີ່ມີສີມື.....	58
ແຜນວາດ 38 ການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື່ອ	59
ແຜນວາດ 39 ບັນຫາຕະຫຼາດ	60
ແຜນວາດ 40 ອຸດສາຫະກຳທີ່ປະສົບບັນຫາດ້ານຕະຫຼາດ	61
ແຜນວາດ 41 ບັນຫາດ້ານວັດຖຸດິບ	61
ແຜນວາດ 42 ອຸດສາຫະກຳທີ່ມີບັນຫາດ້ານວັດຖຸດິບ	62
ແຜນວາດ 43 ການເຂົ້າເຖິງບໍລິການໄຟຟ້າ.....	63
ແຜນວາດ 44 ຂົງເຂດທີ່ມີບັນຫາການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການໄຟຟ້າ.....	64
ແຜນວາດ 45 ກົດໝາຍ/ນະໂຍບາຍອຸດສາຫະກຳ	65
ແຜນວາດ 46 ປັດໄຈດ້ານລົບໃນການລົງທຶນດຳເນີນທຸລະກິດອຸດສາຫະກຳ.....	65
ແຜນວາດ 47 ປັດໄຈບວກໃນການເຮັດທຸລະກິດອຸດສາຫະກຳ.....	66
ແຜນວາດ 48 ວິວັດທະນາການການຜະລິດໃນລະບົບເສດຖະກິດ.....	69
ແຜນວາດ 49 ລຳດັບຂັ້ນການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳຂອງປະເທດກຳລັງພັດທະນາ.....	71

1. ພາກສະເໜີ

ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກດີວ່າ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນ ລາວ (ສປປ ລາວ) ມີການຂະຫຍາຍຕົວດ້ານເສດຖະກິດຂ້ອນຂ້າງສູງຕໍ່ເນື່ອງ ເຖິງແມ່ນວ່າລະບົບເສດຖະກິດ ແລະ ການຄ້າຂອງໂລກ ກຳລັງຂະຫຍາຍຕົວຊ້າ ເນື່ອງຈາກວ່າເປັນປະເທດເສດຖະກິດໃຫມ່ ແລະ ຢູ່ໃນຊ່ວງເລີ່ມຕົ້ນຂອງການພັດທະນາປະເທດ ລວມເຖິງມີຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ທີ່ອຸດົມສົມບູນ, ທັງປ່າໄມ້ ແລະ ແຮ່ທາດ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ສປປ ລາວ ຍັງຂາດການວາງແຜນທີ່ມີປະສິດທິພາບ ຍ້ອນຍັງຂາດຂໍ້ມູນສະຖິຕິທີ່ດີ ທັງຂໍ້ມູນເສດຖະກິດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ. ເນື່ອງຈາກວ່າເປັນປະເທດເລີ່ມພັດທະນາ ເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີຂໍ້ມູນຕົວຊີ້ວັດປະສິດທິພາບ ຂອງຂະແໜງການຜະລິດຕ່າງໆ ລວມທັງ ສະຖິຕິທີ່ເປັນສາກົນ ທີ່ສາມາດໃຊ້ສົມທຽບກັບປະເທດອື່ນໆ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ລາວເປັນໜຶ່ງໃນ 10 ປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ ໂດຍມີການຮ່ວມມືເພື່ອເປົ້າໝາຍສ້າງເປັນ ປະຊາຄົມເສດຖະກິດອາຊຽນ ແລະ ມີການເປີດເສລີທາງການຄ້າ ໂດຍສະເພາະ ພາຍໃຕ້ຂໍ້ຕົກລົງການຄ້າດ້ານສິນຄ້າອາຊຽນ (ASEAN Trade in Goods Agreement: ATIGA) ທີ່ມີພາສີລະຫວ່າງປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ ແມ່ນຫຼຸດເປັນ ອັດຕາ 0% ເກືອບທຸກລາຍການສິນຄ້າແລ້ວ ຕັ້ງແຕ່ ວັນທີ 1 ມັງກອນ 2010 ເປັນຕົ້ນມາ. ການຂະຫຍາຍຕົວທາງເສດຖະກິດ ທີ່ຂາດຂໍ້ມູນສະຖິຕິທີ່ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ຫັນເວລາ ອາດກໍໃຫ້ເກີດການຂະຫຍາຍຕົວທີ່ບໍ່ສົມດຸນ ຫຼື ຜິດທົດທາງ, ບໍ່ເປັນໄປຕາມເປົ້າໝາຍ ແລະ ການເຂົ້າສູ່ເສດຖະກິດເປີດກວ້າງ ຕາມທິດທາງການເຊື່ອມໂຍງເສດຖະກິດກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ທັງຍັງສົ່ງຜົນຕໍ່ການປ່ຽນແປງທີ່ວ່ອງໄວ ແລະ ມີການແຂ່ງຂັນທີ່ຮຸນແຮງຂຶ້ນ.

ການບໍ່ມີຂໍ້ມູນຕົວຊີ້ບອກຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນ ທັງພາຍໃນປະເທດ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໃນຂະນະທີ່ປະເທດຕ່າງໆ ພະຍາຍາມພັດທະນາຂໍ້ມູນສະຖິຕິຂອງຕົນ ອາດມີຄວາມສູງ ຕໍ່ຂະແໜງການຜະລິດ ກໍ່ຄື ລະບົບເສດຖະກິດຂອງປະເທດເປັນຢ່າງຍິ່ງ ທັງໃນດ້ານການສູນເສຍຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນ ແລະ ການໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຢູ່ ຢ່າງບໍ່ເຕັມສ່ວນ, ບໍ່ມີປະສິດທິພາບ ໃນຂະນະທີ່ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ອາດຈະໝົດໄປ ແລະ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ທີ່ປະເທດລາວມີ ກໍ່ຂ້ອນຂ້າງຈຳກັດ, ສູນເສຍໂອກາດຈາກຄວາມສົມບູນທີ່ມີ ກໍ່ຄືສູນເສຍໂອກາດໃນການຂະຫຍາຍຕົວທີ່ເໝາະສົມ ເຊັ່ນດຽວກັບບາງປະເທດເສດຖະກິດໃໝ່ໃນອາຊຽນ ຫຼາຍປະເທດທີ່ມີການຂະຫຍາຍຕົວທາງເສດຖະກິດສູງຄ້າຍຄືກັນ ແຕ່ມີລະບົບຂໍ້ມູນສະຖິຕິທີ່ດີສຳລັບການກຳນົດເປົ້າໝາຍ ແລະ ການວາງແຜນຂັບເຄື່ອນຕ່າງໆ. ການຂາດຂໍ້ມູນສະຖິຕິທີ່ຄົບຖ້ວນ ໃນການວາງແຜນຈະເຮັດໃຫ້ການຂະຫຍາຍຕົວທາງເສດຖະກິດ ເປັນໄປຢ່າງບໍ່ທົ່ວເຖິງ, ບໍ່ສົມດຸນ ເກີດຊ່ອງວ່າງລະຫວ່າງຂະແໜງການຜະລິດ, ເກີດຄວາມແຕກໂຕນຂອງລາຍໄດ້ ເຊິ່ງເປັນບັນຫາທາງດ້ານໂຄງ

ສ້າງທີ່ແກ້ໄຂໄດ້ຍາກ ຖ້າຫາກບໍ່ມີການວາງແຜນທີ່ຖືກຕ້ອງ ໃນໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນຂອງການພັດທະນາ
ປະເທດ.

2. ສະພາບເສດຖະກິດທົ່ວໄປ

2.1 ສົມທຽບເສດຖະກິດໃນອາຊຽນ

ປະເທດລາວ ເປັນປະເທດນ້ອຍ ໂດຍໃນປີ 2015 ມີປະຊາກອນ 6,49 ລ້ານຄົນ ຈັດຢູ່ໃນອັນດັບ 8 ຂອງອາຊຽນ, ມີເນື້ອທີ່ 236.800 ກິໂລຕາແມັດ ຈັດຢູ່ໃນອັນດັບ 7 ຂອງອາຊຽນ ແຕ່ມີຄວາມໜາແໜ້ນຂອງປະຊາກອນຕໍ່າທີ່ສຸດ ຄືມີປະຊາກອນຕໍ່ເນື້ອທີ່ 27 ຄົນ ຕໍ່ກິໂລຕາແມັດ. ເມື່ອສົມທຽບໃນອາຊຽນ, ຖືວ່າລາວມີເສດຖະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ເຊິ່ງໃກ້ຄຽງກັບ ບູໄນ ໝາຍວ່າ ເປັນ 2 ປະເທດ ທີ່ມີຂະໜາດເສດຖະກິດນ້ອຍທີ່ສຸດໃນພາກພື້ນນີ້ ແລະ ປະເທດລາວມີລາຍໄດ້ 1.831 ໂດລາສະຫະລັດຕໍ່ຫົວຄົນ, ເປັນອັນດັບ 8 ຂອງອາຊຽນ ເຊິ່ງຫຼາຍກວ່າ ກຳປູເຈຍ ແລະ ມຽນມາ ເທົ່ານັ້ນ.

ຕາຕະລາງ 1 ສົມທຽບປະຊາກອນໃນອາຊຽນ

	ເນື້ອທີ່	ປະຊາກອນ	ຄວາມໜາແໜ້ນ ປະຊາກອນ	ການເພີ່ມຂອງ ປະຊາກອນ ຕໍ່ປີ	GDP (ມູນ ຄ່າປະຈຸບັນ)	GDP ຕໍ່ຫົວ ຄົນຂອ(ມູນ ຄ່າປະຈຸບັນ)	ການລົງທຶນ ໂດຍກົງ ຕ່າງປະເທດ
	ກມ2	ພັນຄົນ	ຄົນ/ກມ2	%	ລ້ານ US\$	US\$ 2/	ລ້ານ US\$
ບຣູໄນ	5,769	417.2	72	1.3	12,909	30,942	171
ກຳປູເຈຍ	181,035	15,405.2	85	1.5	18,463	1,198	1,701
ອິນໂດເນເຊຍ	1,913,579	255,461.7	133	1.3	857,603	3,357	16,073
ລາວ	236,800	6,492.4	27	1.4	12,639	1,831	1,079
ມາເລເຊຍ	330,290	30,485.3	92	0.7	294,390	9,657	11,290
ມຽນມາ	676,577	52,476.0	78	1.9	65,392	1,246	2,824
ຟີລິບປິນ	300,000	101,562.3	339	1.7	289,503	2,850	5,724
ສິງກະໂປ	719	5,535.0	7,697	1.2	291,938	52,744	61,285
ໄທ	513,120	68,979.0	134	0.5	395,726	5,737	8,027
ຫວຽດນາມ	330,951	91,713.3	277	1.1	193,407	2,109	11,800
ອາຊຽນ	4,488,839	628,527.3	140	1.3	2,431,969	3,867	119,975

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກອງເລຂາອາຊຽນ ແລະໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງປະເທດອາຊຽນ.

ໝາຍເຫດ:

- 1/ ປະຊາກອນລວມໃນກາງປີ ອີງຕາມການປະເມີນຂອງປະເທດ
- 2/ ອີງຕາມຂໍ້ມູນທີ່ສົ່ງໃຫ້ກອງເລຂາອາຊຽນ ແລະເວັບໄຊຂອງທ້ອງຖານສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ
- 3/ ຕົວເລກ ລວມທັງ ທຶນຈົດທະບຽນ, ລາຍຮັບລົງທຶນຄົນໃໝ່ ແລະການກູ້ຢືມລະຫວ່າງບໍລິສັດ, ເວັ້ນເສຍກຳນົດໄວ້ເປັນຢ່າງອື່ນ
- 4/ ສຳລັບການລົງທຶນໂດຍກົງຕ່າງປະເທດ, ຕົວເລກປີ 2015 ແມ່ນສະຖິຕິເບື້ອງໃນວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2016.

ຕາຕະລາງ 2 ຕົວຊີ້ວັດເສດຖະກິດທີ່ສຳຄັນສົມທຽບໃນອາຊຽນ

ປະເທດ	ອັດຕາຂະຫຍາຍຕົວ GDP (ມູນຄ່າຄົງທີ່)	ອັດຕາເງິນເຟີ້ (ອັດຕາ CPI ໃນຊ່ວງສຸດທ້າຍ)	ອັດຕາແລກປ່ຽນໃນຊ່ວງສະເລ່ຍ		ອັດຕາການວ່າງງານ1/	ອັດຕາສ່ວນສົ່ງອອກໃນ GDP	ອັດຕາສ່ວນນຳເຂົ້າ ໃນ GDP	ອັດຕາສ່ວນການຄ້າລວມ ໃນ GDP
	%	%	ຕໍ່ US\$	ສະກຸນເງິນ	%	%	%	%
ບຣູໄນ	-0.6	-1.0	1.4	Dollar (B \$)	6.9	49.2	23.6	72.8
ກຳປູເຈຍ	7.1	2.8	4,059	Riel	0.2	47.9	58.7	106.6
ອິນໂດເນເຊຍ	4.8	3.4	13,458	Rupiah (Rp)	5.9	17.5	16.6	34.2
ລາວ	11.8	0.9	8,113	Kip	1.9	29.4	24.1	53.5
ມາເລເຊຍ	5.0	2.7	3.9	Ringgit (RM)	2.9	67.9	59.8	127.7
ມຽນມາ	7.1	10.3	1,136	Kyat	4.0	17.5	25.8	43.2
ຟີລິບປິນ	5.8	1.5	45.9	Peso	6.8	20.3	24.3	44.5

				(PhP)				
ສິງກະໂປ	2.0	-0.6	1.4	Dollar (S \$)	2.7	125.5	101.7	227.1
ໄທ	2.8	-0.9	34.2	Baht	0.6	54.2	51.2	105.4
ຫວຽດນາມ	6.7	0.6	21,679	Dong	2.1	83.8	85.7	169.5
ອາຊຽນ	4.7	n.a.	n.a.	n.a.	n.a.	48.6	44.7	93.3

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກອງເລຂາອາຊຽນ ແລະໜ່ວຍງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງປະເທດອາຊຽນ.

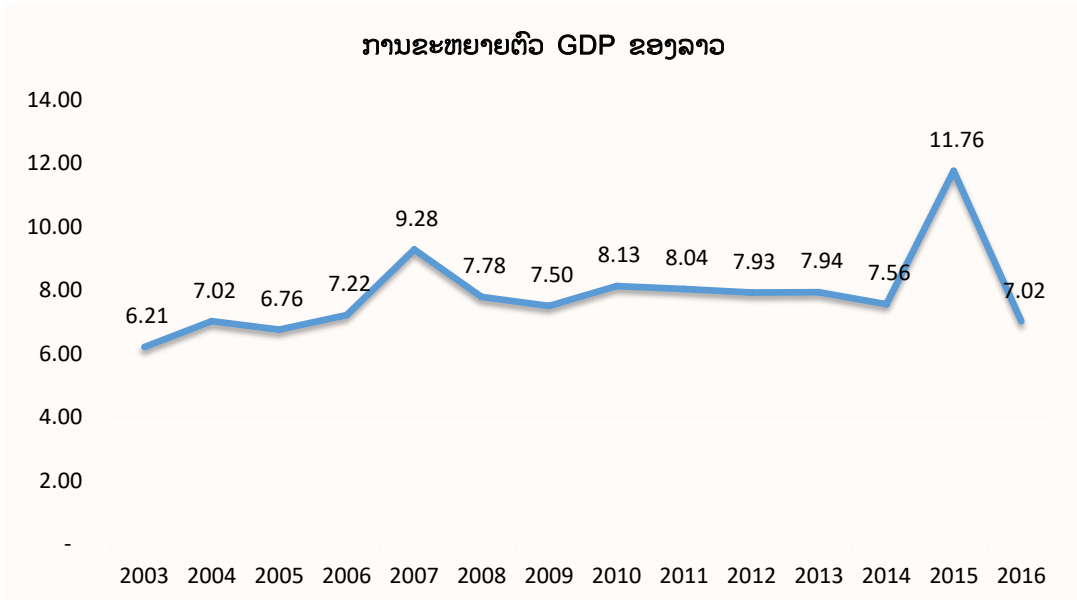
ໝາຍເຫດ:

1/ ຕົວເລກຂອງລາວແມ່ນໃນປີ 2010.

2/ ຖານຂໍ້ມູນອາຊຽນ ສໍາລັບຕົວເລກ ປີ 2015 ແມ່ນໃນວັນທີ 30 ສິງຫາ 2016.

ເສດຖະກິດລາວ ມີການຂະຫຍາຍຕົວຂ້ອນຂ້າງສູງ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ, ມີອັດຕາເງິນເຟີ້ ແລະ ອັດຕາການວ່າງງານທີ່ຕໍ່າ ຄື 0,9% ແລະ 1,9% ຕາມລຳດັບ ໃນ ປີ 2015. ອັດຕາການວ່າງງານ ຕໍ່າເປັນອັນດັບ 3 ຮອງຈາກປະເທດໄທ ແລະ ກຳປູເຈຍ, ມີອັດຕາສ່ວນການສົ່ງອອກ ແລະ ການນຳເຂົ້າສິນຄ້າຕໍ່ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນແຫ່ງຊາດ (Gross Domestic Product: GDP) ບໍ່ສູງຫຼາຍ ໂດຍໃນປີ 2015 ມີອັດຕາສ່ວນການສົ່ງອອກຕໍ່ GDP ແລະ ອັດຕາການສ່ວນການນຳເຂົ້າຕໍ່ GDP ປະມານ 29,4% ແລະ 24,1% ຕາມລຳດັບ, ໝາຍວ່າ ອັດຕາສ່ວນການຄ້າຕ່າງປະເທດ ແມ່ນ 53,5% ຂອງ GDP ເຊິ່ງຢູ່ໃນອັນດັບ 7 ຂອງອາຊຽນ. ນີ້ຖືວ່າຍັງຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າ ເມື່ອສົມທຽບກັບອີກຫຼາຍປະເທດໃນອາຊຽນ ຄື ຫວຽດນາມ, ໄທ, ສິງກະໂປ, ມາເລເຊຍ ແລະ ກຳປູເຈຍ ທີ່ມີອັດຕາສ່ວນການຄ້າຕ່າງປະເທດຕໍ່ GDP ສູງກວ່າ 100%.

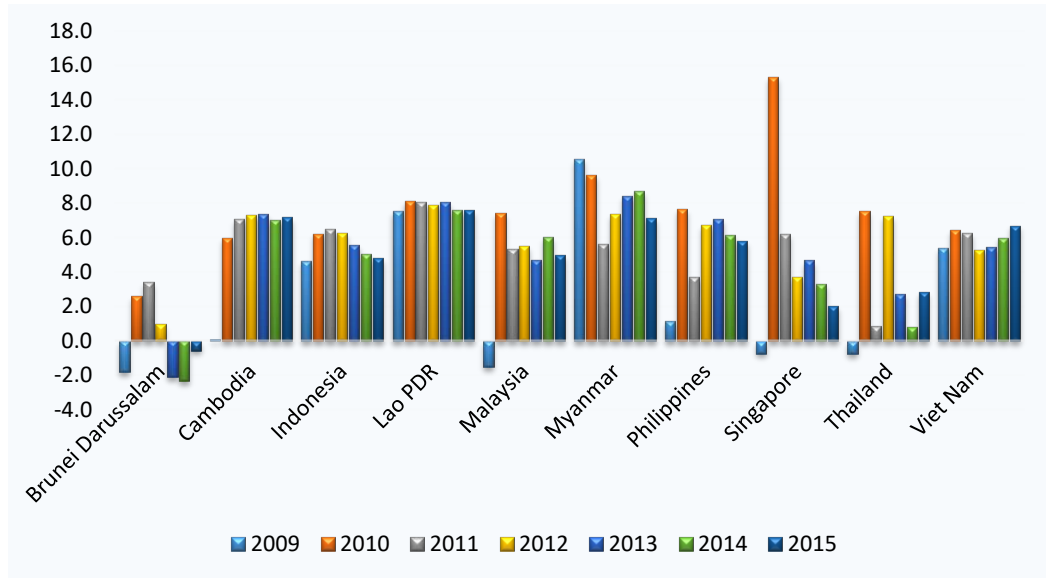
ແຜນວາດ 1 ການຂະຫຍາຍຕົວທາງເສດຖະກິດຂອງລາວ ປີ 2003-2016

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ.

ປະເທດລາວ ມີການຂະຫຍາຍຕົວທາງເສດຖະກິດຂ້ອນຂ້າງດີ ຄືກັບປະເທດໃນອາຊຽນ ທີ່ເສດຖະກິດມີການຂະຫຍາຍຕົວດີ ໄດ້ເຊັ່ນ: ກຳປູເຈຍ, ຫວຽດນາມ, ອິນໂດເນເຊຍ ແລະ ມຽນມາ ໂດຍສະເພາະ ປີ 2015 ເສດຖະກິດລາວຂະຫຍາຍຕົວສູງເຖິງ 11,76%. ມີຂະແໜງເສດຖະກິດທີ່ສຳຄັນ ຄືຂະແໜງບໍລິການ (services) ເປັນຂະແໜງທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນລະບົບເສດຖະກິດ ໂດຍໃນປີ 2015 ມີອັດຕາສ່ວນສູງເຖິງ 41,26% ຂອງ GDP, ຮອງລົງມາຄືຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ (Industry) ເຊິ່ງປະກອບດ້ວຍ ການຜະລິດໄຟຟ້າ, ບໍ່ແຮ່ ແລະ ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ (Manufacturing) ເຊິ່ງມີອັດຕາສ່ວນ 32,17% ຂອງ GDP. ສຳລັບຂະແໜງກະສິກຳ (Agriculture) ແມ່ນມີອັດຕາສ່ວນທີ່ມີແນວໂນ້ມຫຼຸດລົງ ໂດຍຫຼຸດລົງ ຈາກ 20,97% ໃນປີ 2014 ເຫຼືອ 16,50% ໃນປີ 2015. ສ່ວນໃນຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ຂະແໜງການຜະລິດທີ່ມີຂະໜາດໃຫຍ່ ສຸດ ແມ່ນ ຂະແໜງບໍ່ແຮ່ ເຊິ່ງກວມອັດຕາສ່ວນ 32,43% ຂອງການຜະລິດໃນຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ (Industry).

ແຜນວາດ 2 ການຂະຫຍາຍຕົວເສດຖະກິດລາວ ສົມທຽບກັບປະເທດອາຊຽນສໍາຄັນ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກອງເລຂາອາຊຽນ.

ຕາຕະລາງ 3 ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດລາວ ສົມທຽບກັບອາຊຽນປີ 2009-2015

ປະເທດ	ປີຖານ3/	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
ບຣູໄນ	2010	-1.8	2.6	3.4	0.9	-2.1	-2.3	-0.6
ກຳປູເຈຍ	2000	0.1	6.0	7.1	7.3	7.4	7.0	7.1
ອິນໂດເນເຊຍ	2010	4.6	6.2	6.5	6.3	5.6	5.0	4.8
ລາວ	2002	7.5	8.1	8.0	7.9	8.0	7.6	11.8
ມາເລເຊຍ	2005	-1.5	7.4	5.3	5.5	4.7	6.0	5.0
ມຽນມາ	2010	10.5	9.6	5.6	7.3	8.4	8.7	7.1
ຟີລິບປິນ	2000	1.1	7.6	3.7	6.7	7.1	6.1	5.8
ສິງກະໂປ	2010	-0.7	15.3	6.2	3.7	4.6	3.3	2.0

ໄທ	1988	-0.7	7.5	0.8	7.2	2.7	0.8	2.8
ຫວຽດນາມ	2010	5.4	6.4	6.2	5.2	5.4	6.0	6.7
ອາຊຽນ	n.a.	2.5	7.5	5.0	6.1	5.2	4.7	4.7
ອາຊຽນເກົ່າ	n.a.	1.9	7.5	4.9	6.2	5.0	4.3	4.3
ອາຊຽນໃໝ່	n.a.	6.7	7.4	6.2	6.1	6.5	6.9	6.9

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກອງເລຂາອາຊຽນ, ສູນສະຖິຕິແຫ່ງຊາດ ແລະ ໜ່ວຍງານກ່ຽວຂ້ອງຂອງປະເທດອາຊຽນ ແລະ ກອງທຶນສາກົນ.

ໝາຍເຫດ:

ການຂະຫຍາຍຕົວ GDP ຂອງປະເທດອາຊຽນ, ອາຊຽນເກົ່າ ແລະ ອາຊຽນໃໝ່ ແມ່ນຄິດໄລ່ສະເລ່ຍຖ່ວງນໍ້າໜັກ ໂດຍໃຊ້ PPP-GDP share ທີ່ໃຊ້ໃນ ຖານຂໍ້ມູນ IMF-WEO ໃນເດືອນເມສາ 2016

1/ ອາຊຽນເກົ່າ (ASEAN6) ປະກອບດ້ວຍ: Brunei Darussalam, Indonesia, Malaysia, Philippines, Singapore ແລະ Thailand

2/ ອາຊຽນໃໝ່ (CLMV) ປະກອບດ້ວຍ: Cambodia, Lao PDR, Myanmar ແລະ Viet Nam.

3/ Brunei Darussalam ນັບແຕ່ປີ 2013 ໃຊ້ປີຖານໃໝ່ 2010=100, ກ່ອນປີ 2013 ໃຊ້ 2000=100;

Indonesia, ນັບແຕ່ປີ 2013 ໃຊ້ 2010=100, ກ່ອນປີ 2013 ໃຊ້ 2000=100;

Lao PDR ນັບແຕ່ປີ 2014 ໃຊ້ 2012=100, ກ່ອນປີ 2002-2006 ໃຊ້ປີຖານ ແລະ ກ່ອນປີ 2006 ໃຊ້ 1990=100;

Malaysia ນັບແຕ່ປີ 2010 ໃຊ້ 2010=100, ກ່ອນປີ 2000-2005 ໃຊ້ 2005=100 ແລະ ກ່ອນປີ 2005 ໃຊ້ 1987=100;

Myanmar ນັບແຕ່ 2010 ໃຊ້ 2010=100, ກ່ອນປີ 2010 ໃຊ້ 2005=100;

Philippines ນັບແຕ່ປີ 2000 ໃຊ້ 2000=100, ກ່ອນປີ 2000 ໃຊ້ 1985=100;

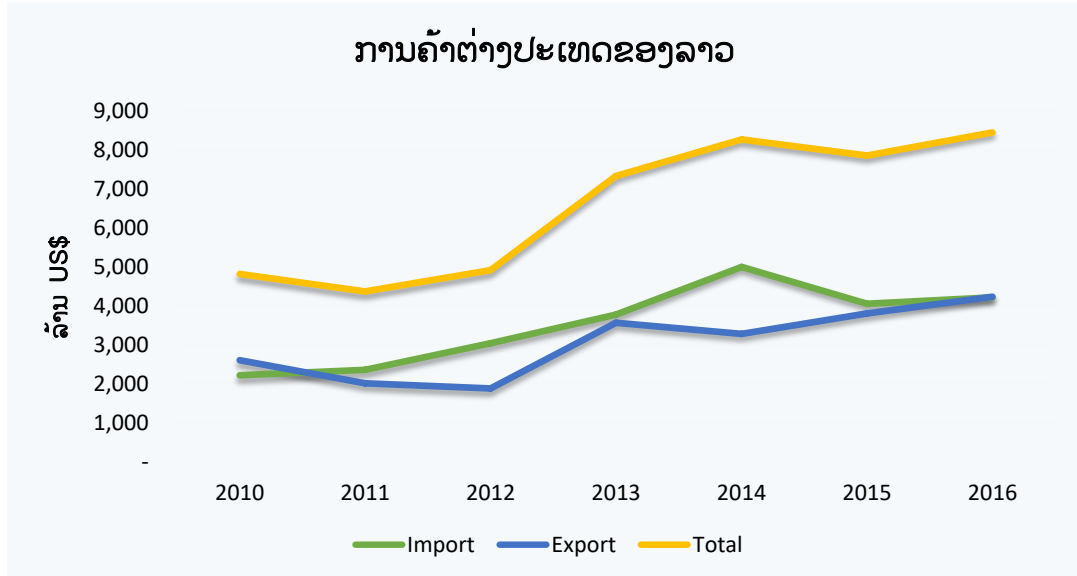
Singapore ນັບແຕ່ປີ 2010 ໃຊ້ 2010=100, ກ່ອນປີ 2010 ໃຊ້ 2005=100;

Thailand ກຳລັງໃຊ້ 2002=100, ກ່ອນນີ້ໃຊ້ 1988=100;

Viet Nam ນັບແຕ່ປີ 2010 ໃຊ້ 2010=100, ກ່ອນປີ 2010 ໃຊ້ 1994=100.

2.2 ການຄ້າຕ່າງປະເທດ

ແຜນວາດ 3 ການຄ້າຕ່າງປະເທດ ປີ 2010-2016

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.

ການຄ້າຕ່າງປະເທດຂອງລາວ ໃນປີ 2010-2016 ມີການຂະຫຍາຍຕົວຫຼາຍ ຈາກປີ 2010 ໂດຍມີມູນຄ່າການຄ້າລວມ 4.818,03 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ, ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 8.455,58 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ໃນປີ 2016. ນີ້ແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນ 75,50% ຫຼື ເພີ່ມຂຶ້ນສະເລ່ຍ (CAGR) 9,26% ໂດຍທຽບເທົ່າກັບ 11,32 ຕໍ່ປີ ໂດຍສະເລ່ຍ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ການສົ່ງອອກ ໃນປີ 2016 ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກປີ 2010 ພຽງແຕ່ 62,89% ຫຼື ເພີ່ມຂຶ້ນສະເລ່ຍ 8,47% ຕໍ່ປີ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ປະເທດລາວຂາດດຸນການຄ້າຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ. ໃນປີ 2010 ສປປ ລາວ ເກີນດຸນການຄ້າ 383,44 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ກໍຂາດດຸນການຄ້າຕໍ່ເນື່ອງ ມາຈົນເຖິງ ປີ 2016 ຈຶ່ງກັບຄືນມາເກີນດຸນການຄ້າ 16,88 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ການທີ່ ສປປ ລາວ ກັບມາເກີນດຸນການຄ້າໃນ ປີ 2016 ນັ້ນ ເກີດຈາກການສົ່ງອອກສິນຄ້າ ທີ່ບໍ່ແມ່ນອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ (Non-Manufacturing) ເຊິ່ງສ່ວນຫຼາຍ ເປັນການສົ່ງອອກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ທີ່ບໍ່ໄດ້ແປຮູບຄື ແຮ່ທາດ ແລະ ກະແສໄຟຟ້າ ທີ່ມີການສົ່ງອອກເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍ.

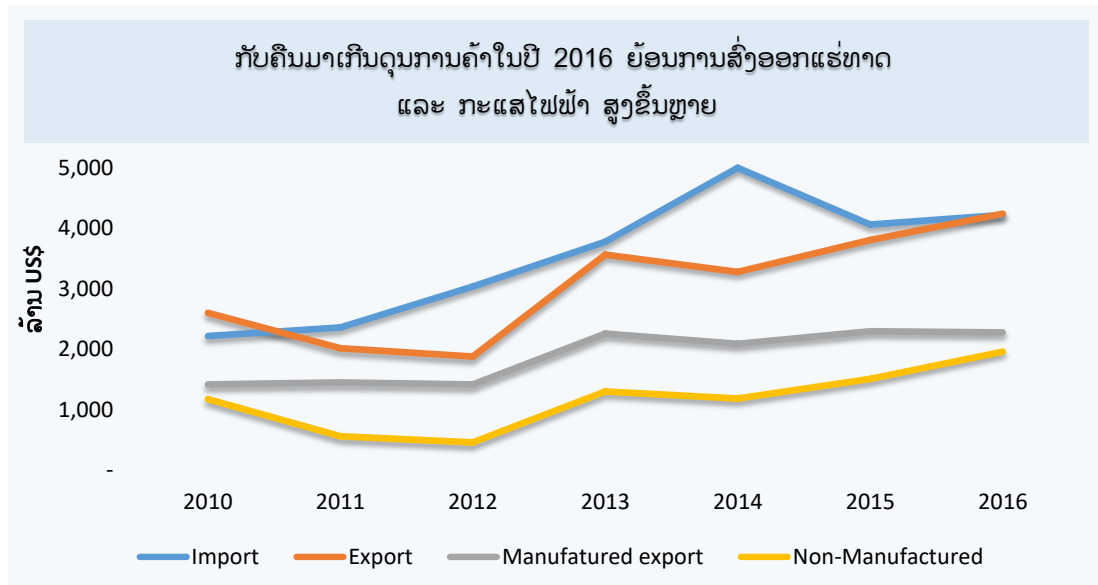
ຕາຕະລາງ 4 ການຄ້າຕ່າງປະເທດຂອງລາວ ປີ 2010-2016

(ຫົວໜ່ວຍ: ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ)

ປີ	ການນຳເຂົ້າ	ການສົ່ງອອກ	ລວມ
2010	2,217.29	2,600.73	4,818.03
2011	2,357.36	2,013.97	4,371.33
2012	3,037.43	1,879.04	4,916.47
2013	3,772.94	3,561.93	7,334.87
2014	4,997.96	3,277.26	8,275.22
2015	4,056.90	3,803.68	7,860.57
2016	4,219.35	4,236.23	8,455.58

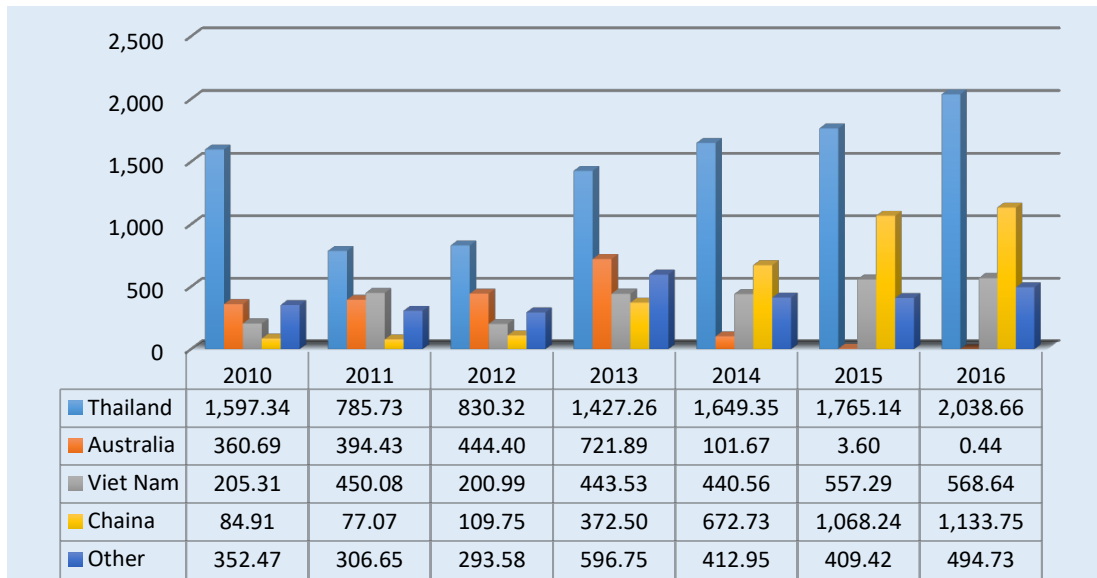
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.

ແຜນວາດ 4 ດຸນການຄ້າ ປີ 2010-2016

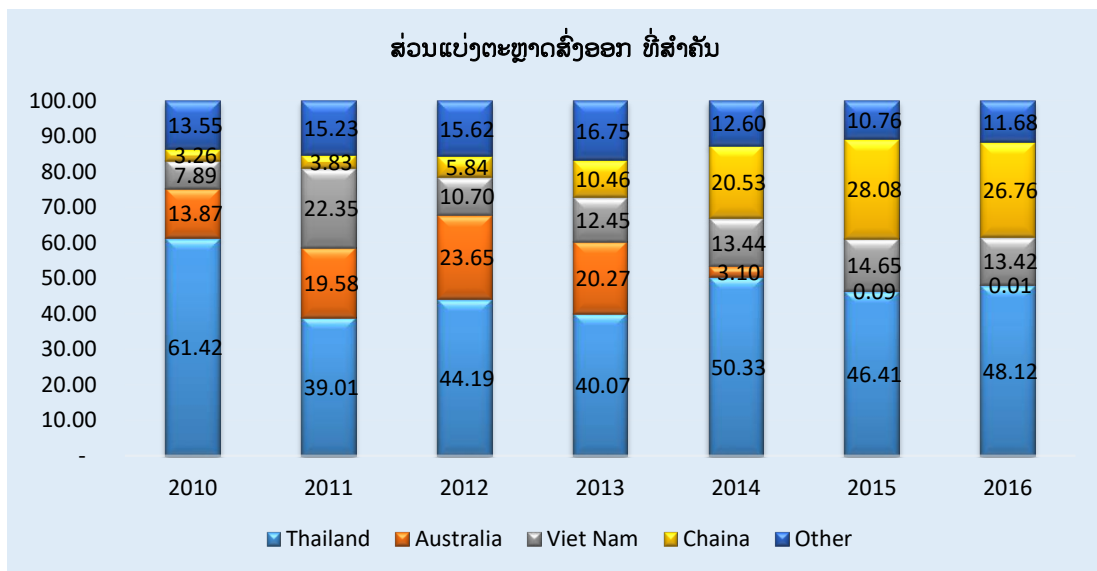
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.

ແຜນວາດ 5 ຕະຫຼາດສິ່ງອອກສິນຄ້າ ທີ່ສໍາຄັນຂອງລາວ ປີ 2010-2016

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.

ແຜນວາດ 6 ອັດຕາສ່ວນຕະຫຼາດສິ່ງອອກສິນຄ້າສໍາຄັນຂອງລາວ ປີ 2010-2016

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.

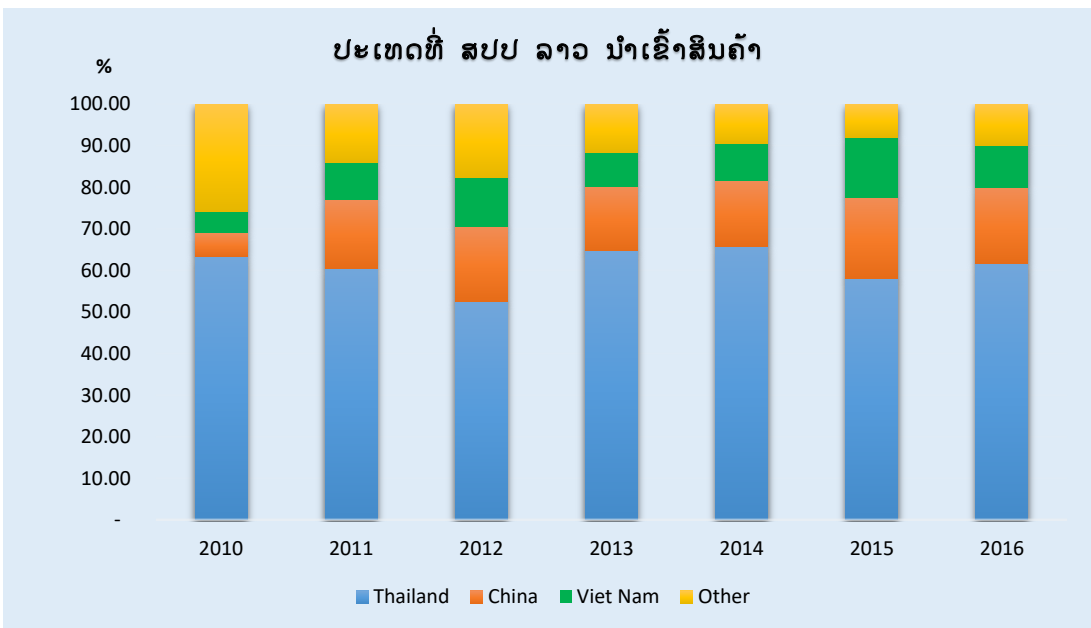
2.2.1 ຕະຫຼາດສົ່ງອອກສິນຄ້າ

ປະເທດໄທ ເປັນຕະຫຼາດສົ່ງອອກສິນຄ້າໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງລາວ, ຮອງລົງມາຄື ຈີນ ແລະ ຫວຽດນາມ. ອົດສະຕຣາລີ ເຄີຍເປັນຕະຫຼາດສົ່ງອອກສໍາຄັນຂອງລາວ ໃນໄລຍະປີ 2010-2013 ແຕ່ ມູນຄ່າການສົ່ງອອກໄປຕະຫຼາດດັ່ງກ່າວຫຼຸດລົງຕໍ່ເນື່ອງ ໃນລະຫວ່າງປີ 2014-2016.

2.2.2 ການນໍາເຂົ້າ

ຕັ້ງແຕ່ ປີ 2010-2016 ສປປ ລາວ ນໍາເຂົ້າສິນຄ້າເພີ່ມຂຶ້ນເກືອບທຸກປີ. ສິນຄ້າທີ່ນໍາເຂົ້າ ເປັນສິນຄ້າອຸປະໂພກບໍລິໂພກ, ສິນຄ້າທຶນ ແລະ ວັດຖຸດິບອຸດສາຫະກຳ ແລະ ສິນຄ້າສ່ວນໃຫຍ່ ຫຼາຍກວ່າ 50% ແມ່ນນໍາເຂົ້າຈາກໄທ, ຮອງລົງມາແມ່ນນໍາເຂົ້າຈາກຈີນ ແລະ ຫວຽດນາມ. ສປປ ລາວ ນໍາເຂົ້າສິນຄ້າຈາກທັງສາມປະເທດນີ້ ໃນອັດຕາສ່ວນທີ່ສູງຫຼາຍ ໂດຍປີ 2014-2016 ແຕ່ລະ ປີມີການນໍາເຂົ້າສິນຄ້າຈາກໄທ, ຈີນ ແລະ ຫວຽດນາມ ລວມກັນຫຼາຍກວ່າ 90% ຂອງມູນຄ່າການ ນໍາເຂົ້າສິນຄ້າທັງໝົດຂອງລາວ.

ແຜນວາດ 7 ຕະຫຼາດນໍາເຂົ້າສິນຄ້າ ທີ່ສໍາຄັນຂອງລາວ ປີ 2010-2016

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

3. ໂຄງສ້າງດ້ານອຸດສາຫະກຳ

3.1 ຈຳນວນໂຮງງານ ແລະ ເງິນລົງທຶນດ້ານອຸດສາຫະກຳ

ຈາກຂໍ້ມູນການອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການໂຮງງານ ຂອງກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ສປປ ລາວ ໃນປີ 2014 ມີໂຮງງານທີ່ໄດ້ອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການ ຈຳນວນ 13.148 ໂຮງງານ ມີເງິນລົງທຶນລວມ 18.549 ພັນລ້ານກີບ. ໃນນີ້ ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ມີຈຳນວນໂຮງງານ ແລະ ເງິນລົງທຶນ ຫຼາຍທີ່ສຸດ ຄື 2.433 ໂຮງງານ ເງິນລົງທຶນ 5.708 ພັນລ້ານກີບ ເຊິ່ງກວມເອົາ 18,50% ແລະ 30.77% ຂອງຈຳນວນໂຮງງານ ແລະ ເງິນລົງທຶນລວມຂອງປະເທດ ຕາມລຳດັບ. ນອກນີ້ ແຂວງອື່ນທີ່ມີຈຳນວນໂຮງງານ ຕັ້ງຢູ່ຫຼາຍ ແລະ ມີເງິນລົງທຶນຫຼາຍ ປະກອບດ້ວຍ ແຂວງຄຳມ່ວນ, ສະຫວັນນະເຂດ, ວຽງຈັນ ແລະ ຈຳປະສັກ.

ຕາຕະລາງ 5 ຈຳນວນໂຮງງານ ແລະ ເງິນລົງທຶນ ແບ່ງຕາມແຂວງ

ແຂວງ	ຈຳນວນໂຮງງານ (ແຫ່ງ)	ເງິນລົງທຶນ (ກີບ)
ລວມ	13,148	18,549,484,496,438
01 ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ	2,433	5,708,585,374,338
02 ຜົ້ງສາລີ	244	46,556,033,360
03 ຫຼວງນ້ຳທາ	207	859,505,600,240
04 ອຸດົມໄຊ	365	331,412,065,500
05 ບໍ່ແກ້ວ	240	262,635,757,250
06 ຫຼວງພະບາງ	226	382,119,269,000
07 ຫົວພັນ	49	151,184,072,100
08 ໄຊຍະບູລີ	588	456,457,693,910
09 ຊຽງຂວາງ	154	152,173,914,000

10 ແຂວງວຽງຈັນ	1,119	1,794,669,802,083
11 ບໍລິຄໍາໄຊ	2,237	720,888,104,000
12 ຄຳມ່ວນ	1,737	2,714,622,122,060
13 ສະຫວັນນະເຂດ	1,682	1,752,730,957,000
14 ສາລະວັນ	367	889,039,071,207
15 ເຊກອງ	274	251,207,795,000
16 ຈຳປາສັກ	1,031	1,846,272,731,000
17 ອັດຕະປື	115	86,449,234,390
18 ໄຊສົມບູນ	80	142,974,900,000

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

3.2 ປະເພດອຸດສາຫະກຳ

ອຸດສາຫະກຳໃນລາວ ທີ່ມີຈຳນວນໂຮງງານຫຼາຍທີ່ສຸດ ແລະ ເງິນລົງທຶນລວມຫຼາຍ ແມ່ນ ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງສະບຽງອາຫານ ໂດຍມີຈຳນວນໂຮງງານ 7.571 ໂຮງງານ ເງິນລົງທຶນ 2.812 ພັນລ້ານກີບ, ກວມເອົາ 57,58% ແລະ 15,16% ຂອງຈຳນວນໂຮງງານ ແລະ ເງິນລົງທຶນລວມຂອງຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ຕາມລຳດັບ. ແຕ່ຖ້າຫາກພິຈາລະນາເຖິງດ້ານເງິນລົງທຶນ ແລ້ວ ອຸດສາຫະກຳຊີມັງ ແລະ ຜະລິດຕະພັນຈາກຊີມັງ ມີເງິນລົງທຶນລວມຫຼາຍສຸດ ຄື 4.676 ພັນລ້ານກີບ, ກວມເອົາ 25,21% ຂອງເງິນລົງທຶນລວມຂອງຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ. ອຸດສາຫະກຳສຳຄັນອື່ນໆ ທີ່ມີຈຳນວນໂຮງງານ ແລະ ເງິນລົງທຶນຂ້ອນຂ້າງຫຼາຍ ລວມມີ ອຸດສາຫະກຳເຄື່ອງດື່ມ, ອຸດສາຫະກຳໄມ້ ແລະ ເພີນິເຈີ ແລະ ອຸດສາຫະກຳແຜ່ນແຜ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ.

ຕາຕະລາງ 6 ຈຳນວນໂຮງງານ ແລະ ເງິນລົງທຶນ ແບ່ງຕາມປະເພດອຸດສາຫະກຳ

ລະຫັດ ISIC	ໂຮງງານ (ແຫ່ງ)	ເງິນລົງທຶນ (ກີບ)
ລວມ	13,148	18,549,484,496,438

ລະຫັດ ISIC	ໂຮງງານ (ແຫ່ງ)	ເງິນລົງທຶນ (ກີບ)
10. ການຜະລິດສະບຽງອາຫານ	7,571	2,812,473,742,025
11. ການຜະລິດເຄື່ອງດື່ມ	813	1,968,000,532,020
12. ການຜະລິດ ຜະລິດຕະພັນຢາສູບ	498	216,549,195,000
13. ການຜະລິດແຜ່ນແພ ແລະ ຜະລິດຕະພັນກ່ຽວກັບເຊືອກ, ຕ່າໜ່າງ, ແຫ ແລະ ອື່ນໆ	77	602,985,860,100
14. ການຜະລິດເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ	399	615,596,392,490
15. ການຜະລິດຜະລິດຕະພັນເຄື່ອງໜັງ, ...	57	56,026,456,000
16. ການເລື່ອຍ, ກົບ, ໄມ້ແປຮູບ ຍົກເວັ້ນເຄື່ອງເພີນີເຈີ	345	2,785,272,877,617
17. ການຜະລິດເຈ້ຍ ແລະ ຜະລິດຕະພັນເຈ້ຍ	27	388,662,867,000
18. ການພິມ, ການອັດສຳເນົາ, (ໃສ່ແຜ່ນຊີດີ, ເທບ ອື່ນໆ)	24	22,476,418,000
19. ການຜະລິດຖ່ານຫີນຕ່າງໆ ແລະ ການກັ່ນຜະລິດຕະພັນນໍ້າມັນດິບ	148	200,661,594,500
20. ການຜະລິດສານເຄມີ ແລະ ຜະລິດຕະພັນເຄມີ (ອົກຊີ, ນໍ້າກັ່ນ, ຝຸ່ນເຄມີ, ...)	108	571,384,539,280
21. ການຜະລິດຢາປົວພະຍາດ, ຜະລິດຕະພັນເຄມີ...	16	167,672,136,933
22. ການຜະລິດຢາງ ແລະ ຜະລິດຕະພັນປລາສຕິກ	105	1,105,484,318,493
23. ການຜະລິດຜະລິດຕະພັນແຮ່ທາດອື່ນໆ ທີ່ບໍ່ແມ່ນໂລຫະ ...	1,315	4,676,360,105,830
24. ການຜະລິດໂລຫະຂັ້ນພື້ນຖານ (ເຫຼັກເສັ້ນ, ເຫຼັກຫຼອມ ແລະ ທາດເຫຼັກອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ)	26	238,354,644,240
25. ການຜະລິດຜະລິດຕະພັນໂລຫະ ຍົກເວັ້ນເຄື່ອງກົນຈັກ ແລະ ອຸປະກອນເຄື່ອງຈັກ	358	500,938,701,520

ລະຫັດ ISIC	ໂຮງງານ (ແຫ່ງ)	ເງິນລົງທຶນ (ກີບ)
26. ການຜະລິດເຄື່ອງຄອມພິວເຕີ, ເຄື່ອງເອເລັກໂຕຣນິກ	11	77,658,752,000
27. ການຜະລິດອຸປະກອນໄຟຟ້າ, ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ, ...	11	130,816,080,000
28. ການຜະລິດເຄື່ອງຈັກ ແລະ ເຄື່ອງຈັກປະກອບທົ່ວໄປ ...	17	16,871,500,000
29. ການຜະລິດລົດຍົນ, ລົດພວງ ແລະ ຊັ້ນສ່ວນ-ອາໄຫຼ່,...	72	122,618,723,000
30. ການຜະລິດອຸປະກອນການຂົນສົ່ງອື່ນໆ (ເຮືອ, ...	11	94,459,821,000
31. ການຜະລິດເຄື່ອງເພີນເຈີ (ຜະລິດດ້ວຍໄມ້,...)	662	933,088,763,390
32. ອຸດສາຫະກຳແປຮູບອື່ນໆ (ເຄື່ອງເອັທຽມ, ...	477	245,070,476,000

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

3.3 ຂະໜາດໂຮງງານ

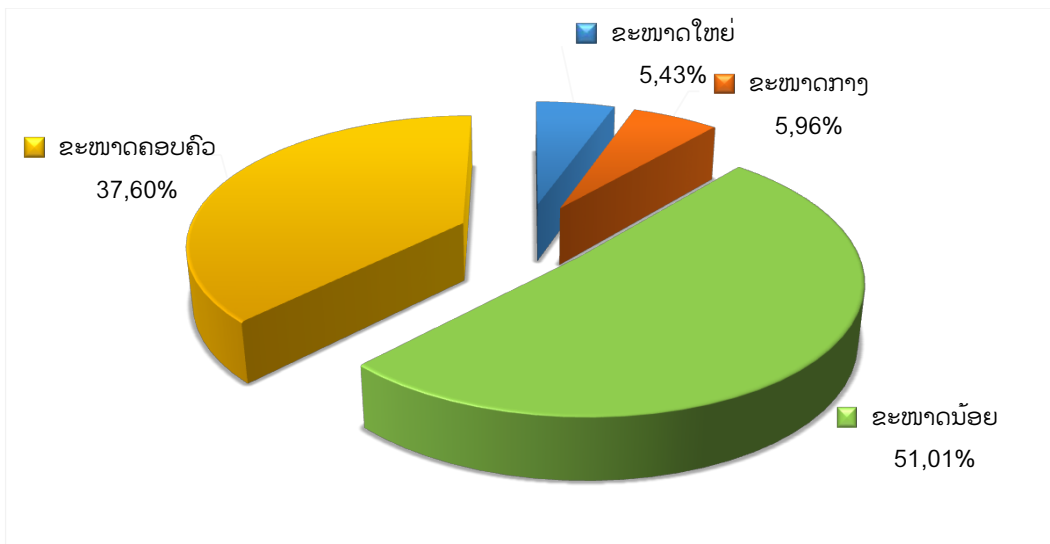
ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ໄດ້ຈັດແບ່ງຂະໜາດໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ ອີງຕາມກຳລັງແຮງຂອງເຄື່ອງຈັກ ແລະ ຈຳນວນແຮງງານ ໂດຍແບ່ງເປັນ 4 ຂະໜາດ ດັ່ງນີ້:

- ໂຮງງານແບບຄອບຄົວ: ປະກອບດ້ວຍ ກຳລັງແຮງຂອງເຄື່ອງຈັກ ຕໍ່າກວ່າ 10 ແຮງມ້າ ຫຼື ຈຳນວນແຮງງານ ຕໍ່າກວ່າ 10 ຄົນ;
- ໂຮງງານຂະໜາດນ້ອຍ: ປະກອບດ້ວຍ ກຳລັງແຮງຂອງເຄື່ອງຈັກ ແຕ່ 10 ແຮງມ້າ ຫາ 50 ແຮງມ້າ ຫຼື ຈຳນວນແຮງງານ ແຕ່ 10 ຄົນ ຫາ 50 ຄົນ;
- ໂຮງງານຂະໜາດກາງ: ປະກອບດ້ວຍ ກຳລັງແຮງຂອງເຄື່ອງຈັກ ແຕ່ 51 ແຮງມ້າ ຫາ 200 ແຮງມ້າ ຫຼື ຈຳນວນແຮງງານ ແຕ່ 51 ຄົນ ຫາ 200 ຄົນ;
- ໂຮງງານຂະໜາດໃຫຍ່: ປະກອບດ້ວຍ ກຳລັງແຮງຂອງເຄື່ອງຈັກ ແຕ່ 201 ແຮງມ້າ ຂຶ້ນໄປ ຫຼື ຈຳນວນແຮງງານ ແຕ່ 201 ຄົນຂຶ້ນໄປ.

ເມື່ອພິຈາລະນາຕາມຂະໜາດຂອງໂຮງງານ ພົບວ່າໂຮງງານແບບຄອບຄົວ ມີຈຳນວນ 6.707 ໂຮງງານ ຄິດໄລ່ເປັນສ່ວນຮ້ອຍແມ່ນ 51,01% ຂອງໂຮງງານອຸດສາຫະກຳທັງໝົດ, ຮອງ

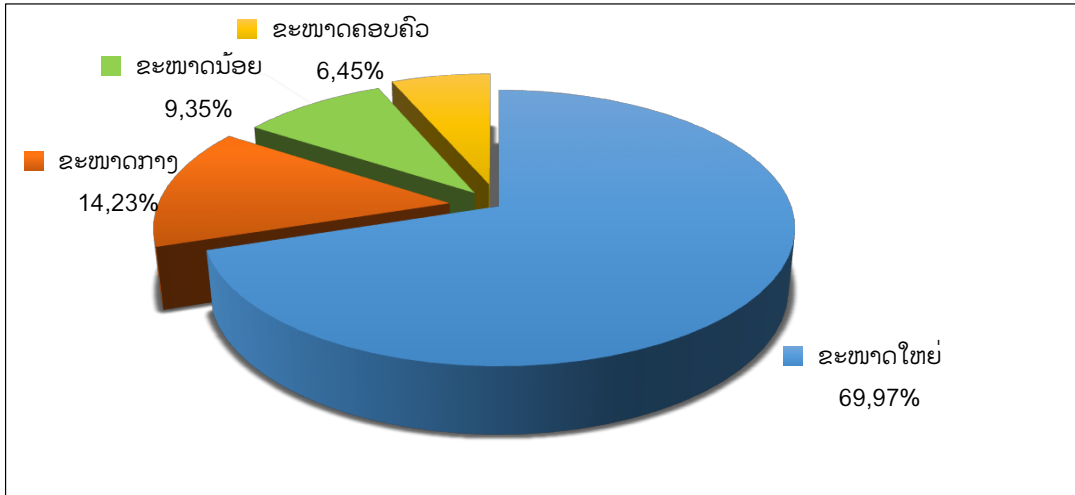
ລົງມາຄື ໂຮງງານຂະໜາດນ້ອຍ, ໂຮງງານຂະໜາດກາງ ແລະ ໂຮງງານຂະໜາດໃຫຍ່ ໂດຍມີຈຳນວນ 4.943 ໂຮງງານ, 784 ໂຮງງານ ແລະ 714 ໂຮງງານ ເຊິ່ງຄິດໄລ່ເປັນ 37,60%, 5,96% ແລະ 5,43% ຕາມລຳດັບ. ແຕ່ເມື່ອພິຈາລະນາຕາມເງິນລົງທຶນແລ້ວ ໂຮງງານຂະໜາດໃຫຍ່ມີເງິນລົງທຶນລວມ ຫຼາຍທີ່ສຸດ ຄື 69,97%, ຮອງລົງມາຄືໂຮງງານຂະໜາດກາງ, ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ແບບຄອບຄົວ ໂດຍກວມເອົາອັດຕາສ່ວນ 14,23%, 9,35% ແລະ 6,45% ຕາມລຳດັບ.

ແຜນວາດ 8 ອັດຕາສ່ວນຂອງຈຳນວນໂຮງງານ ແບ່ງຕາມຂະໜາດໂຮງງານ

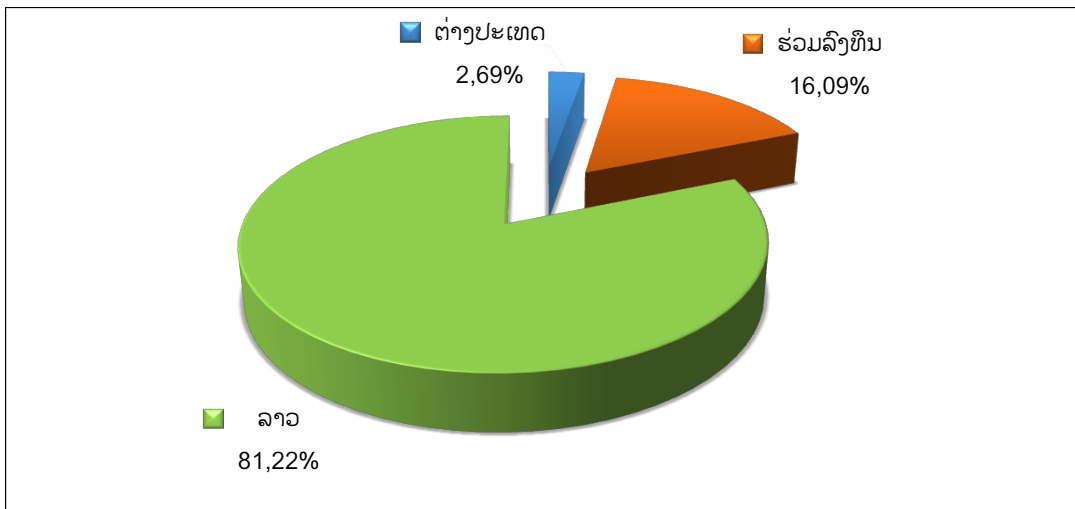
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

ແຜນວາດ 9 ອັດຕາສ່ວນເງິນລົງທຶນ ແບ່ງຕາມຂະໜາດໂຮງງານ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

ແຜນວາດ 10 ອັດຕາສ່ວນໂຮງງານ ແບ່ງຕາມແຫຼ່ງທຶນ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

ເມື່ອເບິ່ງແຫຼ່ງທຶນຂອງຜູ້ລົງທຶນ ມີໂຮງງານທີ່ຄົນຕ່າງປະເທດເປັນເຈົ້າຂອງເງິນທຶນ 2,69% ແລະ ເປັນໂຮງງານທີ່ຮ່ວມລົງທຶນລະຫວ່າງຄົນລາວກັບຄົນຕ່າງປະເທດ 16,09% ໂດຍ ສ່ວນທີ່ເຫຼືອ 97,22% ແມ່ນເຈົ້າຂອງເງິນລົງທຶນທີ່ເປັນຄົນລາວ. ເມື່ອພິຈາລະນາເຖິງຕະຫຼາດ ຈຳໜ່າຍສິນຄ້າ ສ່ວນໃຫຍ່ຂອງການຜະລິດ ຄື 97,13% ແມ່ນຈຳໜ່າຍພາຍໃນປະເທດ ສ່ວນທີ່ຜະລິດແລ້ວ

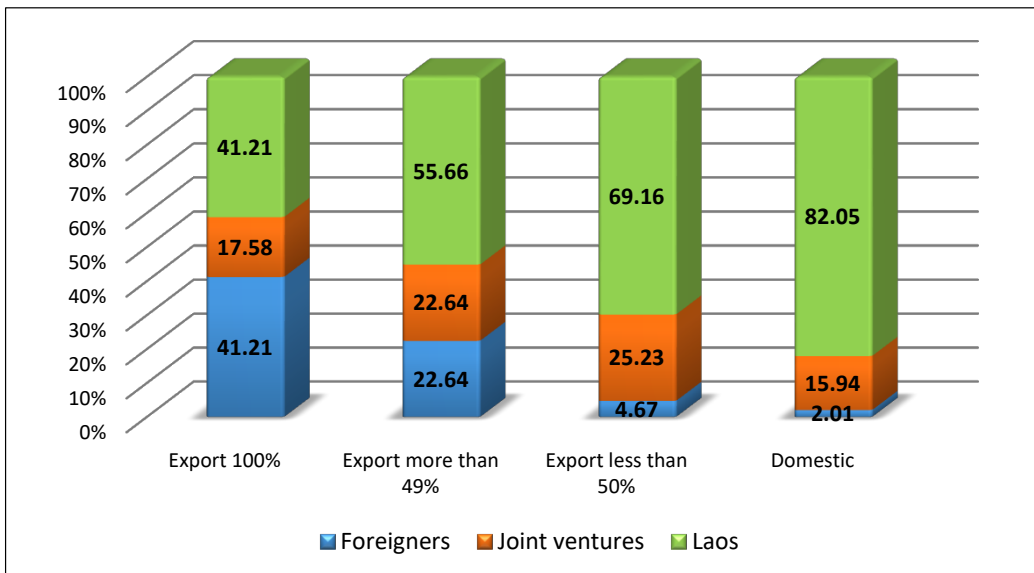
ສິ່ງອອກທັງໝົດ ມີປະມານ 1,25% ສ່ວນທີ່ເຫຼືອ 1,62% ແມ່ນຈຳໜ່າຍທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ຕາຕະລາງ 7 ຈຳນວນໂຮງງານ ແບ່ງຕາມອັດຕາສ່ວນການສິ່ງອອກ

	ຕ່າງປະເທດ	ຮ່ວມທຶນ	ລາວ	ລວມ
ສິ່ງອອກ 100%	68	29	68	165
ສິ່ງອອກຫຼາຍກວ່າ 49%	24	24	59	106
ສິ່ງອອກໜ້ອຍກວ່າ 50%	5	27	74	107
ຈຳໜ່າຍພາຍໃນ	257	2,035	10,478	12,770
ລວມ	354	2,115	10,679	13,148

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

ແຜນວາດ 11 ອັດຕາສ່ວນໂຮງງານ ແບ່ງຕາມອັດຕາສ່ວນການສິ່ງອອກ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

4. ການສົ່ງອອກສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳ

4.1 ການສົ່ງອອກສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳສົມທຽບກັບອາຊຽນ

ຕາຕະລາງ 8 ມູນຄ່າສົ່ງອອກສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳປະເທດສຳຄັນໃນອາຊຽນ ປີ 2010-2016

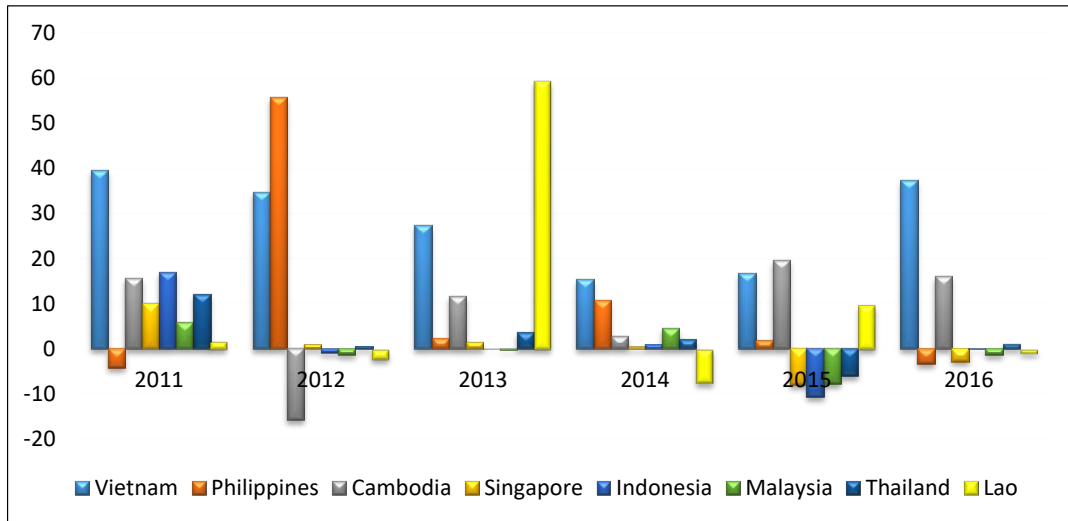
(ຫົວໜ່ວຍ: ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ)

	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
ທວງດນາມ	34,021	47,479	63,977	81,548	94,019	109,727	150,697
ຟີລິບປິນ	28,209	27,009	42,064	43,064	47,673	48,569	46,954
ກຳປູເຈຍ	5,191	6,006	5,057	5,645	5,808	6,954	8,073
ສິງກະໂປ	246,752	271,377	273,911	278,093	279,435	257,180	250,133
ອິນໂດເນເຊຍ	55,380	64,812	64,258	64,263	64,912	57,933	58,072
ມາເລເຊຍ	124,682	131,995	130,283	129,948	135,986	125,384	123,661
ໄທ	123,428	138,327	139,284	144,488	147,649	138,832	140,419
ລາວ	1,425	1,450	1,418	2,259	2,090	2,297	2,277

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

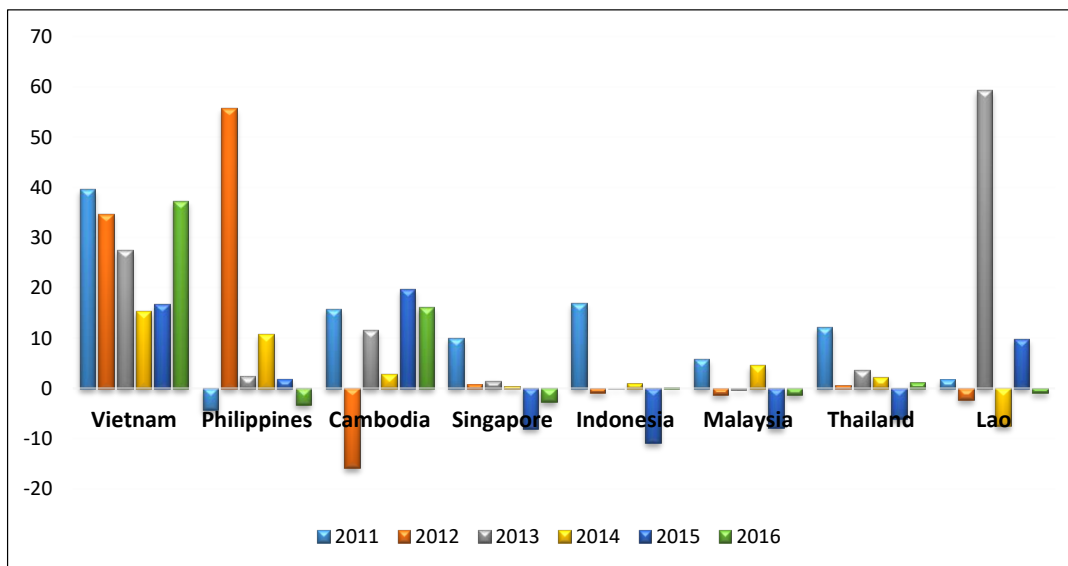
ເມື່ອສົມທຽບການສົ່ງອອກສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳ ກັບປະເທດສຳຄັນໃນອາຊຽນ ໃນໄລຍະປີ 2010-2016, ປະເທດລາວ ມີມູນຄ່າການສົ່ງອອກໜ້ອຍຫຼາຍ ແລະ ຖ້າພິຈາລະນາຈາກການຂະຫຍາຍຕົວ ຂອງການສົ່ງອອກສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳຂອງລາວ ທີ່ມີຈະມີອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວຂ້ອນຂ້າງດີ ສົມທຽບກັບກຸ່ມປະເທດອາຊຽນ ທີ່ມີການຂະຫຍາຍຕົວທາງເສດຖະກິດດີ ເຊັ່ນ: ທວງດນາມ, ກຳປູເຈຍ ແລະ ອິນໂດເນເຊຍ.

ແຜນວາດ 12 ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການສົ່ງອອກ ສົມທຽບກັບປະເທດອາຊຽນ (1)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.

ແຜນວາດ 13 ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການສົ່ງອອກ ສົມທຽບກັບປະເທດອາຊຽນ (2)

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

ການສົ່ງອອກຂອງລາວ ໃນລະຫວ່າງປີ 2010-2016 ມີການຂະຫຍາຍຕົວຂ້ອນຂ້າງສູງ ທັງສຳລັບ ສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ແລະ ບໍ່ແມ່ນອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ, ໂດຍສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳ

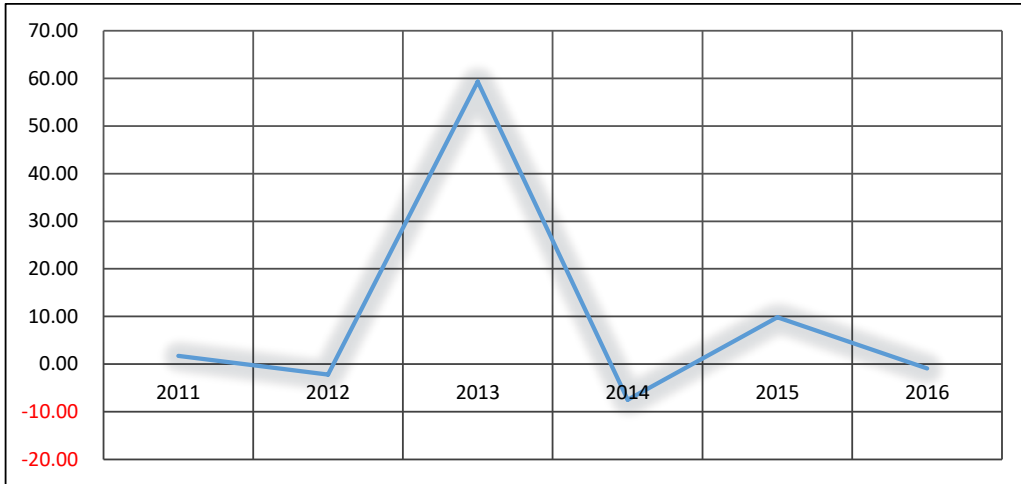
ປຸງແຕ່ງມີອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວຕໍ່ປີ (CAGR) 8.47% ແລະ ສິນຄ້າທີ່ບໍ່ແມ່ນອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ຂະຫຍາຍຕົວສະເລ່ຍ 8.12%. ສິນຄ້າທີ່ສົ່ງອອກຫຼາຍກວ່າ 50% ເປັນສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງທີ່ສຳຄັນ ຄື ໂລຫະຂັ້ນພື້ນຖານ, ຊິ້ນສ່ວນອຸປະກອນກ້ອງບັນທຶກພາບ-ກ້ອງຖ່າຍຮູບ, ອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມ, ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ໄມ້ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໄມ້.

ຕາຕະລາງ 9 ການສົ່ງອອກສິນຄ້າ ທີ່ແມ່ນ ແລະ ບໍ່ແມ່ນອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປີ 2010-2016

(ຫົວໜ່ວຍ: ລ້ານໂດລາ ສະຫະລັດ)	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
ລວມ	2,600.73	2,013.97	1,879.04	3,561.93	3,277.26	3,803.68	4,236.23
ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ	1,424.98	1,449.91	1,418.02	2,259.24	2,090.49	2,296.81	2,276.75
ບໍ່ແມ່ນອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ	1,175.75	564.06	461.01	1,302.68	1,186.77	1,506.87	1,959.48
ກະສິກຳ, ປ່າໄມ້ ແລະ ການ ປະມົງ	114.27	140.07	146.78	199.68	133.15	184.24	184.16
ພືດ ແລະ ຊີ້ນສັດ, ການລ່າ ສັດ ແລະ ວຽກງານອື່ນໆທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ	112.45	122.74	143.13	198.80	131.32	183.62	183.92
ປ່າໄມ້ ແລະ ໄມ້ທ່ອນ	1.82	17.33	3.63	0.87	1.81	0.61	0.24
ການປະມົງ ແລະ ການ ລົງສັດນ້ຳ	-	-	0.01	0.01	0.02	-	-
ບໍ່ແຮ່	728.50	361.15	222.79	697.34	480.10	612.94	741.46
ໄຟຟ້າ, ອາຍແກັສ, ການສະ ໜອງອາຍນ້ຳ ແລະ ລະບົບ ປັບອາກາດ	332.97	62.84	91.45	405.66	573.52	709.70	1,033.86

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.

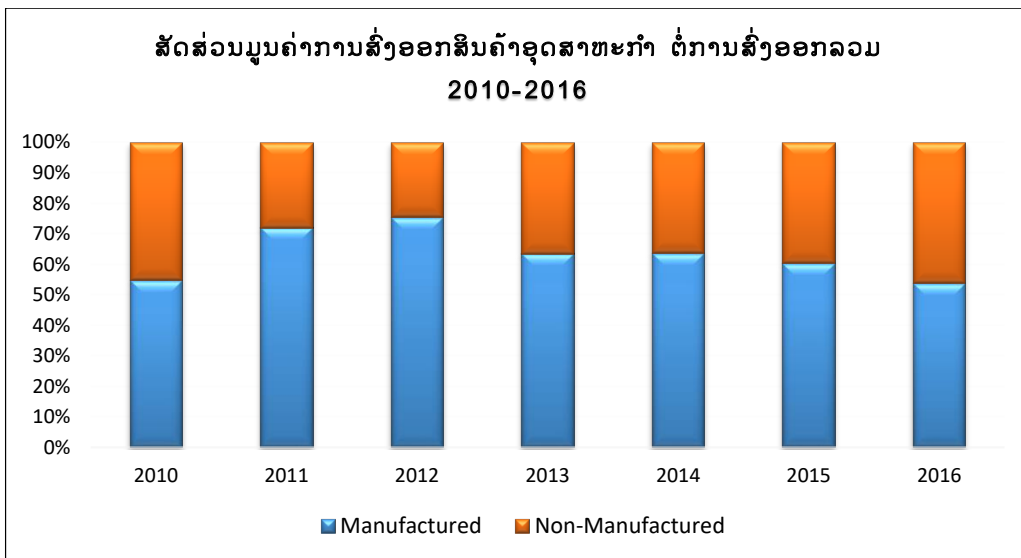
ແຜນວາດ 14 ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການສົ່ງອອກສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳລາວ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ເຖິງວ່າ ສປປ ລາວ ຈະມີອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວຂອງການສົ່ງອອກສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳ ໃນລະດັບຂັ້ນສູງ ແຕ່ຍັງເປັນການຂະຫຍາຍຕົວທີ່ບໍ່ມີສະຖຽນລະພາບ ໂດຍບາງປີ ມີອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວສູງຫຼາຍ ແລະ ຕິດລົບໃນບາງປີ.

ແຜນວາດ 15 ການສົ່ງອອກສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ຕໍ່ການສົ່ງອອກລວມ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.

4.2 ປະເພດສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳສົ່ງອອກ

ຕາຕະລາງ 10 ມູນຄ່າການສົ່ງອອກສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳ ແບ່ງຕາມລະຫັດ ISIC ປີ 2010-2016

(ຫົວໜ່ວຍ: ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ)

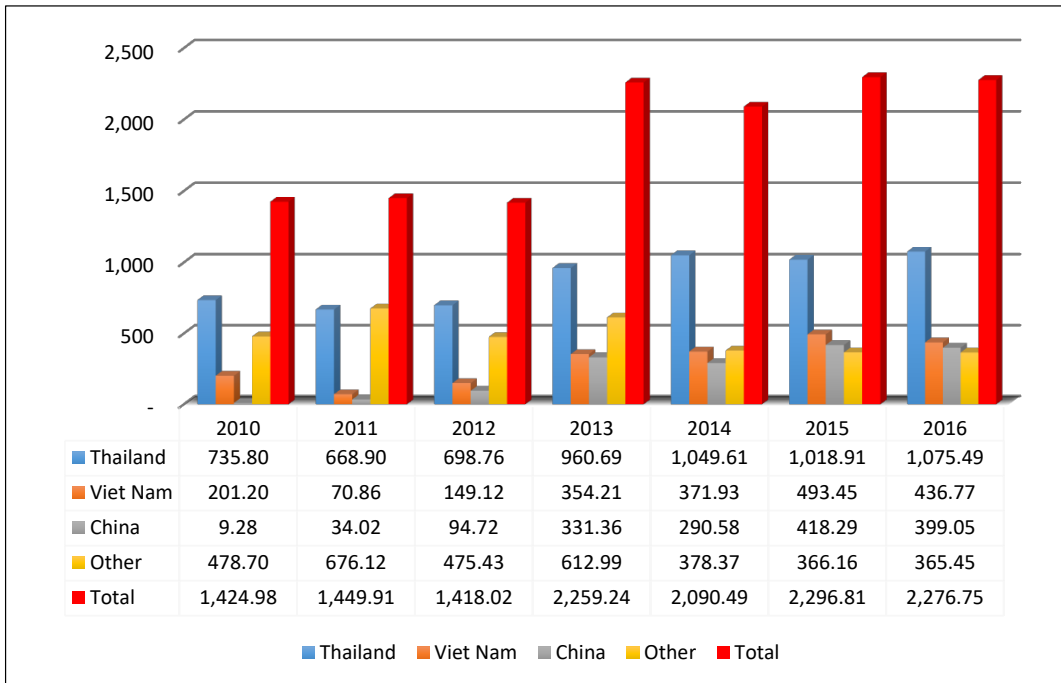
ລະຫັດ ISIC	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
ລວມ	2,600.73	2,013.97	1,879.04	3,561.93	3,277.26	3,803.68	4,236.23
01. ພືດ ແລະ ຊີ້ນສັດ, ການລ່າສັດ ແລະ ກິດຈະກຳອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ	112.45	122.74	143.13	198.80	131.32	183.62	183.92
02. ປ່າໄມ້ ແລະ ໄມ້ທ່ອນ	1.82	17.33	3.63	0.87	1.81	0.61	0.24
03. ການປະມົງ ແລະ ການລົງສັດນໍ້າ	0.00	0.00	0.01	0.01	0.02	0.00	0.00
06. ການກັ່ນນໍ້າມັນດິບ ແລະ ອາຍແກັສທໍາມະຊາດ	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
07. ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ເຫຼັກ	0.13	2.48	3.23	38.56	29.67	11.29	10.66
08. ການຂຸດຄົ້ນແຮ່ທາດອື່ນໆ	728.37	358.05	219.55	658.78	450.42	601.65	730.80
09. ການໃຫ້ບໍລິການຂຸດຄົ້ນບໍ່ແຮ່ທາດ	0.00	0.62	0.01	0.00	0.00	0.00	0.00
10. ການຜະລິດສະບຽງອາຫານ	62.46	120.75	120.86	176.83	127.67	231.68	482.98
11. ການຜະລິດເຄື່ອງດື່ມ	2.14	2.29	1.80	74.20	103.81	192.91	184.94
12. ການຜະລິດ ຜະລິດຕະພັນຢາສູບ	36.97	13.12	12.88	81.52	69.02	70.02	88.60
13. ການຜະລິດແຜ່ນແພ ແລະ ຜະລິດຕະພັນກ່ຽວກັບ	4.46	3.31	9.92	6.35	9.87	9.25	3.95

ລະຫັດ ISIC	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
ເຊືອກ, ຕ່າງໜ່າງ, ແຫ ແລະ ອື່ນໆ							
14. ການຜະລິດເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ	259.52	173.36	55.90	204.18	190.22	177.56	153.71
15. ການຜະລິດຜະລິດຕະພັນເຄື່ອງໝັງ, ...	18.99	8.88	5.48	26.62	25.17	22.66	32.36
16. ການເລື່ອຍ, ກົບ, ໄມ້ແປຮູບ ຍົກເວັ້ນເຄື່ອງເພີນີເຈີ	50.36	143.97	99.52	111.30	112.29	115.92	21.71
17. ການຜະລິດເຈ້ຍ ແລະ ຜະລິດຕະພັນເຈ້ຍ	0.55	2.54	0.73	0.52	0.80	1.12	1.16
18. ການພິມ, ການອັດສຳເນົາ, (ໃສ່ແຜ່ນຊີດີ, ເທບອື່ນໆ)	0.73	0.70	0.67	1.75	1.78	0.94	1.17
19. ການຜະລິດຖ່ານຫີນຕ່າງໆ ແລະ ການກັ່ນຜະລິດຕະພັນນໍ້າມັນດິບ	5.95	118.32	20.24	43.73	28.77	25.67	18.34
20. ການຜະລິດສານເຄມີ ແລະ ຜະລິດຕະພັນເຄມີ (ອີກຊີ, ນໍ້າກັ່ນ, ຝຸ່ນເຄມີ, ...)	30.04	28.21	31.72	89.69	79.34	173.60	161.72
21. ການຜະລິດຢາປົວພະຍາດ, ຜະລິດຕະພັນເຄມີ	0.62	0.00	0.00	0.00	0.37	0.01	0.00
22. ການຜະລິດຢາງ ແລະ ຜະລິດຕະພັນປລາສຕິກ	2.78	6.41	11.71	30.56	34.04	50.38	82.26
23. ການຜະລິດຜະລິດຕະພັນແຮ່ທາດອື່ນໆ ທີ່ບໍ່ແມ່ນ	4.52	206.02	12.79	7.66	16.31	28.76	9.18

ລະຫັດ ISIC	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
ໂລຫະ ...							
24. ການຜະລິດໂລຫະຂັ້ນ ພື້ນຖານ (ເຫຼັກເສັ້ນ, ເຫຼັກ ຫຼອມ ແລະ ທາດເຫຼັກອື່ນໆ)	713.26	497.59	672.36	1,007.60	741.27	495.50	393.89
25. ການຜະລິດຜະລິດຕະ ພັນໂລຫະ ຍົກເວັ້ນເຄື່ອງກົນ ຈັກ ແລະ ອຸປະກອນເຄື່ອງ ຈັກ	4.87	1.82	2.46	4.53	78.38	8.46	15.48
26. ການຜະລິດເຄື່ອງຄອມ ພິວເຕີ, ເຄື່ອງເອເລັກໂຕຣນິກ,	10.43	3.07	36.10	16.99	173.46	294.75	314.95
27. ການຜະລິດອຸປະກອນ ໄຟຟ້າ, ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ,	19.45	6.99	4.67	25.89	60.85	39.44	47.01
28. ການຜະລິດເຄື່ອງຈັກ ແລະ ເຄື່ອງຈັກທົ່ວໄປ ...	4.42	1.83	4.69	28.20	52.60	53.76	31.54
29. ການຜະລິດລົດຍົນ, ແລະ ຊັ້ນສ່ວນ-ອາໄຫຼ່, ...	4.56	1.61	6.80	37.05	26.13	39.67	54.27
30. ການຜະລິດອຸປະກອນ ການຂົນສົ່ງອື່ນໆ	1.72	2.13	25.75	4.35	4.00	4.03	15.12
31. ການຜະລິດເຄື່ອງເພີນີ ເຈີ (ຜະລິດດ້ວຍໄມ້, ...)	4.42	7.59	4.58	3.09	7.82	22.82	11.25
32. ອຸດສາຫະກຳແປ ຮູບອື່ນໆ (ເຄື່ອງເອັບຼຽມ, ...)	181.73	99.41	276.39	276.62	146.51	237.92	151.15
35 ໄຟຟ້າ, ແກ້ສ, ການສະ ໜອງອາຍນໍ້າ...	332.97	62.84	91.45	405.66	573.52	709.70	1,033.86

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.

ແຜນວາດ 16 ຕະຫຼາດສົ່ງອອກສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ

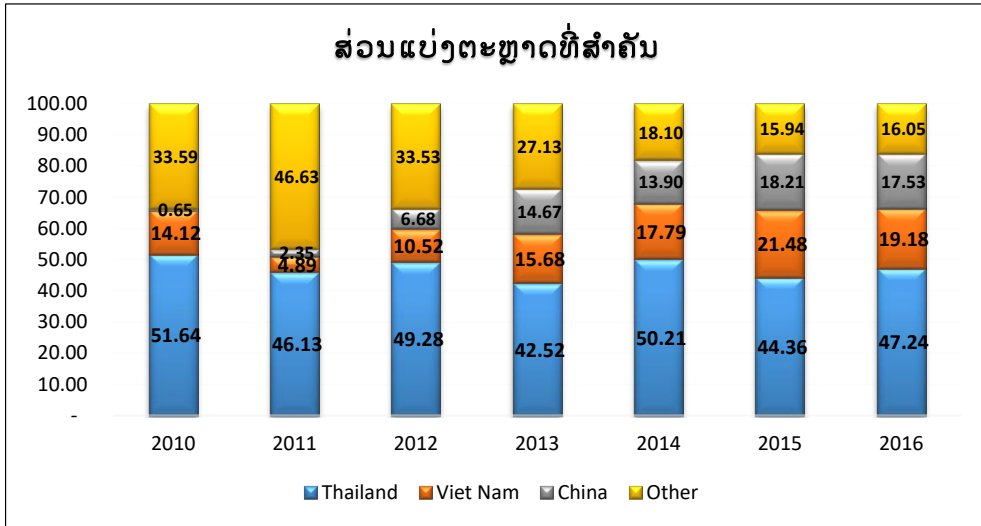

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.

4.3 ຕະຫຼາດສົ່ງອອກສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳ

ສປປ ລາວ ມີຕະຫຼາດສົ່ງອອກທີ່ສໍາຄັນຄືໄທ ເຊິ່ງເປັນຕະຫຼາດສົ່ງອອກສໍາຄັນ ສໍາລັບສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງລາວ ໂດຍໃນໄລຍະປີ 2010-2016 ມີສ່ວນແບ່ງຕະຫຼາດ 42%-51% ຂອງມູນຄ່າ ສົ່ງອອກສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳລວມ, ຮອງລົງມາແມ່ນ ຈີນ ແລະ ຫວຽດນາມ. ຫຼັງຈາກປີ 2011 ມີອັດຕາສ່ວນເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ໂດຍໃນປີ 2016 ສປປ ລາວ ສົ່ງອອກສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳໄປຈີນ ແລະ ຫວຽດນາມ ກວມເອົາອັດຕາສ່ວນ 19,18% ແລະ 17,53% ຂອງການສົ່ງອອກສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳ ຕາມລຳດັບ.

ແຜນວາດ 17 ສ່ວນແບ່ງຕະຫຼາດສິ່ງອອກສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງຂອງລາວ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.

4.4 ການສົ່ງອອກສິນຄ້າເຕັກໂນໂລຊີ

ສປປ ລາວ ມີການປ່ຽນແປງໂຄງສ້າງການສົ່ງອອກສິນຄ້າຕາມລະດັບເຕັກໂນໂລຊີ ຂ້ອນຂ້າງຫຼາຍ ຈາກແຕ່ກ່ອນທີ່ສ່ວນໃຫຍ່ສົ່ງອອກສິນຄ້າທີ່ມີເຕັກໂນໂລຊີລະດັບກາງ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີລະດັບຕໍ່າ ລວມກັນຄິດໄລ່ເປັນ 91,62% ຂອງມູນຄ່າການສົ່ງອອກສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳທັງໝົດ. ແຕ່ໃນປີ 2016 ອັດຕາສ່ວນດັ່ງກ່າວຫຼຸດລົງເຫຼືອ 62,39% ໃນຂະນະທີ່ສິນຄ້າທີ່ມີເຕັກໂນໂລຊີລະດັບສູງ ມີອັດຕາສ່ວນການສົ່ງອອກພຽງແຕ່ 2,20% ຂອງມູນຄ່າການສົ່ງອອກສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳ ແຕ່ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 15,85% ໃນປີ 2016.

ຕາຕະລາງ 11 ມູນຄ່າການສົ່ງອອກສິນຄ້າຕາມລະດັບເຕັກໂນໂລຊີ ປີ 2010-2016

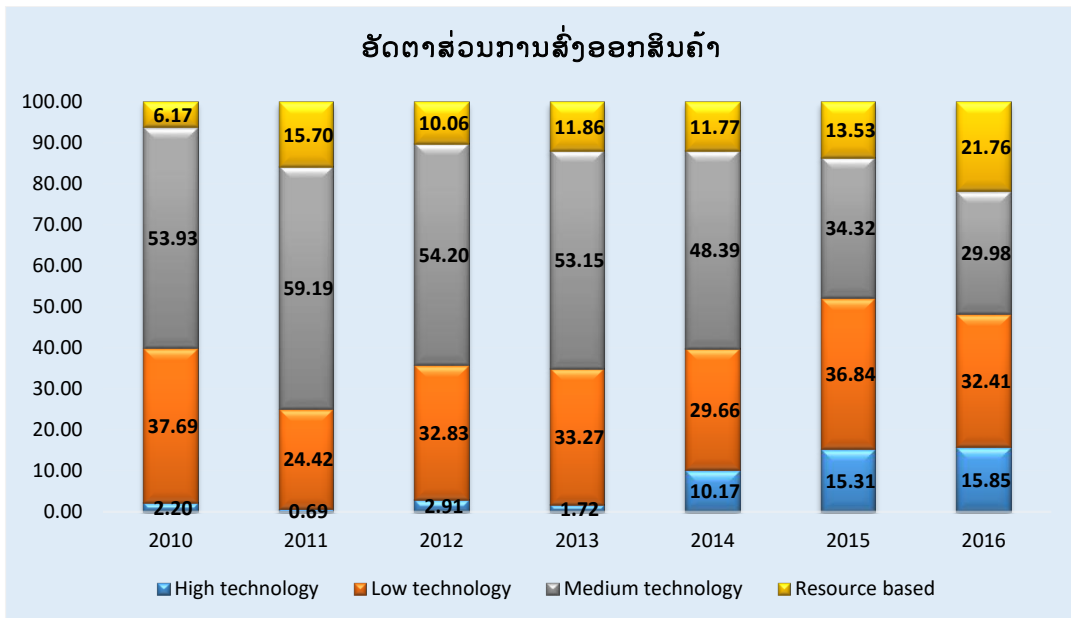
(ຫົວໜ່ວຍ: ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ)

	ເຕັກໂນໂລຊີ ລະດັບສູງ	ເຕັກໂນໂລຊີ ລະດັບຕໍ່າ	ເຕັກໂນໂລຊີ ລະດັບກາງ	ເນັ້ນຊັບພະຍາກອນ
2010	31.40	537.12	768.50	87.96
2011	9.96	354.09	858.27	227.59
2012	41.25	465.56	768.57	142.64

2013	38.87	751.54	1,200.89	267.94
2014	212.64	620.08	1,011.65	246.12
2015	351.59	846.04	788.36	310.81
2016	360.79	737.97	682.67	495.32

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.

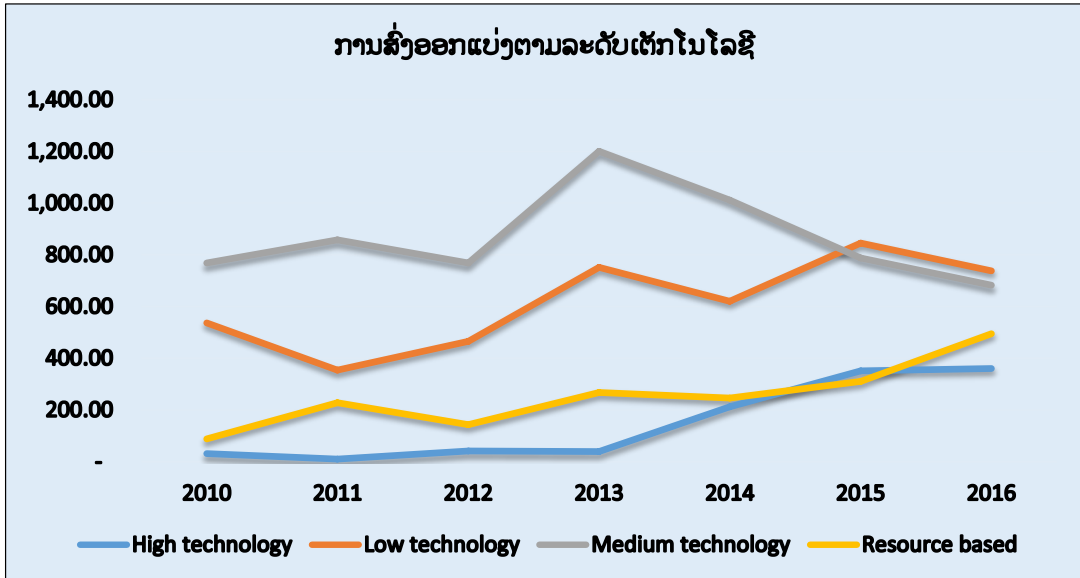
ແຜນວາດ 18 ອັດຕາສ່ວນການສົ່ງອອກສິນຄ້າ ແບ່ງຕາມລະດັບເຕັກໂນໂລຊີ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ການສົ່ງອອກສິນຄ້າທີ່ມີເຕັກໂນໂລຊີລະດັບສູງ ຈະຂະຫຍາຍຕົວເພີ່ມຂຶ້ນ ຕໍ່ເນື່ອງ ແຕ່ການສົ່ງອອກສິນຄ້າທີ່ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ກໍມີທິດທາງການສົ່ງອອກ ຂະຫຍາຍຕົວເພີ່ມຂຶ້ນເຊັ່ນກັນ ຈາກ 6,17% ຂອງມູນຄ່າການສົ່ງອອກສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳ ໃນປີ 2010 ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 21,76% ໃນປີ 2016.

ແຜນວາດ 19 ການສົ່ງອອກສິນຄ້າ ແບ່ງຕາມລະດັບເຕັກໂນໂລຊີ ປີ 2010-2016

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ.

ສິນຄ້າທີ່ມີເຕັກໂນໂລຊີລະດັບສູງ ທີ່ລາວສົ່ງອອກສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນຊິ້ນສ່ວນ-ອຸປະກອນກ້ອງ ຖ່າຍຮູບ, ກ້ອງບັນທຶກພາບດິຈິຕອນ, ເຄື່ອງມືວັດແທກ, ເຄື່ອງມືກວດສອບ, ເລນແວ່ນຕາ, ເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າ, ແຜງວົງຈອນໄຟຟ້າ ແລະ ເຄື່ອງໂທລະສັບ.

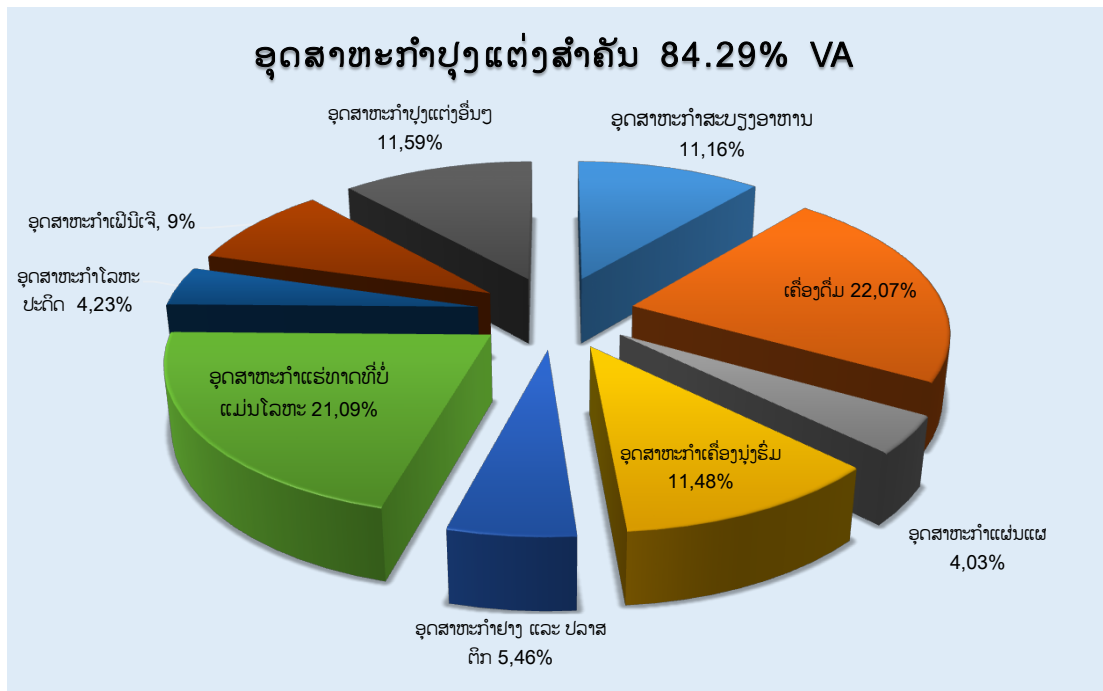
ສິນຄ້າ ທີ່ມີເຕັກໂນໂລຊີລະດັບກາງ ສ່ວນໃຫຍ່ເປັນຊິ້ນສ່ວນລົດ, ຊິ້ນສ່ວນເຄື່ອງຈັກ, ຊິ້ນສ່ວນເຄື່ອງມື ແລະ ເຄື່ອງມືຕັດ. ສິນຄ້າ ທີ່ມີເຕັກໂນໂລຊີລະດັບຕໍ່າ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນແຜ່ນແພ ແລະ ເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ. ສິນຄ້າທີ່ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ສ່ວນໃຫຍ່ເປັນສິນຄ້າກະສິກຳແປຮູບ, ຢາງພາລາ ແລະ ຜະລິດຕະພັນຢາງພາລາ, ໜັງສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໜັງສັດ, ເພີນິເຈີ ແລະ ໄມ້ແປຮູບ.

5. ຜົນການດຳເນີນງານຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ

5.1 ຜົນຜະລິດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ

ຂໍ້ມູນການສຳຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ (National Survey of Manufacturing Establishments) ປີ 2016 ເຊິ່ງເກັບກຳຂໍ້ມູນການປະກອບກິດຈະການ ປີ 2015 ຂອງໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ ມີມູນຄ່າການຜະລິດ (Gross Output) 25.798,09 ພັນລ້ານກີບ, ສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມ (Value Added: VA) 14.868,68 ພັນລ້ານກີບ. ໃນນີ້ ອຸດສາຫະກຳເຄື່ອງດື່ມ ມີມູນຄ່າເພີ່ມສູງສຸດ ຄື 22,07%, ຮອງລົງມາຄືອຸດສາຫະກຳແຮ່ທາດທີ່ບໍ່ແມ່ນໂລຫະ (ຊີມັງ ແລະ ຜະລິດຕະພັນຊີມັງ) 21,09%, ຕໍ່ມາແມ່ນອຸດສາຫະກຳເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ອຸດສາຫະກຳແຜ່ນແຜ, ອຸດສາຫະກຳສະບຽງອາຫານ, ອຸດສາຫະກຳໄມ້ ແລະ ເພີນີເຈີ, ອຸດສາຫະກຳຢາງ ແລະ ປລາສຕິກ ໂດຍມີມູນຄ່າເພີ່ມ 11,48%, 4,03%, 11,16%, 9% ແລະ 5,46% ຂອງອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງທັງໝົດຕາມລຳດັບ ໂດຍ 7 ໝວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງດັ່ງກ່າວ ມີມູນຄ່າເພີ່ມລວມກັນ ຄິດໄລ່ເປັນ 84,29% ຂອງອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງທັງໝົດ.

ແຜນວາດ 20 ມູນຄ່າເພີ່ມຂອງອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງສຳຄັນ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສຳຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

ຕາຕະລາງ 12 ມູນຄ່າຜົນຜະລິດ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂັ້ນກາງ ແລະ ມູນຄ່າເພີ່ມຂອງແຕ່ລະອຸດສາຫະກຳ

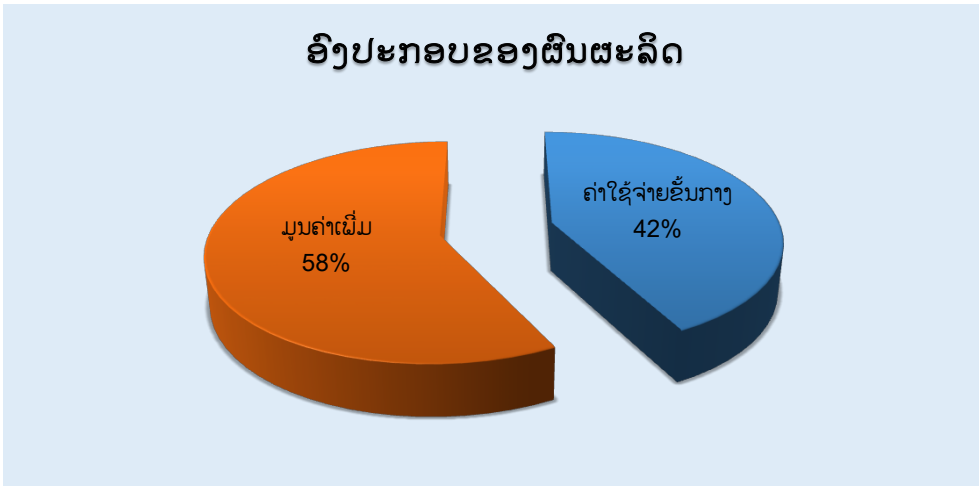
(ຫົວໜ່ວຍ: ຕື້ກີບ)

ລະຫັດ ISIC	ມູນຄ່າການຜະລິດ	ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂັ້ນກາງ	ມູນຄ່າເພີ່ມ
ລວມ	25,798.09	10,929.41	14,868.68
10. ການຜະລິດສະບຽງອາຫານ	4,358.30	2,699.69	1,658.61
11. ການຜະລິດເຄື່ອງດື່ມ	3,802.06	520.69	3,281.37
12. ການຜະລິດ ຜະລິດຕະພັນຢາສູບ	36.88	17.26	19.62
13. ການຜະລິດແຜ່ນແພ ແລະ ຜະລິດຕະພັນກຸ່ງວກັບເຊືອກ, ຕ່າໜ່າງ, ແຫ ແລະ ອື່ນໆ	751.31	151.63	599.68
14. ການຜະລິດເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ	2,395.45	688.85	1,706.60
15. ການຜະລິດຜະລິດຕະພັນເຄື່ອງໜັງ, ...	38.17	7.32	30.84
16. ການເລື່ອຍ, ກີບ, ໄມ້ແປຮູບ ຍົກເວັ້ນເຄື່ອງເພີນີເຈີ	1,057.91	615.53	442.38
17. ການຜະລິດເຈ້ຍ ແລະ ຜະລິດຕະພັນເຈ້ຍ	206.51	36.48	170.04
18. ການພິມ, ການອັດສຳເນົາ, (ໃສ່ແຜ່ນຊີດີ, ເທບ ອື່ນໆ)	34.56	10.67	23.90
19. ການຜະລິດຖ່ານຫີນຕ່າງໆ ແລະ ການກັ່ນຜະລິດຕະພັນນໍ້າມັນດິບ	200.81	62.13	138.68
20. ການຜະລິດສານເຄມີ ແລະ ຜະລິດຕະພັນເຄມີ (ອີກຊີນໍ້າກັ່ນ, ຜຸ່ນເຄມີ, ...)	654.79	431.36	223.43
21. ການຜະລິດຢາບົວພະຍາດ, ຜະລິດຕະພັນເຄມີ...	190.99	77.38	113.61
22. ການຜະລິດຢາງ ແລະ ຜະລິດຕະພັນປລາສຕິກ	1,630.23	818.43	811.80

ລະຫັດ ISIC	ມູນຄ່າການຜະລິດ	ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂັ້ນກາງ	ມູນຄ່າເພີ່ມ
23. ການຜະລິດຜະລິດຕະພັນແຮ່ທາດອື່ນໆ ທີ່ບໍ່ແມ່ນໂລຫະ	6,482.69	3,347.55	3,135.14
24. ການຜະລິດໂລຫະຂັ້ນພື້ນຖານ (ເຫຼັກເສັ້ນ, ເຫຼັກຫຼອມ ແລະ ທາດເຫຼັກອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ)	350.70	82.35	268.35
25. ການຜະລິດຜະລິດຕະພັນໂລຫະ ຍົກເວັ້ນເຄື່ອງກົນຈັກ ແລະ ອຸປະກອນເຄື່ອງຈັກ	999.76	370.12	629.64
26. ການຜະລິດເຄື່ອງຄອມພິວເຕີ, ເຄື່ອງເອເລັກໂຕຣນິກ	51.72	10.59	41.13
27. ການຜະລິດອຸປະກອນໄຟຟ້າ, ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ,	142.40	54.64	87.77
28. ການຜະລິດເຄື່ອງຈັກ ແລະ ເຄື່ອງຈັກປະກອບທົ່ວໄປ	30.77	21.10	9.67
29. ການຜະລິດລົດຍົນ, ລົດພວງ ແລະ ຊິ້ນສ່ວນ-ອາໄຫຼ່,	69.78	26.76	43.02
30. ການຜະລິດອຸປະກອນການຂົນສົ່ງອື່ນໆ	66.64	24.01	42.63
31. ການຜະລິດເຄື່ອງເພີນິເຈີ (ຜະລິດດ້ວຍໄມ້	1,348.21	468.52	879.69
32. ອຸດສາຫະກຳແປຮູບອື່ນໆ (ເຄື່ອງເອໂທຼມ, ...	897.44	386.37	511.07

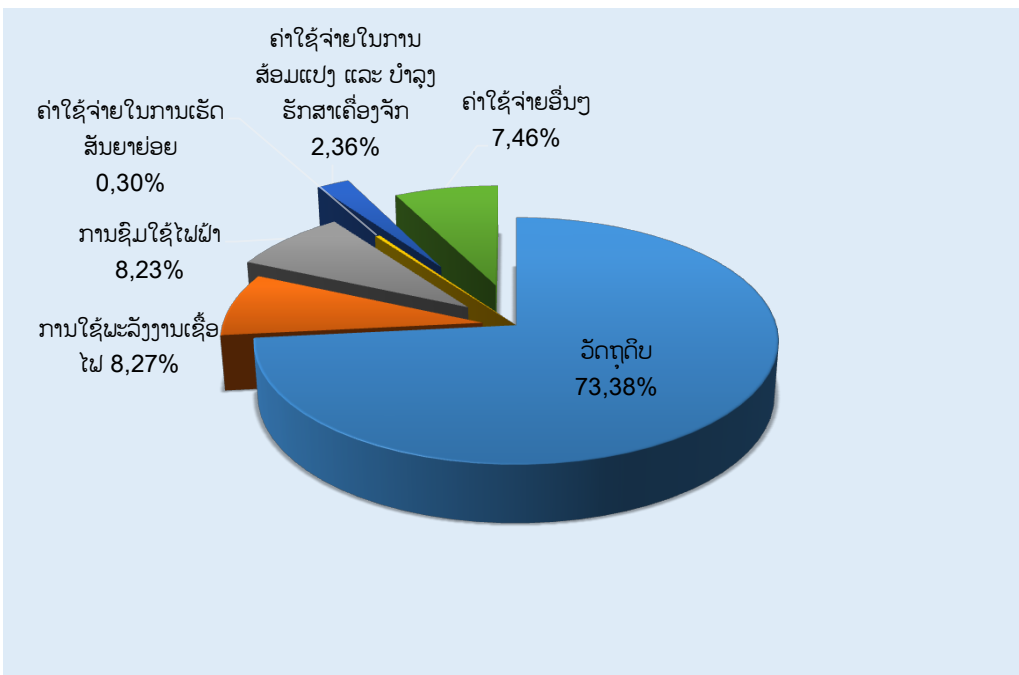
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສຳຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

ແຜນວາດ 21 ອົງປະກອບຂອງຜົນຜະລິດ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສໍາຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

ແຜນວາດ 22 ອົງປະກອບຂອງຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂັ້ນກາງ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສໍາຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

ສຳລັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍຂັ້ນກາງໃນການຜະລິດ ສ່ວນຫຼາຍເປັນຄ່າວັດຖຸດິບ ຄື 73,38% ໃນຂະນະທີ່ ຄ່າໄຟຟ້າ ແລະ ພະລັງງານເຊື້ອໄຟ ແມ່ນ 16,50%.

5.2 ການຈ້າງງານ

ໃນປີ 2015 ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳຂອງລາວ ມີຈຳນວນຄົນເຮັດວຽກ (Person engaged) ລວມ 145.400 ຄົນ ເຊິ່ງເປັນກຳມະກອນຝ່າຍຜະລິດ 118.585 ຄົນ, ເປັນຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບຄ່າແຮງງານ (Unpaid worker) 26.815 ຄົນ ກວມເອົາ 18,44% ຂອງຈຳນວນຄົນເຮັດວຽກທັງໝົດ. ໃນນີ້ ອຸດສາຫະກຳສະບຽງອາຫານ ມີຈຳນວນຄົນເຮັດວຽກທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງຫຼາຍທີ່ສຸດ ຄື 19.249 ຄົນ ເທົ່າກັບ 71.78% ຂອງຈຳນວນຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງທັງໝົດ ເພາະອຸດສາຫະກຳສະບຽງອາຫານ ສ່ວນຫຼາຍເປັນອຸດສາຫະກຳຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ແບບຄອບຄົວ ທີ່ມີລັກສະນະເຈົ້າຂອງຄົນດຽວ ຫຼື ເປັນອຸດສາຫະກຳຄົວເຮືອນ ທີ່ໃຊ້ແຮງງານໃນຄອບຄົວເປັນຫຼັກ ໃນການປະກອບກິດຈະການການຜະລິດ. ໃນຈຳນວນຄົນເຮັດວຽກທັງໝົດ ເປັນແຮງງານຊາຍ 72.676 ຄົນ ແລະ ແຮງງານຍິງ 45.909 ຄົນ ໂດຍມີອັດຕາສ່ວນ 61,29% ແລະ 38,71% ຂອງການຈ້າງງານລວມ. ແຕ່ເມື່ອພິຈາລະນາແຮງງານຝ່າຍຜະລິດ (Production worker) ມີອັດຕາສ່ວນແຮງງານຍິງຂ້ອນຂ້າງສູງ ຄື 45% ແລະ ເປັນແຮງງານຊາຍ 55%. ເນື່ອງຈາກອຸດສາຫະກຳເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ທີ່ມີການຈ້າງງານຫຼາຍທີ່ສຸດ, ມີຈຳນວນຄົນງານຍິງຫຼາຍເຖິງ 81,57% ໂດຍມີແຮງງານຊາຍພຽງແຕ່ 18,43%. ເມື່ອພິຈາລະນາການຈ້າງງານຕາມຂະໜາດໂຮງງານ, ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ມີຈຳນວນແຮງງານທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງໃນອັດຕາສ່ວນທີ່ສູງ ແມ່ນ 18,44% ຂອງແຮງງານລວມ. ໂດຍອຸດສາຫະກຳແບບຄອບຄົວ ມີອັດຕາສ່ວນແຮງງານທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງຫຼາຍທີ່ສຸດ ແມ່ນ 41,24%, ຮອງລົງມາຄືອຸດສາຫະກຳຂະໜາດນ້ອຍ 35,92% ແລະ ອຸດສາຫະກຳຂະໜາດໃຫຍ່ ໂດຍມີອັດຕາສ່ວນແຮງງານທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງພຽງແຕ່ 2% ແລະ ອຸດສາຫະກຳຂະໜາດກາງ ກໍ່ມີອັດຕາສ່ວນແຮງງານທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງຕໍ່າ 5,17%.

ຕາຕະລາງ 13 ການຈ້າງງານ, ຄ່າຈ້າງ ແລະ ສະຫວັດດີການ ແບ່ງຕາມຂະໜາດໂຮງງານ

		ແຮງງານ			ແຮງງານຝ່າຍຜະລິດ				
	ຈຳນວນ ຄົນເຮັດ ວຽກ	ລວມ	ຊາຍ	ຍິງ	ລວມ	ຊາຍ	ຍິງ	ຄ່າແຮງ ງານ/ ເງິນເດືອນ 1,000 (ກີບ)	ສະຫວັດດີການ/ ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍອື່ນໆ 1,000 (ກີບ)
ໃຫຍ່	57,945	56,786	29,307	27,479	37,250	16,786	20,464	1,008,742,117	43,982,922
ກາງ	22,147	21,003	12,049	8,954	15,645	7,957	7,688	351,716,690	7,566,503
ນ້ອຍ	45,560	29,193	21,401	7,792	19,322	13,281	6,041	471,587,682	8,873,863
ຄອບຄົວ	19,748	11,603	9,919	1,684	5,071	4,495	576	101,329,015	4,701,306
ລວມ	145,400	118,585	72,676	45,909	77,288	42,519	34,769	1,933,375,504	65,124,594

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສຳຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

ອຸດສາຫະກຳເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ມີການຈ້າງງານຫຼາຍທີ່ສຸດ ຄື 26.054 ຄົນ ຄິດໄລ່ເປັນສ່ວນ
ຮ້ອຍແມ່ນ 21,97% ຂອງອຸດສາຫະກຳລວມ, ຮອງລົງມາຄືອຸດສາຫະກຳໄມ້ ແລະ ເພີນິເຈີ, ອຸດ
ສາຫະກຳຊີມັງ ແລະ ຜະລິດຕະພັນຊີມັງ ແລະ ອຸດສາຫະກຳສະບຽງອາຫານ ມີການຈ້າງງານກວມ
ເອົາ 17,90%, 17,44% ແລະ 12,85% ຂອງການຈ້າງງານລວມ ຕາມລຳດັບ. ເມື່ອພິຈາລະນາ
ຄ່າຈ້າງ, ອຸດສາຫະກຳຊີມັງ ແລະ ຜະລິດຕະພັນຊີມັງ ໄດ້ຮັບຄ່າຈ້າງຫຼາຍທີ່ສຸດ 21,51% ຂອງ
ການຈ່າຍຄ່າແຮງງານອຸດສາຫະກຳລວມ, ຮອງລົງມາຄືອຸດສາຫະກຳເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ, ອຸດສາຫະກຳໄມ້
ແລະ ເພີນິເຈີ ແລະ ອຸດສາຫະກຳເຄື່ອງດື່ມ ໂດຍຄິດໄລ່ເປັນ 16,35%, 15,48% ແລະ 10,97%
ຕາມລຳດັບ.

ສຳລັບການຈ່າຍເງິນສະຫວັດດີການຕ່າງໆ, ອຸດສາຫະກຳຢາງ ແລະ ປລາສຕິກ ມີການຈ່າຍ
ເງິນສະຫວັດດີການຂອງກຳມະກອນຫຼາຍທີ່ສຸດ ຄື 24,83% ຂອງອຸດສາຫະກຳລວມ, ຮອງລົງມາຄື
ອຸດສາຫະກຳເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ 22,45% ແລະ ອຸດສາຫະກຳເຄື່ອງດື່ມ 10,03%.

ຕາຕະລາງ 14 ການຈ້າງງານ, ຄ່າຈ້າງ ແລະ ສະຫວັດດີການ ແບ່ງຕາມປະເພດອຸດສາຫະກຳ

	ແຮງງານ				ແຮງງານຝ່າຍຜະລິດ				ສະຫວັດດີ ການ/ຄ່າໃຊ້ ຈ່າຍອື່ນໆ 1,000 (ກີບ)
	ຈຳນວນ ຄົນເຮັດ ວຽກ	ລວມ	ຊາຍ	ຍິງ	ລວມ	ຊາຍ	ຍິງ	ຄ່າແຮງງານ/ ເງິນເດືອນ 1,000 (ກີບ)	
10. ການຜະລິດສະບຽງອາຫານ	34,488	15,239	12,503	2,736	6,836	5,732	1,104	148,153,156	2,185,996
11. ການຜະລິດເຄື່ອງດື່ມ	7,448	6,848	5,064	1,784	4,761	3,442	1,319	212,015,526	6,708,982
12. ການຜະລິດ ຜະລິດຕະພັນ ຢາສູບ	903	896	651	245	354	211	143	10,531,455	94,283
13. ການຜະລິດແຜ່ນແພ ແລະ ຜະລິດຕະພັນກ່ຽວກັບເຊືອກ, ຕ່າ ໜ່າງ, ແຫ ແລະ ອື່ນໆ	3,502	3,418	629	2,789	2,890	355	2,535	64,201,710	1,397,444
14. ການຜະລິດເຄື່ອງປຸງທຶມ	26,887	26,054	5,129	20,925	20,424	3,764	16,660	316,102,352	14,621,548
15. ການຜະລິດຜະລິດຕະພັນ ເຄື່ອງໝັງ, ...	1,100	989	292	697	755	193	562	13,100,394	1,162,711
16. ການເລື່ອຍ, ກົບ, ໄມ້ແປຮູບ ຍົກເວັ້ນເຄື່ອງເພີນີເຈີ	10,151	9,582	8,096	1,486	4,260	3,467	793	94,706,807	442,021
17. ການຜະລິດເຈ້ຍ ແລະ ຜະລິດຕະພັນເຈ້ຍ	934	914	585	329	776	498	278	16,866,538	161,492
18. ການພິມ, ການອັດສຳເນົາ, (ໃສ່ແຜ່ນຊີດີ, ເທບ ອື່ນໆ)	1,661	1,661	220	1,441	1,504	184	1,320	15,590,450	-
19. ການຜະລິດຖ່ານຫີນຕ່າງໆ ແລະ ການກັ່ນຜະລິດຕະພັນ ນ້ຳມັນດິບ	2,432	2,186	1,652	534	1,566	1,140	426	32,913,808	687,497
20. ການຜະລິດສານເຄມີ ແລະ ຜະລິດຕະພັນເຄມີ (ອັກຊີ, ນ້ຳກັ່ນ , ຝຸ່ນເຄມີ, ...)	2,547	2,401	1,598	803	1,896	1,206	690	32,866,725	4,244,356

	ແຮງງານ				ແຮງງານຝ່າຍຜະລິດ				ຄ່າແຮງງານ/ ເງິນເດືອນ 1,000 (ກີບ)	ສະຫວັດດີ ການ/ຄ່າໃຊ້ ຈ່າຍອື່ນໆ 1,000 (ກີບ)
	ຈຳນວນ ຄົນເຮັດ ວຽກ	ລວມ	ຊາຍ	ຍິງ	ລວມ	ຊາຍ	ຍິງ			
21. ການຜະລິດຢາປົວພະຍາດ, ຜະລິດຕະພັນເຄມີ...	1,483	1,468	695	773	355	173	182	55,997,524	2,451,759	
22. ການຜະລິດຢາງ ແລະ ຜະລິດຕະພັນປລາສຕິກ	3,857	3,783	2,309	1,474	2,511	1,413	1,098	74,357,769	16,170,819	
23. ການຜະລິດຜະລິດຕະພັນແຮ່ ທາດອື່ນໆ ທີ່ບໍ່ແມ່ນໂລຫະ	22,860	20,684	16,638	4,046	13,940	10,985	2,955	415,888,118	3,171,249	
24. ການຜະລິດໂລຫະຂັ້ນ ພື້ນຖານ(ເຫຼັກເສັ້ນ , ເຫຼັກຫຼອມ ແລະ ທາດເຫຼັກອື່ນໆ ທີ່ ກຸ່ງຂອງ)	1,007	932	821	111	696	633	63	27,512,502	532,037	
25. ການຜະລິດຜະລິດຕະພັນ ໂລຫະ ຍົກເວ້ນເຄື່ອງກົມຈັກ ແລະ ອຸປະກອນເຄື່ອງຈັກ	3,004	2,543	2,153	390	1,316	1,157	159	40,011,766	686,694	
26. ການຜະລິດເຄື່ອງຄອມພິວເຕີ , ເຄື່ອງເອເລັກໂຕຼນິກ	665	665	51	614	654	47	607	8,713,731	418,597	
27. ການຜະລິດອຸປະກອນໄຟຟ້າ, ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ,	677	663	270	393	496	141	355	14,302,330	269,421	
28. ການຜະລິດເຄື່ອງຈັກ ແລະ ເຄື່ອງຈັກປະກອບທົ່ວໄປ	26	25	20	5	9	6	3	1,065,168	-	
29. ການຜະລິດລົດຍົນ, ລົດພວງ ແລະ ຊິ້ນສ່ວນ-ອາໄຫຼ່,	1,742	1,741	1,468	273	-	-	-	32,493,743	-	
30. ການຜະລິດອຸປະກອນການ ຂົນສົ່ງອື່ນໆ	199	193	176	17	46	40	6	7,083,826	75,049	
31. ການຜະລິດເຄື່ອງເພີນເຈີ	12,704	11,650	9,509	2,141	8,429	6,596	1,833	204,656,908	1,900,697	
32. ອຸດສາຫະກຳແປຮູບອື່ນໆ (ເຄື່ອງເອໂທຼມ, ...	5,123	4,050	2,147	1,903	2,814	1,136	1,678	94,243,198	7,741,942	

	ແຮງງານ				ແຮງງານຝ່າຍຜະລິດ				ຄ່າແຮງງານ/ ເງິນເດືອນ 1,000 (ກີບ)	ສະຫວັດດີ ການ/ຄ່າໃຊ້ ຈ່າຍອື່ນໆ 1,000 (ກີບ)
	ຈຳນວນ ຄົນເຮັດ ວຽກ	ລວມ	ຊາຍ	ຍິງ	ລວມ	ຊາຍ	ຍິງ			
								ລວມ		
ລວມ	145,400	118,585	72,676	45,909	77,288	42,519	34,769	1,933,375,504	65,124,594	

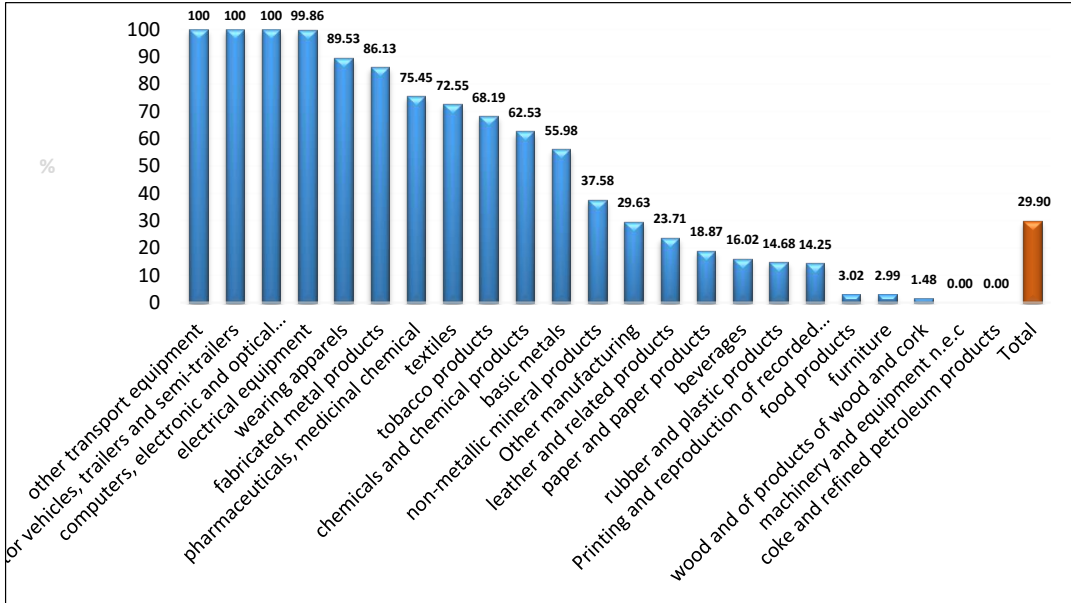
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສຳຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

5.3 ຄວາມເຊື່ອມໂຍງກັບໂລກ

ຄວາມເຊື່ອມໂຍງກັບໂລກ (Global linkage) ມີຄວາມສຳຄັນກັບອຸດສາຫະກຳໃນ 3 ມິຕິ ຄື: ການເອື້ອຍອີງຕໍ່ສິນຄ້າ ແລະ ວັດຖຸດິບຈາກຕ່າງປະເທດ, ການສ້າງລາຍໄດ້ ແລະ ເງິນຕາ ຕ່າງປະເທດ ຈາກການສົ່ງອອກສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳ ແລະ ໃນຂະນະດຽວກັນ ການສົ່ງອອກສິນຄ້າກໍ່ ເປັນການເອື້ອຍອີງຕໍ່ຕະຫຼາດໂລກ. ຖ້າຫາກມີການປ່ຽນແປງ, ເກີດວິກິດການກໍ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ຈາກການປ່ຽນແປງ ເຊິ່ງໃນ 3 ມິຕິດັ່ງກ່າວ ຈະສົ່ງຜົນຕໍ່ດຸນການຄ້າ ແລະ ຄວາມມີສະຖານລະພາບ ອີກດ້ວຍ. ການສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມຈາກຕ່ອງໂສ້ການຜະລິດຂອງໂລກ ໂດຍຂະແໜງອຸດສາຫະກຳຂອງ ລາວ ມີການນຳເຂົ້າວັດຖຸດິບ ກວມເອົາ 29,90% ຂອງມູນຄ່າວັດຖຸດິບທັງໝົດ ແລະ ມີການສົ່ງ ອອກສິນຄ້າ ຄິດໄລ່ເປັນ 21,78% ຂອງມູນຄ່າການຈຳໜ່າຍ. ໃນພາບລວມ ມີການເອື້ອຍອີງຕໍ່ການ ນຳເຂົ້າວັດຖຸດິບຈາກຕ່າງປະເທດບໍ່ສູງຫຼາຍ ເມື່ອສົມທຽບກັບປະເທດກຳລັງພັດທະນາຫຼາຍປະເທດ. ເຊັ່ນດຽວກັນ ລາວກໍ່ມີການສົ່ງອອກສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳ ບໍ່ຫຼາຍຄືກັນ.

ອຸດສາຫະກຳທີ່ເອື້ອຍອີງຕ່າງປະເທດຫຼາຍທີ່ສຸດ ມີການນຳເຂົ້າວັດຖຸດິບ 100% ກໍ່ຄືອຸດ ສາຫະກຳຄອມພິວເຕີ-ເອເລັກໂຕຣນິກ ແລະ ອຸປະກອນທາງສາຍຕາ, ອຸດສາຫະກຳລົດຍົນ ແລະ ອຸດ ສາຫະກຳການຜະລິດອຸປະກອນຂົນສົ່ງ, ຮອງລົງມາຄືອຸດສາຫະກຳເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າ ທີ່ມີອັດຕາສ່ວນ ການນຳເຂົ້າວັດຖຸດິບ ກວມເອົາ 99,86%, ອຸດສາຫະກຳເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ແລະ ອຸດສາຫະກຳແຜ່ນແຜ ກໍ່ມີການນຳເຂົ້າວັດຖຸດິບ ໃນອັດຕາສ່ວນທີ່ສູງເຊັ່ນດຽວກັນ ເຊິ່ງກວມເອົາ 89,53% ແລະ 72,55% ຕາມລຳດັບ.

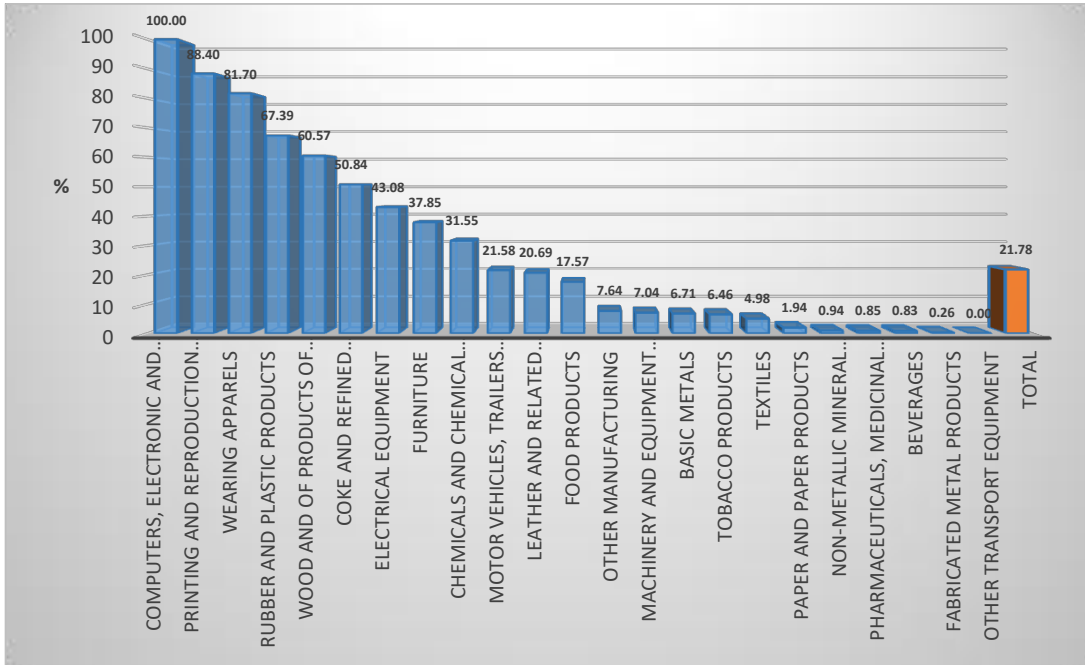
ແຜນວາດ 23 ອັດຕາສ່ວນການນຳເຂົ້າວັດຖຸດິບ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສຳຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

ສຳລັບອຸດສາຫະກຳ ທີ່ມີການສົ່ງອອກຫຼາຍທີ່ສຸດ ຄື: ອຸດສາຫະກຳຄອມພິວເຕີ, ເອເລັກໂຕຼນິກ ແລະ ອຸປະກອນທາງສາຍຕາ ທີ່ບໍ່ພຽງແຕ່ນຳເຂົ້າວັດຖຸດິບຈາກຕ່າງປະເທດທັງໝົດ ແຕ່ຍັງສົ່ງອອກສິນຄ້າທີ່ຜະລິດທັງໝົດດ້ວຍ, ຮອງລົງມາຄື ອຸດສາຫະກຳການພິມ ແລະ ການອັດສຳເນົາພາບແສງສີສຽງ ແລະ ອຸດສາຫະກຳທະກຳເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ເຊິ່ງມີສັດສວ່ນການສົ່ງອອກ 88,40% ແລະ 81,70% ຕາມລຳດັບ. ສຳລັບອຸດສາຫະກຳ ທີ່ຈຳໜ່າຍໃນປະເທດທັງໝົດ ຄືອຸດສາຫະກຳຜະລິດອຸປະກອນການຂົນສົ່ງ.

ແຜນວາດ 24 ອັດຕາສ່ວນການສົ່ງອອກ

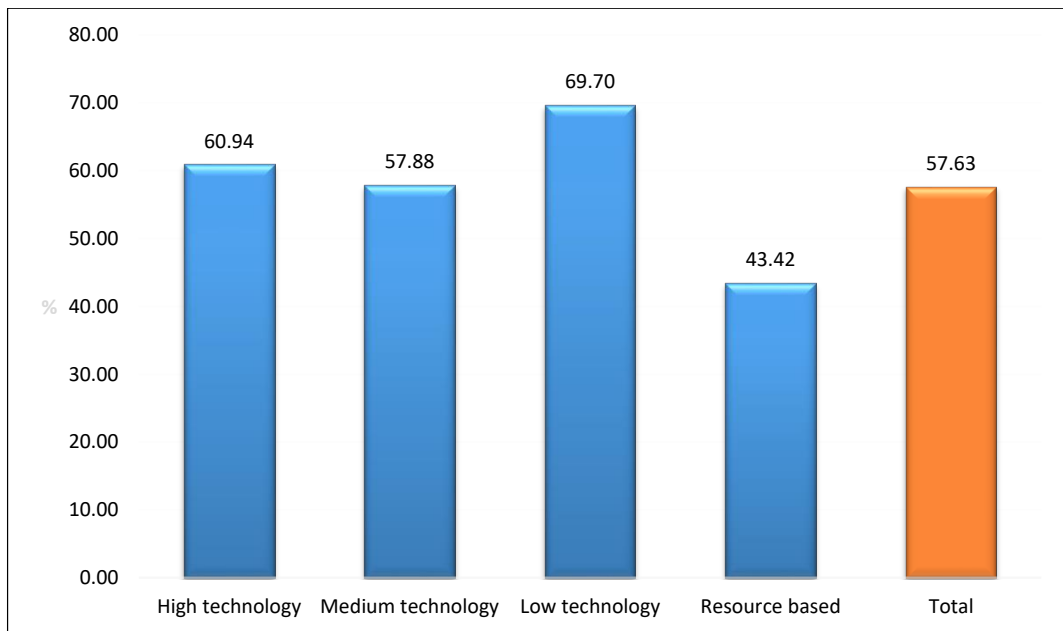
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສໍາຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

ລາວມີການສົ່ງອອກສິນຄ້າອຸດສາຫະກຳບໍ່ຫຼາຍ ເຊິ່ງຈະເປັນບັນຫາໃນການສ້າງລາຍຮັບ ເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ສໍາລັບການລົງທຶນຕ່າງໆ ໂດຍສ່ວນຫຼາຍຕ້ອງນໍາເຂົ້າສິນຄ້າທຶນຈາກຕ່າງ ປະເທດເປັນສ່ວນໃຫຍ່. ເຖິງແມ່ນວ່າ ໂດຍລວມ ການເພິ່ງພາວັດຖຸດິບຈາກຕ່າງປະເທດ ເມື່ອສົມ ທຽບກັບຫຼາຍປະເທດ ຍັງຢູ່ໃນລະດັບບໍ່ສູງຫຼາຍ ແຕ່ໃນບາງອຸດສາຫະກຳ ເຊັ່ນ ອຸດສາຫະກຳລົດຍົນ ທີ່ນໍາເຂົ້າວັດຖຸດິບທັງໝົດ ແຕ່ມີການສົ່ງອອກພຽງແຕ່ 21,58% ໂດຍຈະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ດຸນການຄ້າ ທີ່ຈະຕ້ອງສົ່ງອອກສິນຄ້າ ແລະ ບໍລິການອື່ນມາຊົດເຊີຍ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຂາດດຸນການຄ້າ ແລະ ໃນບາງ ອຸດສາຫະກຳ ມີການນໍາເຂົ້າວັດຖຸດິບທັງໝົດ ແລະ ມີການສົ່ງອອກສິນຄ້າທີ່ຜະລິດທັງໝົດ ເຊັ່ນ ອຸດ ສາຫະກຳຄອມພິວເຕີ, ເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າ ແລະ ເອເລັກໂຕຼນິກ ໂດຍເຮັດໃຫ້ມູນຄ່າເພີ່ມ ທີ່ເກີດເປັນ ສ່ວນຂອງຄ່າຈ້າງເປັນຫຼັກ ບໍ່ມີການສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມໃນຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ທີ່ສະໜັບສະໜູນຕ້ອງ ໂສ້ການຜະລິດ.

5.4 ມູນຄ່າເພີ່ມຕໍ່ຜົນຜະລິດ

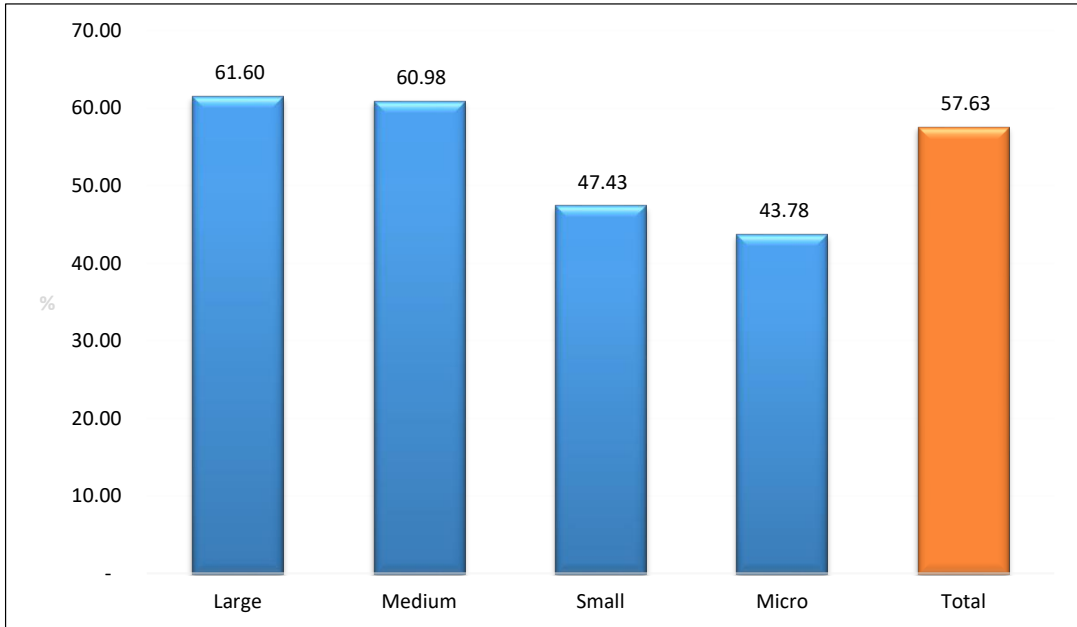
ມູນຄ່າເພີ່ມຕໍ່ຜົນຜະລິດ (MVA per gross output) ເປັນຕົວຊີ້ວັດຄວາມສາມາດໃນການສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມ ເຊິ່ງອຸດສາຫະກຳຂອງລາວ ມີອັດຕາສ່ວນມູນຄ່າເພີ່ມຕໍ່ຜົນຜະລິດ 57,63% ທີ່ຂ້ອນຂ້າງສູງ. ໂດຍສະເພາະອຸດສາຫະກຳເຕັກໂນໂລຊີລະດັບຕໍ່າ ໂດຍມີອັດຕາສ່ວນມູນຄ່າເພີ່ມຕໍ່ຜົນຜະລິດສູງສຸດ ຄື 69,70%, ຮອງລົງມາຄືອຸດສາຫະກຳເຕັກໂນໂລຊີລະດັບສູງ ແລະ ກາງ 60,94% ແລະ 57,88% ຕາມລຳດັບ. ສ່ວນອຸດສາຫະກຳທີ່ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ (Resource-based) ມີອັດຕາສ່ວນມູນຄ່າເພີ່ມຕໍ່ຜົນຜະລິດຕໍ່າສຸດ ຄືມີອັດຕາສ່ວນມູນຄ່າເພີ່ມຕໍ່ຜົນຜະລິດ 43,42%. ເມື່ອເບິ່ງຕາມຂະໜາດໂຮງງານ, ອຸດສາຫະກຳຂະໜາດໃຫຍ່ ມີອັດຕາສ່ວນມູນຄ່າເພີ່ມຕໍ່ຜົນຜະລິດສູງສຸດ ແມ່ນ 61,60%, ຮອງລົງມາຄືອຸດສາຫະກຳຂະໜາດກາງ, ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ແບບຄອບຄົວ 60,98%, 47.43% ແລະ 43,78% ຕາມລຳດັບ.

ແຜນວາດ 25 ມູນຄ່າເພີ່ມຕໍ່ຜົນຜະລິດຂອງອຸດສາຫະກຳ ແບ່ງຕາມເຕັກໂນໂລຊີ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສຳຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

ແຜນວາດ 26 ມູນຄ່າເພີ່ມຕໍ່ຜົນຜະລິດ ແບ່ງຕາມອຸດສາຫະກຳ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສຳຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

5.5 ຜະລິດຕະພາບ

ຜະລິດຕະພາບ (Productivity) ເປັນການວັດແທກມູນຄ່າເພີ່ມຕໍ່ປັດໄຈການຜະລິດ (MVA per input). ຈາກການສຳຫຼວດຂໍ້ມູນອຸດສາຫະກຳ ປີ 2016, ອຸດສາຫະກຳລາວ ມີຜະລິດຕະພາບເທົ່າກັບ 1,36. ໃນນີ້ ອຸດສາຫະກຳເຄື່ອງດື່ມ ເປັນອຸດສາຫະກຳທີ່ມີຜະລິດຕະພາບລະດັບທີ່ສູງທີ່ສຸດ 6,30, ຮອງລົງມາຄືອຸດສາຫະກຳເຈ້ຍ ແລະ ຜະລິດຕະພັນເຈ້ຍ ແລະ ອຸດສາຫະກຳໜັງສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໜັງສັດ 4,66 ແລະ 4,21 ຕາມລຳດັບ. ນອກນັ້ນ ຍັງມີອຸດສາຫະກຳ ທີ່ມີຜະລິດຕະພາບໃນລະດັບສູງອີກຫຼາຍອຸດສາຫະກຳ ຄື: ອຸດສາຫະກຳແຜ່ນແຜ, ອຸດສາຫະກຳຄອມພິວເຕີ, ອຸດສາຫະກຳເຄື່ອງໃຊ້ໄຟຟ້າ ແລະ ເອເລັກໂຕຼນິກ, ອຸດສາຫະກຳໂລຫະຂັ້ນຕົ້ນ ໂດຍມີລະດັບຜະລິດຕະພາບ 3,95, 3,88 ແລະ 3,26 ຕາມລຳດັບ. ອຸດສາຫະກຳສ່ວນຫຼາຍ ມີຜະລິດຕະພາບສູງກວ່າລະດັບຜະລິດຕະພາບຂອງອຸດສາຫະກຳລວມ ແຕ່ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ ມີຫຼາຍອຸດສາຫະກຳ ທີ່ລະດັບຜະລິດຕໍ່າກວ່າ 1 ໄດ້ແກ່ອຸດສາຫະກຳຢາງ, ອຸດສາຫະກຳຜະລິດຕະພັນໂລຫະ, ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງໄມ້, ອຸດສາຫະກຳສະບຽງອາຫານ, ອຸດສາຫະກຳເຄມີ, ອຸດສາຫະກຳເຄື່ອງຈັກ ແລະ ອຸປະກອນ. ສິ່ງສຳຄັນຄື ອຸດສາຫະກຳທີ່ມີຜະລິດຕະພາບຕໍ່າເຫຼົ່ານີ້ ສ່ວນຫຼາຍເປັນອຸດສາຫະກຳທີ່ສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມຫຼາຍ ຄື ອຸດສາຫະກຳສະບຽງອາຫານ, ອຸດສາຫະກຳຜະລິດໂລຫະ ແລະ ອຸດສາຫະ

ກຳຢາງ. ສາມອຸດສາຫະກຳເຫຼົ່ານີ້ ມີມູນຄ່າເພີ່ມລວມກັນຄິດໄລ່ເປັນສ່ວນຮ້ອຍ 37,71% ຂອງ ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ. ທີ່ຕ້ອງພິຈາລະນາເປັນພິເສດ ຄື: ອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງໄມ້ ທີ່ມີຜະລິດຕະ ພາບຕ່ຳ ໂດຍມີພຽງແຕ່ 0,72 ແລະ ມີການສົ່ງອອກ 60,57% ແລະ ມີການຈ້າງງານຫຼາຍເຖິງ 8.08% ໃນຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ. ລະດັບການຈ້າງງານໃກ້ຄຽງກັບອຸດສາຫະກຳເພີ່ມເຈີ ແຕ່ສ້າງ ມູນຄ່າເພີ່ມພຽງແຕ່ 2.98% ຕໍ່ກວ່າອຸດສາຫະກຳເພີ່ມເຈີເກືອບ 1 ເທົ່າ, ວ່າຄວນຈະພັດທະນາ ຫຼື ປ່ຽນແປງໄປສູ່ອຸດສາຫະກຳທີ່ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ທີ່ມີມູນຄ່າເພີ່ມສູງແບບໃດ.

5.6 ຜະລິດຕະພາບແຮງງານ

ຜະລິດຕະພາບແຮງງານ (Labor productivity) ເປັນການວັດແທກມູນຄ່າເພີ່ມຕໍ່ແຮງງານ (MVA per employee) ໂດຍຜະລິດຕະພາບແຮງງານຂອງອຸດສາຫະກຳລວມ ເທົ່າກັບ 125.172 ພັນກີບຕໍ່ຄົນ. ອຸດສາຫະກຳເຄື່ອງດົມ ເປັນອຸດສາຫະກຳທີ່ມີຜະລິດຕະພາບແຮງງານສູງທີ່ສຸດ ຄື 479.172 ພັນກີບຕໍ່ຄົນ ແລະ ຍັງເປັນອຸດສາຫະກຳທີ່ມີຜະລິດຕະພາບສູງທີ່ສຸດ ແລະ ສ້າງມູນຄ່າ ເພີ່ມຫຼາຍທີ່ສຸດ, ຮອງລົງມາຄືອຸດສາຫະກຳເຄື່ອງຈັກ ແລະ ອຸດສາຫະກຳໂລຫະຂັ້ນຕົ້ນ ໂດຍ ຜະລິດຕະພາບແຮງງານເທົ່າກັບ 386.791,16 ແລະ 287.929 ພັນກີບຕໍ່ຄົນ ຕາມລຳດັບ.

ຕາຕະລາງ 15 ຕົວຊີ້ວັດຄວາມສາມາດທີ່ສຳຄັນ ແບ່ງຕາມປະເພດອຸດສາຫະກຳ

	ມູນຄ່າເພີ່ມ	ຜະລິດຕະ ພາບ	ຜະລິດຕະ ພາບແຮງ ງານ (1,000 ກີບ)	ອັດຕາສ່ວນການ ສົ່ງອອກ	ການນຳເຂົ້າ ຈາກ ຕ່າງປະເທດ
ລວມ	100.00	1.36	125,384	21.78	29.90
10. ການຜະລິດສະບຽງອາຫານ	11.16	0.61	108,840	17.57	3.02
11. ການຜະລິດເຄື່ອງດົມ	22.07	6.30	479,172	0.83	16.02
12. ການຜະລິດ ຜະລິດຕະພັນຢາສູບ	0.13	1.14	21,899	6.46	68.19
13. ການຜະລິດແຜ່ນແພ ແລະ ຜະລິດຕະ ພັນກ່ຽວກັບເຊືອກ, ຕ່າໜ່າງ, ແຫ ແລະ ອື່ນໆ	4.03	3.95	175,447	4.98	72.55

	ມູນຄ່າເພີ່ມ	ຜະລິດຕະພາບ	ຜະລິດຕະພາບແຮງງານ (1,000 ກີບ)	ອັດຕາສ່ວນການສົ່ງອອກ	ການນໍາເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດ
14. ການຜະລິດເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ	11.48	2.48	65,502	81.70	89.53
15. ການຜະລິດຜະລິດຕະພັນເຄື່ອງໝັງ, ...	0.21	4.21	31,186	20.69	23.71
16. ການເລື່ອຍ, ກົບ, ໄມ້ແປຮູບ ຍົກເວັ້ນເຄື່ອງເພີມີເຈີ	2.98	0.72	46,168	60.57	1.48
17. ການຜະລິດເຈ້ຍ ແລະ ຜະລິດຕະພັນເຈ້ຍ	1.14	4.66	186,035	1.94	18.87
18. ການພິມ, ການອັດສຳເນົາ, (ໃສ່ແຜ່ນຊີດີ, ເທບ ອື່ນໆ)	0.16	2.24	14,387	88.40	14.25
19. ການຜະລິດຖ່ານຫີນຕ່າງໆ ແລະ ການກັ່ນຜະລິດຕະພັນນໍ້າມັນດິບ	0.93	2.23	63,439	50.84	0.00
20. ການຜະລິດສານເຄມີ ແລະ ຜະລິດຕະພັນເຄມີ(ອີກຊີ, ນໍ້າກັ່ນ, ຝຸ່ນເຄມີ, ...)	1.50	0.52	93,057	31.55	62.53
21. ການຜະລິດຢາບົວພະຍາດ, ຜະລິດຕະພັນເຄມີ...	0.76	1.47	77,390	0.85	75.45
22. ການຜະລິດຢາງ ແລະ ຜະລິດຕະພັນປລາສຕິກ	5.46	0.99	214,592	67.39	14.68
23. ການຜະລິດຜະລິດຕະພັນແຮ່ທາດອື່ນໆ ທີ່ບໍ່ແມ່ນໂລຫະ	21.09	0.94	151,573	0.94	37.58
24. ການຜະລິດໂລຫະຂັ້ນພື້ນຖານ(ເຫຼັກເສັ້ນ , ຫຼອມເຫຼັກ ແລະ ທາດເຫຼັກອື່ນໆ ທີ່	1.80	3.26	287,929	6.71	55.98

	ມູນຄ່າເພີ່ມ	ຜະລິດຕະພາບ	ຜະລິດຕະພາບແຮງງານ (1,000 ກີບ)	ອັດຕາສ່ວນການສົ່ງອອກ	ການນໍາເຂົ້າຈາກຕ່າງປະເທດ
ກຸ່ມຂັ້ນ)					
25. ການຜະລິດຜະລິດຕະພັນໂລຫະຍົກເວັ້ນເຄື່ອງກົນຈັກ ແລະ ອຸປະກອນເຄື່ອງຈັກ	4.23	1.70	247,599	0.26	86.13
26. ການຜະລິດເຄື່ອງຄອມພິວເຕີ, ເຄື່ອງເອເລັກໂຕຣນິກ,....	0.28	3.88	61,845	100.00	100.00
27. ການຜະລິດອຸປະກອນໄຟຟ້າ, ສາຍສົ່ງໄຟຟ້າ,	0.59	1.61	132,381	43.08	99.86
28. ການຜະລິດເຄື່ອງຈັກ ແລະ ເຄື່ອງຈັກປະກອບທົ່ວໄປ	0.07	0.46	386,791	7.04	0.00
29. ການຜະລິດລົດຍົນ, ລົດພວງ ແລະ ຊັ້ນສ່ວນ-ອາໄຫຼ່,	0.29	1.61	24,712	21.58	100.00
30. ການຜະລິດອຸປະກອນການຂົນສົ່ງອື່ນໆ	0.29	1.78	220,890	0.00	100.00
31. ການຜະລິດເຄື່ອງເພີນິເຈີ (ຜະລິດດ້ວຍໄມ້,.	5.92	1.88	75,510	37.85	2.99
32. ອຸດສາຫະກຳແປຮູບອື່ນໆ(ເຄື່ອງເອ້ທຽມ, ...	3.44	1.32	126,190	7.64	29.63

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສຳຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

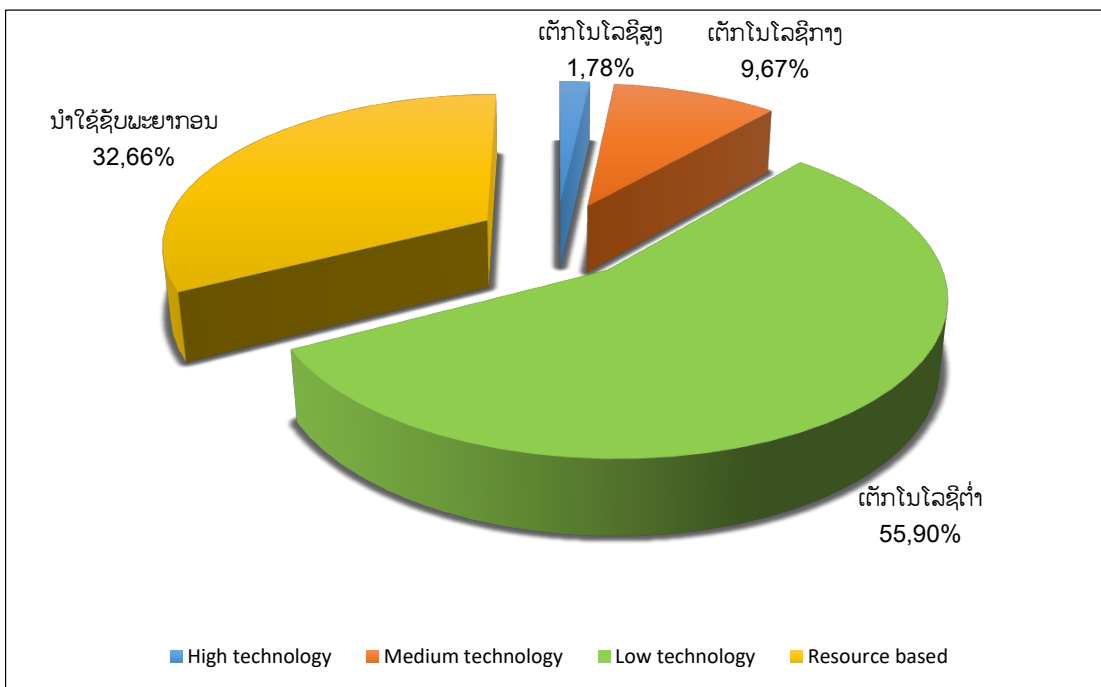
5.7 ອຸດສາຫະກຳແບ່ງຕາມລະດັບເຕັກໂນໂລຊີ

ການສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມຂອງອຸດສາຫະກຳເຕັກໂນໂລຊີລະດັບສູງ ແລະ ລະດັບກາງ ມີບໍ່ຫຼາຍ ໂດຍມີມູນຄ່າເພີ່ມຄິດໄລ່ເປັນສ່ວນຮ້ອຍ 1,78% ແລະ 9,67% ຂອງອຸດສາຫະກຳລວມ ຕາມລຳດັບ. ມູນຄ່າເພີ່ມຂອງອຸດສາຫະກຳ ສ່ວນໃຫຍ່ເປັນອຸດສາຫະກຳເຕັກໂນໂລຊີລະດັບຕ່ຳ ໂດຍຄິດໄລ່ເປັນ 55,90% ຂອງມູນຄ່າເພີ່ມທັງໝົດຂອງອຸດສາຫະກຳ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳທີ່ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ມີອັດຕາສ່ວນມູນຄ່າເພີ່ມສູງເຖິງ 32,66% ເຊິ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ໂຄງສ້າງອຸດສາຫະກຳລາວ ຍັງສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມຕ່ຳຈາກອຸດສາຫະກຳທີ່ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ໂດຍມີຜະລິດຕະພາບ ແລະ ອັດຕາສ່ວນມູນຄ່າເພີ່ມຕ່ຳທີ່ສຸດ. ສ່ວນມູນຄ່າເພີ່ມໃນອຸດສາຫະກຳແບ່ງຕາມເຕັກໂນໂລຊີ ກໍເກີດຈາກອຸດສາຫະກຳທີ່ມີເຕັກໂນໂລຊີ ລະດັບຕ່ຳ ເປັນສ່ວນໃຫຍ່. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ອຸດສາຫະກຳເຕັກໂນໂລຊີລະດັບຕ່ຳ ເປັນຂະແໜງທີ່ມີຜະລິດຕະພາບສູງສຸດ ແລະ ມີອັດຕາສ່ວນມູນຄ່າເພີ່ມຕໍ່ຜົນຜະລິດ (MVA/GO) ສູງທີ່ສຸດ ຄື 69,70% ໂດຍສູງກວ່າອຸດສາຫະກຳເຕັກໂນໂລຊີລະດັບສູງ ເຊິ່ງມີອັດຕາສ່ວນມູນຄ່າເພີ່ມຕໍ່ຜົນຜະລິດ 60,94% ແລະ ອຸດສາຫະກຳເຕັກໂນໂລຊີລະດັບຕ່ຳ ຍັງມີການສົ່ງອອກສິນຄ້າ ນຳເງິນຕາຕ່າງປະເທດເຂົ້າມາຫຼາຍ. ອັດຕາສ່ວນການສົ່ງອອກທີ່ຫຼາຍທີ່ສຸດ 36,17% ໂດຍສູງກວ່າທຸກໝວດ. ໃນຂະນະທີ່ ມີການເອື້ອຍອີງຕໍ່ການນຳເຂົ້າວັດຖຸດິບ 33,13% ຫນ້ອຍກວ່າໝວດທີ່ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີລະດັບສູງ ແລະ ກາງ ທີ່ມີການນຳເຂົ້າວັດຖຸດິບເຖິງ 73,82% ແລະ 67,75% ຕາມລຳດັບ ແຕ່ມີການສົ່ງອອກພຽງແຕ່ 27,23% ແລະ 15,73%.

ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ໃນໝວດອຸດສາຫະກຳທີ່ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ມີອຸດສາຫະກຳທີ່ຕົວຊີ້ວັດສຳຄັນຢູ່ໃນລະດັບດີ ຄື: ອຸດສາຫະກຳໜັງສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໜັງສັດ ທີ່ມີການສົ່ງອອກເຖິງ 20,69% ແລະ ນຳເຂົ້າວັດຖຸດິບ ພຽງແຕ່ 23,71% ແລະ ມີຜະລິດຕະພາບ ໃນລະດັບດີຄື 4,21. ແຕ່ອຸດສາຫະກຳໜັງສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນໜັງສັດ ຍັງມີຂະໜາດນ້ອຍ ໂດຍມີອັດຕາສ່ວນມູນຄ່າເພີ່ມໃນຂະແໜງອຸດສາຫະກຳພຽງ 0,21%. ອີກໜຶ່ງອຸດສາຫະກຳຄື ອຸດສາຫະກຳເພີນິເຈີ ເຊິ່ງສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມໄດ້ເຖິງ 5,92% ຂອງມູນຄ່າເພີ່ມລວມ ແລະ ມີການຈ້າງງານຫຼາຍເຖິງ 9,82% ຂອງຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ, ມີການສົ່ງອອກເຖິງ 37,85% ແຕ່ມີການນຳເຂົ້າວັດຖຸດິບພຽງແຕ່ 2,99% ແລະ ລະດັບຜະລິດຕະພາບ 1,88% ເຊິ່ງຢູ່ໃນລະດັບທີ່ໃຊ້ໄດ້ ພຽງແຕ່ຕ້ອງພິຈາລະນາວາງແຜນດ້ານວັດຖຸດິບ ທີ່ມາຈາກປ່າໄມ້ ເຊິ່ງອາດສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມຫຼາຍ, ແຕ່ກໍເປັນອຸດສາຫະກຳທີ່ມີບົດບາດສຳຄັນໃນລະບົບເສດຖະກິດ ທັງໃນດ້ານການສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມ, ການຈ້າງງານ ແລະ ການກະຈາຍລາຍໄດ້.

ອຸດສາຫະກຳທີ່ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເສດຖະກິດຂອງປະເທດ ຄື ອຸດສາຫະກຳເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ ເຖິງແມ່ນວ່າ ຈະເປັນອຸດສາຫະກຳທີ່ມີເຕັກໂນໂລຊີລະດັບຕ່ຳ ແຕ່ມີການຈ້າງງານສູງເຖິງ 21,97% ຂອງອຸດສາຫະກຳລວມ ແລະ ສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມໄດ້ເຖິງ 11,48% ຂອງມູນຄ່າເພີ່ມລວມ, ມີຜະລິດຕະພາບໃນລະດັບດີຮອດ 2,48% ແຕ່ມີການນຳເຂົ້າວັດຖຸດິບສູງ ຄື 89,53% ເຖິງແມ່ນວ່າ ອັດຕາສ່ວນການສົ່ງອອກຈະສູງຮອດ 81,70%.

ແຜນວາດ 27 ມູນຄ່າເພີ່ມສິນຄ້າ ແບ່ງຕາມລະດັບເຕັກໂນໂລຊີ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສຳຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

ຕາຕະລາງ 16 ຕົວຊີ້ວັດຄວາມສາມາດອຸດສາຫະກຳ ແບ່ງຕາມລະດັບເຕັກໂນໂລຊີ

	MVA (%)	MVA/GO (%)	ຜະລິດຕະ ພາບ	ຜະລິດຕະພາບ ແຮງງານ (1,000 ກີບ)	ອັດຕາສ່ວນ ການສົ່ງ ອອກ	ການນຳເຂົ້າ ຈາກ ຕ່າງປະເທດ
ເຕັກໂນໂລຊີສູງ	1.78	60.94	1.56	90,590	27.23	73.82
ເຕັກໂນໂລຊີກາງ	9.67	57.88	1.37	136,772	15.73	67.75
ເຕັກໂນໂລຊີຕໍ່າ	55.90	69.70	2.30	124,750	36.17	33.13
ນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນ	32.66	44.32	0.80	126,012	7.22	19.06
ລວມ	100.00	57.63	1.36	125,384	21.78	29.90

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສຳຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

5.8 ອຸດສາຫະກຳຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ

ເມື່ອພິຈາລະນາຕົວຊີ້ວັດອຸດສາຫະກຳທີ່ແທ້ຈິງ ຄື ຜະລິດຕະພາບ ແລະ ຜະລິດຕະພາບ ແຮງງານ ພົບວ່າ ອຸດສາຫະກຳຂະໜາດໃຫຍ່ ມີຜະລິດຕະພາບ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການສ້າງ ມູນຄ່າເພີ່ມ ສູງທີ່ສຸດ, ຮອງລົງມາຄືອຸດສາຫະກຳຂະໜາດກາງ, ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ແບບຄອບຄົວ ຕາມລຳດັບ. ຜະລິດຕະພາບແຮງງານ ກໍ່ມີທິດທາງດຽວກັນຄື ອຸດສາຫະກຳຂະໜາດໃຫຍ່ມີ ຜະລິດຕະພາບແຮງງານສູງທີ່ສຸດ, ຮອງລົງມາຄືອຸດສາຫະກຳຂະໜາດກາງ ພຽງແຕ່ອຸດສາຫະກຳ ແບບຄອບຄົວ ມີຜະລິດຕະພາບແຮງງານ ສູງກວ່າອຸດສາຫະກຳຂະໜາດນ້ອຍ. ເນື່ອງຈາກອຸດສາຫະ ກຳແບບຄອບຄົວ ສ່ວນໜຶ່ງ ເປັນອຸດສາຫະກຳໃນຄົວເຮືອນທີ່ໃຊ້ແຮງງານໃນຄອບຄົວເປັນຫຼັກ ມີ ຈຳນວນຜູ້ເຮັດວຽກທີ່ບໍ່ມີຄ່າຈ້າງ ສູງຫຼາຍເຖິງ 41,24% ຂອງຈຳນວນຄົນເຮັດວຽກລວມ.

ຕາຕະລາງ 17 ຕົວຊີ້ວັດຄວາມສາມາດອຸດສາຫະກຳ ແບ່ງຕາມຂະໜາດໂຮງງານ

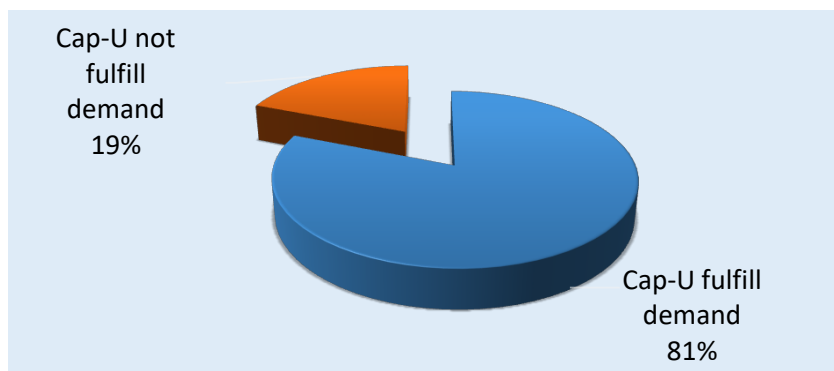
	ຈຳນວນ ໂຮງງານ	MVA	MVA/GO	ຜະລິດຕະ ພາບ	ຜະລິດຕະພາບແຮງ ງານ (1,000 ກີບ)	ອັດຕາ ສ່ວນການ ສົ່ງອອກ	ການນຳ ເຂົ້າ	ແຮງງານ
ໃຫຍ່	5.43	62.20	61.60	1.60	160,938	26.06	39.09	47.89
ກາງ	5.96	15.89	60.98	1.56	111,167	27.25	33.72	17.71
ນ້ອຍ	51.01	15.35	47.43	0.90	77,235	13.34	21.97	24.62
ຄອບຄົວ	37.59	6.56	43.78	0.78	83,217	2.49	5.34	9.78
ລວມ	100.00	100.00	57.63	1.36	125,384	21.78	29.90	100.00

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສຳຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

5.9 ຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດ

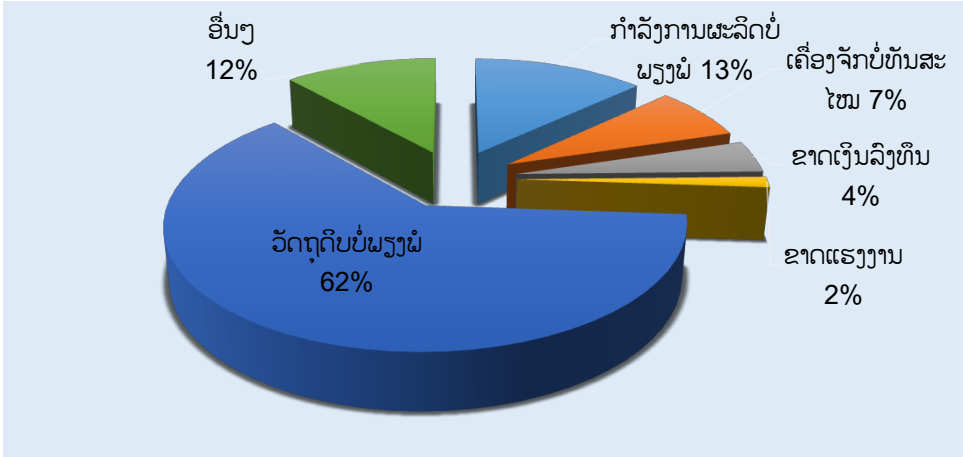
ຈາກການສຳຫຼວດຂໍ້ມູນອຸດສາຫະກຳ ປີ 2016 ມີຈຳນວນໂຮງງານເຖິງ 19% ໃຫ້ຂໍ້ມູນວ່າບໍ່ສາມາດຜະລິດເພື່ອຕອບສະໜອງຄຳສັ່ງຊື້ສິນຄ້າໄດ້ທັງໝົດ. ບັນຫາສຳຄັນ ທີ່ເຮັດໃຫ້ບໍ່ສາມາດຜະລິດສິນຄ້າຕາມຄຳສັ່ງຊື້ໄດ້ ຄືມີບັນຫາດ້ານວັດຖຸດິບ ເຊິ່ງ 62% ໃຫ້ຂໍ້ມູນວ່າມີບັນຫາວັດຖຸດິບບໍ່ພຽງພໍ, ຮອງລົງມາ 13% ມີບັນຫາດ້ານກຳລັງການຜະລິດບໍ່ພຽງພໍເຖິງ 7%, ເຄື່ອງຈັກບໍ່ທັນສະໄໝ ແລະ 4% ຂາດແຄນເງິນທຶນ ແລະ ສ່ວນບັນຫາແຮງງານ ມີບໍ່ເຖິງ 2%.

ແຜນວາດ 28 ຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສຳຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

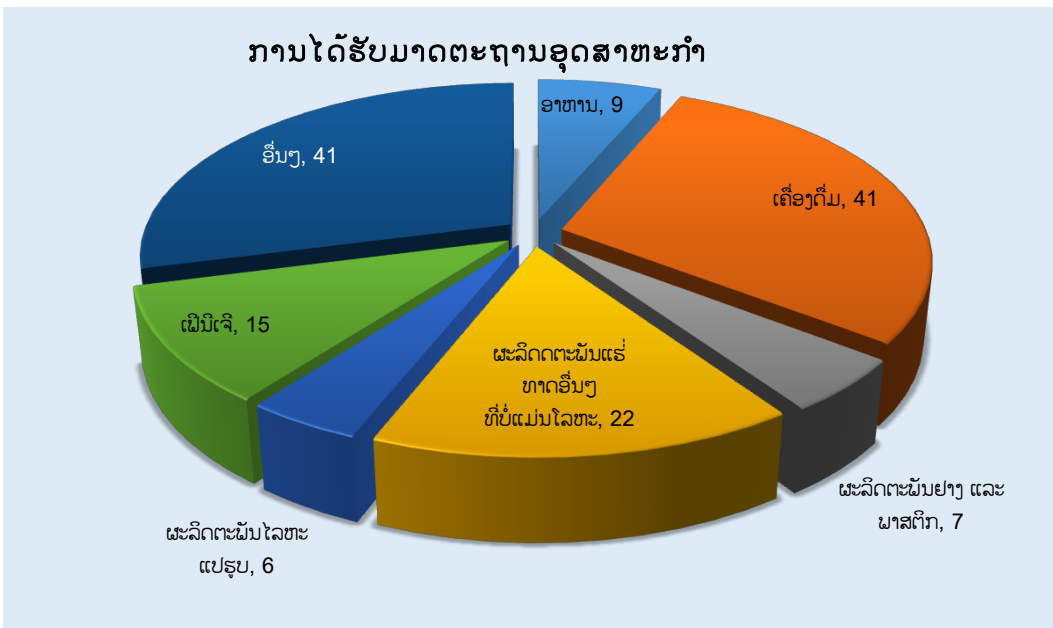
ແຜນວາດ 29 ບັນຫາດ້ານຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສຳຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

5.10 ມາດຕະຖານອຸດສາຫະກຳ

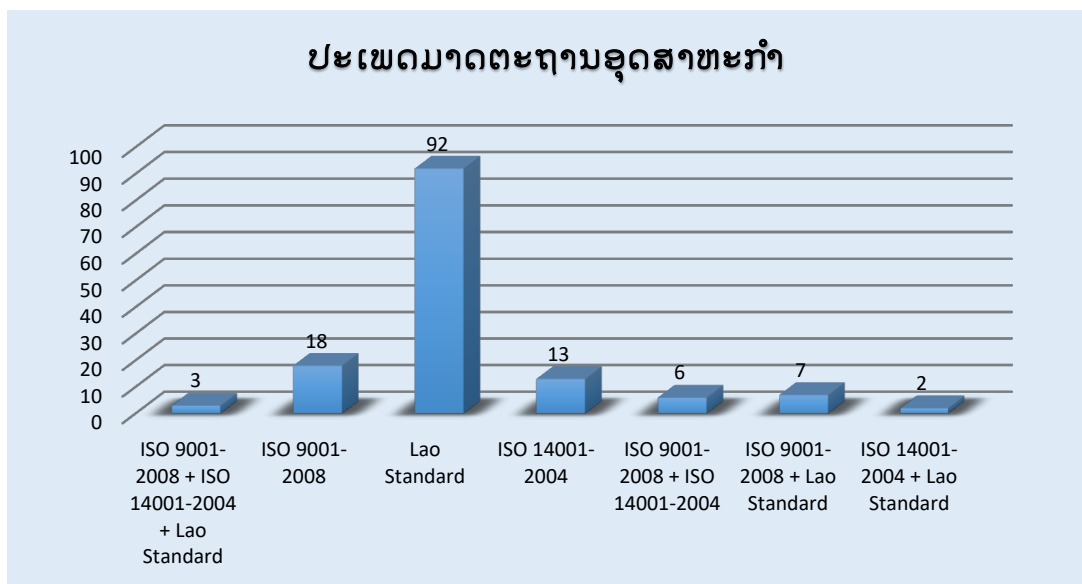
ແຜນວາດ 30 ອຸດສາຫະກຳທີ່ໄດ້ຮັບມາດຕະຖານອຸດສາຫະກຳ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສຳຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

ຂໍ້ມູນຈາກການສຳຫຼວດອຸດສາຫະກຳ ປີ 2016 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າໝວດອຸດສາຫະກຳເຄື່ອງ ດີ່ມ ເປັນກຸ່ມທີ່ໄດ້ຮັບມາດຕະຖານອຸດສາຫະກຳຫຼາຍທີ່ສຸດ, ຮອງລົງມາຄືອຸດສາຫະກຳຊີ້ມັງ ແລະ ຜະລິດພັນຊີ້ມັງ. ອຸດສາຫະກຳເພີນິເຈີ, ອຸດສາຫະກຳສະບຽງອາຫານ ແລະ ອຸດສາຫະກຳຢາງ ແລະ ປລາສຕິກ ຕາມລຳດັບ. ມາດຕະຖານທີ່ໄດ້ຮັບສ່ວນໃຫຍ່ເປັນມາດຕະຖານອຸດສາຫະກຳລາວ (Lao standard) ແລະ ມາດຕະຖານສາກົນ (International Standard).

ແຜນວາດ 31 ປະເພດມາດຕະຖານອຸດສາຫະກຳ

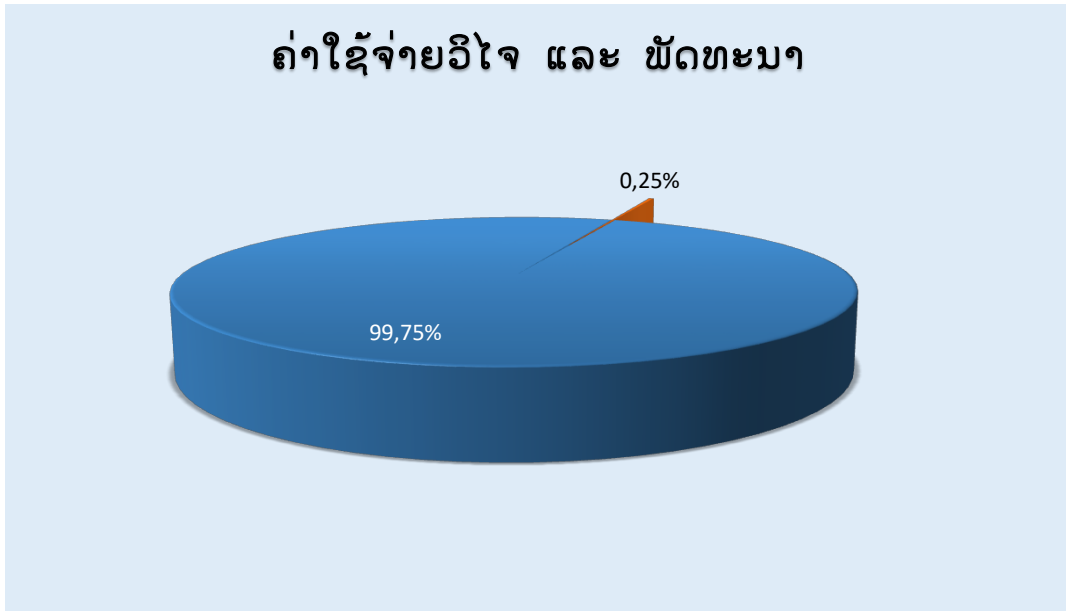

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສຳຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

5.11 ການວິໄຈ ແລະ ພັດທະນາ

ປະເທດລາວ ກໍ່ປະສົບປັນຫາດ້ານການວິໄຈ ແລະ ພັດທະນາ (Research and development: R&D) ເຊັ່ນດຽວກັບຫຼາຍປະເທດ ໂດຍຈາກການສຳຫຼວດຂໍ້ມູນອຸດສາຫະກຳ ປີ 2016 ມີໂຮງງານພຽງແຕ່ 0,25% ເທົ່ານັ້ນ ທີ່ໃຫ້ຂໍ້ມູນວ່າມີງົບປະມານຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ສຳລັບການວິໄຈ ແລະ ພັດທະນາ. ນີ້ສ່ອງແສງເຖິງການຍັງບໍ່ໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຕໍ່ວຽກງານການວິໄຈ ແລະ ພັດທະນາ ຂອງທຸລະກິດລາວ.

ແຜນວາດ 32 ການວິໄຈ ແລະ ພັດທະນາ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສໍາຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

5.12 ການປົກປ້ອງຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ

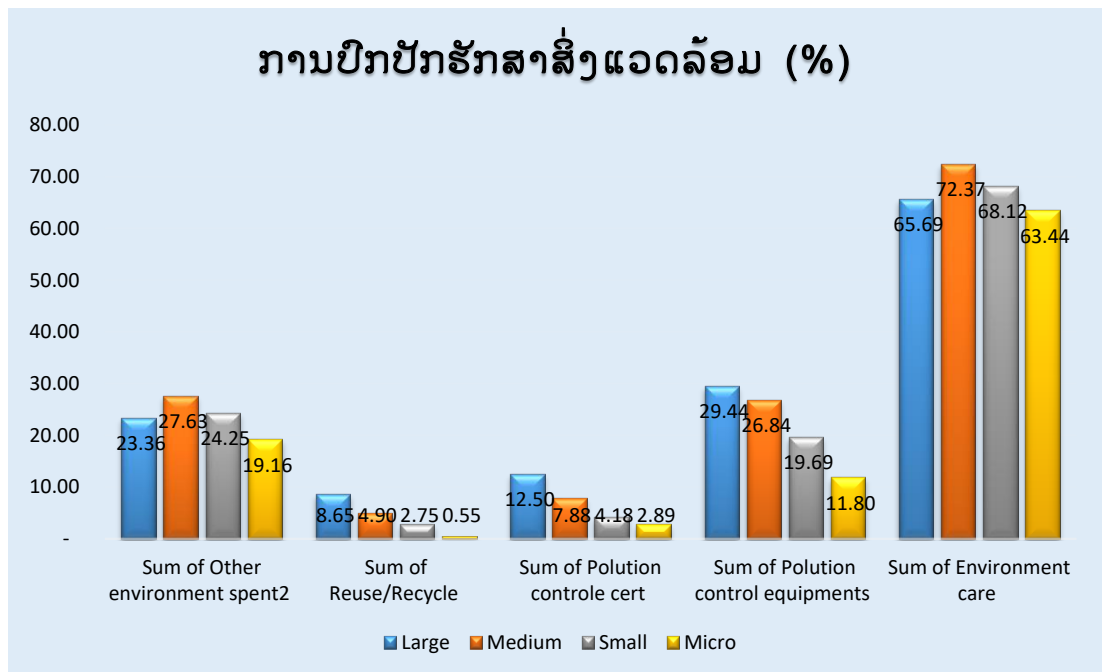
ຕາຕະລາງ 18 ການປົກປ້ອງຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ

	ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດ້ານ ສິ່ງແວດລ້ອມອື່ ນໆ	ນໍາກັບມາໃຊ້ຄືນ	ການໄດ້ຮັບການ ຮັບຮອງດ້ານການ ຄວບຄຸມມົນລະພິດ	ອຸປະກອນ ຄວບຄຸມມົນ ລະພິດ	ປົກປ້ອງຮັກສາ ສິ່ງແວດລ້ອມ
ໃຫຍ່	23.36	8.65	12.50	29.44	65.69
ກາງ	27.63	4.90	7.88	26.84	72.37
ນ້ອຍ	24.25	2.75	4.18	19.69	68.12
ຄອບຄົວ	19.16	0.55	2.89	11.80	63.44
ລວມ	23.08	3.49	6.02	20.95	67.04

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສໍາຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

ຂໍ້ມູນຈາກການສຳຫຼວດສະຖິຕິອຸດສາຫະກຳ ປີ 2016 ພົບວ່າໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ ຂະໜາດໃຫຍ່ ຈະໃຫ້ຄວາມສຳຄັນກັບການເອົາໃຈໃສ່ໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມຫຼາຍທີ່ສຸດ, ຮອງລົງມາແມ່ນ ໂຮງງານຂະໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດນ້ອຍ ສ່ວນໂຮງງານແບບຄອບຄົວ ມີຄວາມເອົາໃຈໃສ່ກັບການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມໜ້ອຍທີ່ສຸດ ທັງດ້ານການມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ, ການນຳກັບມາໃຊ້ຄືນໃໝ່, ການຕິດຕັ້ງອຸປະກອນຄວບຄຸມມົນລະພິດ ແລະ ການໄດ້ຮັບການຮັບຮອງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ.

ແຜນວາດ 33 ການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ

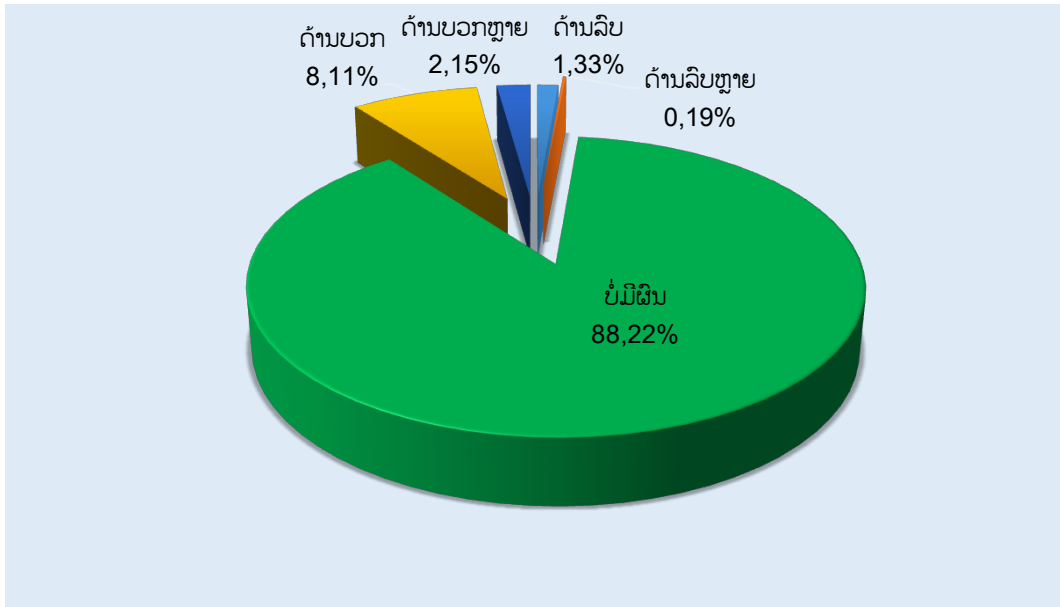
ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສຳຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

6. ສະພາບແວດລ້ອມໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ

ໃນປີ 2016 ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ ໄດ້ສຳຫຼວດສະຖິຕິອຸດສາຫະກຳ ລວມເຖິງການສຳຫຼວດກ່ຽວກັບສະພາບແວດລ້ອມການດຳເນີນທຸລະກິດໃນຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ພ້ອມທັງກ່ຽວກັບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ບັດໄຈພື້ນຖານໃນການປະກອບທຸລະກິດອຸດສາຫະກຳ.

6.1 ກົດໝາຍແຮງງານ

ແຜນວາດ 34 ກົດໝາຍແຮງງານ

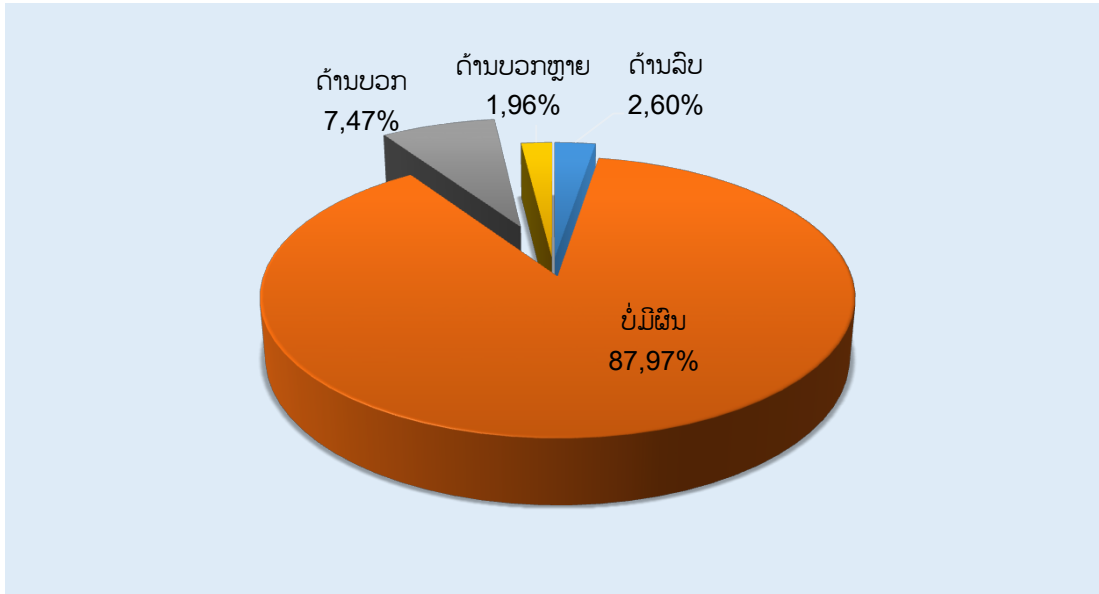

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສໍາຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

ຂໍ້ມູນຈາກການສໍາຫຼວດອຸດສາຫະກຳ ປີ 2016 ມີຜູ້ປະກອບການສ່ວນໃຫຍ່ ຄື 88,22% ໃຫ້ຂໍ້ມູນວ່າກົດໝາຍແຮງງານບໍ່ເປັນບັນຫາ ແລະ ອຸປະສັກຕໍ່ການປະກອບກິດຈະການອຸດສາຫະກຳ ແຕ່ມີພຽງແຕ່ 1,33% ແລະ 0,19% ທີ່ຕອບວ່າກົດໝາຍແຮງງານສົ່ງຜົນກະທົບ ແລະ ມີຜົນກະທົບຮຸນແຮງ ຕໍ່ການປະກອບກິດຈະການອຸດສາຫະກຳ ຕາມລຳດັບ.

6.2 ມາດຕະການຄວບຄຸມສິ່ງແວດລ້ອມ

ແຜນວາດ 35 ກົດໝາຍສິ່ງແວດລ້ອມ

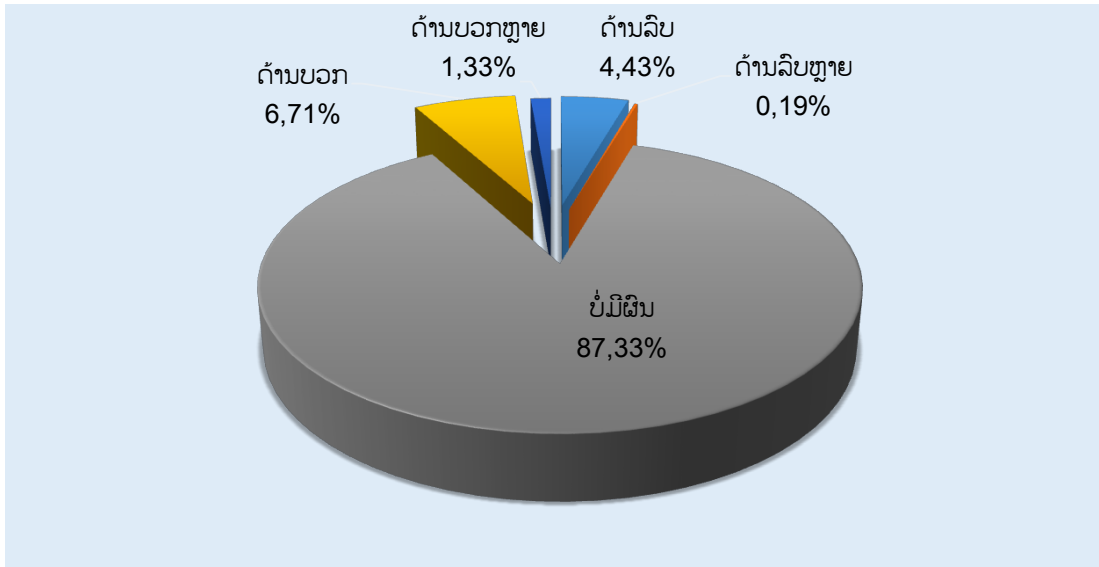

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສໍາຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

ສໍາລັບກົດໝາຍສິ່ງແວດລ້ອມ ຜູ້ປະກອບການສ່ວນຫຼາຍ ຄື 87,97% ໃຫ້ຂໍ້ມູນວ່າບໍ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ການປະກອບກິດຈະການອຸດສາຫະກຳ ແລະມີພຽງແຕ່ 2,60% ທີ່ຕອບວ່າສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການປະກອບກິດຈະການອຸດສາຫະກຳ.

6.3 ຄ່າຈ້າງຂັ້ນຕໍ່າ

ແຜນວາດ 36 ຄ່າຈ້າງຂັ້ນຕໍ່າ

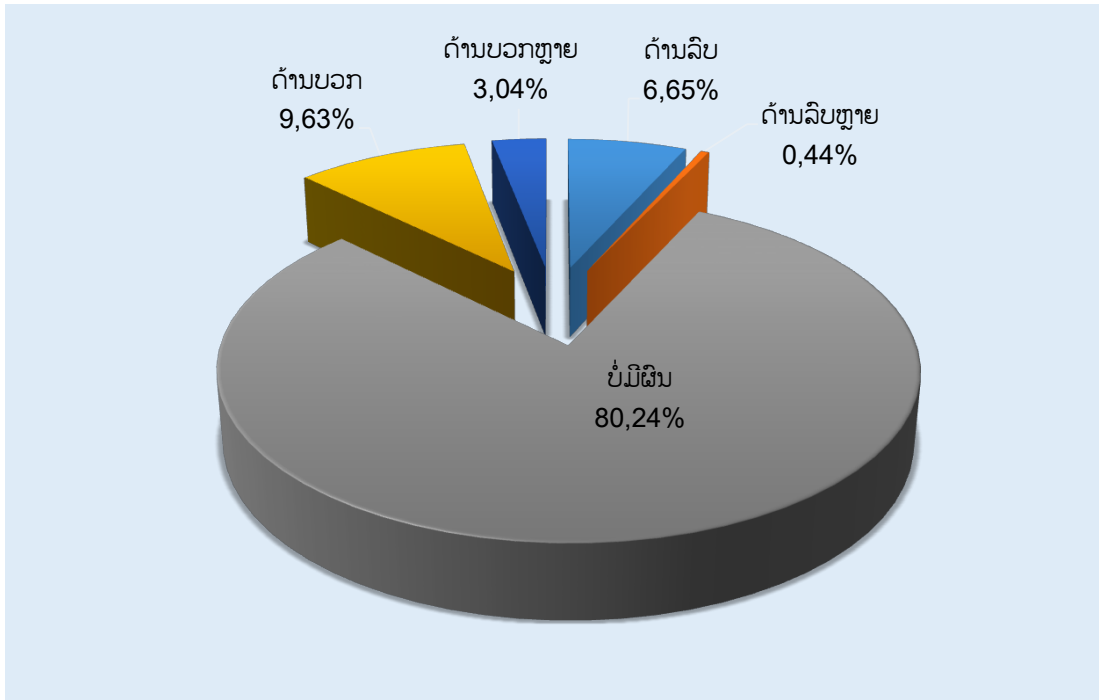

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສໍາຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

ສໍາລັບຄ່າຈ້າງຂັ້ນຕໍ່າ ຜູ້ປະກອບການສ່ວນໃຫຍ່ ຄື 87,33% ໃຫ້ຂໍ້ມູນວ່າ ບໍ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ການປະກອບກິດຈະການອຸດສາຫະກຳ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ເຖິງວ່າຈະມີຈຳນວນບໍ່ຫຼາຍ ແຕ່ມີຜູ້ປະກອບການ 4,43% ຕອບວ່າຄ່າຈ້າງຂັ້ນຕໍ່າ ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ການປະກອບກິດຈະການອຸດສາຫະກຳ.

6.4 ແຮງງານທີ່ມີສີມື

ແຜນວາດ 37 ຄວາມພຽງພໍຂອງແຮງງານທີ່ມີສີມື

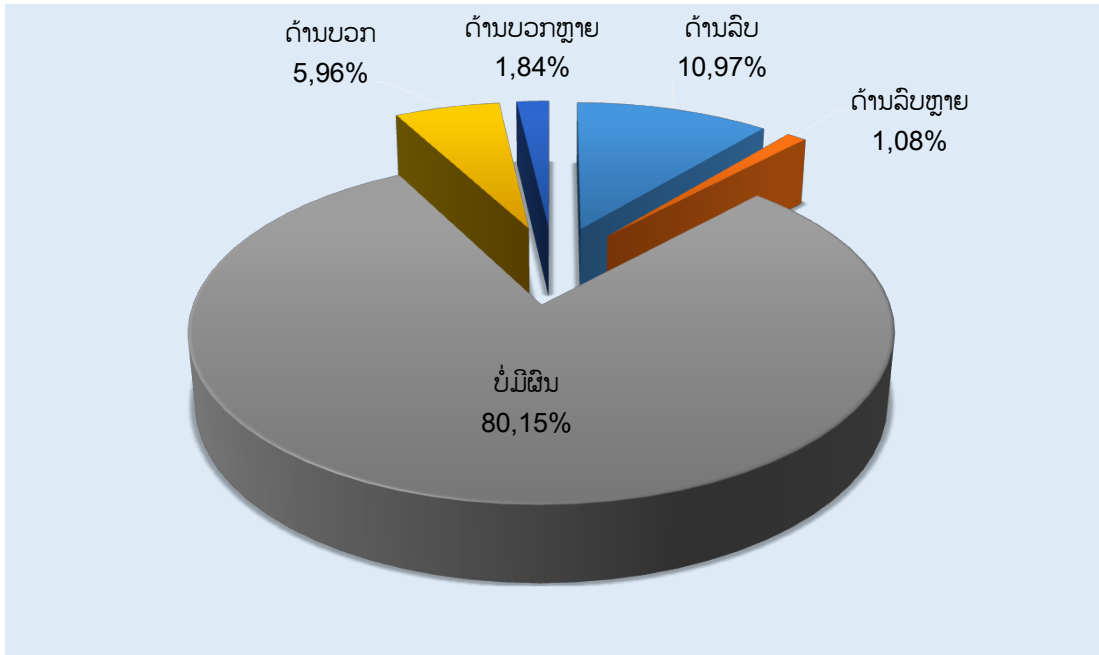

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສຳຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

ໃນດ້ານສີມືແຮງງານ ຜູ້ປະກອບການສ່ວນຫຼາຍ ຄື 80,24% ໃຫ້ຂໍ້ມູນວ່າ ບໍ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ການປະກອບກິດຈະການອຸດສາຫະກຳ. ມີພຽງແຕ່ 6,65% ໃຫ້ຂໍ້ມູນວ່າມີບັນຫາສີມືແຮງງານ ແລະ 0,44% ຕອບວ່າມີບັນຫາສີມືແຮງງານຫຼາຍ. ອຸດສາຫະກຳທີ່ປະສົບບັນຫາການຂາດແຄນແຮງງານສີມືຂ້ອນຂ້າງຫຼາຍ ເກືອບເຄິ່ງໜຶ່ງຄື ປະມານ 46% ຂອງທີ່ມີບັນຫາຂາດແຄນແຮງງານສີມືຄື ອຸດສາຫະກຳໄມ້ ແລະ ເພີນີເຈີ, ຮອງລົງມາຄືອຸດສາຫະກຳສະບຽງອາຫານ, ອຸດສາຫະກຳຜະລິດຕະພັນຊີມັງ ແລະ ອຸດສາຫະກຳເຄື່ອງນຸ່ງຫົ່ມ.

6.5 ການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື່ອ

ແຜນວາດ 38 ການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື່ອ

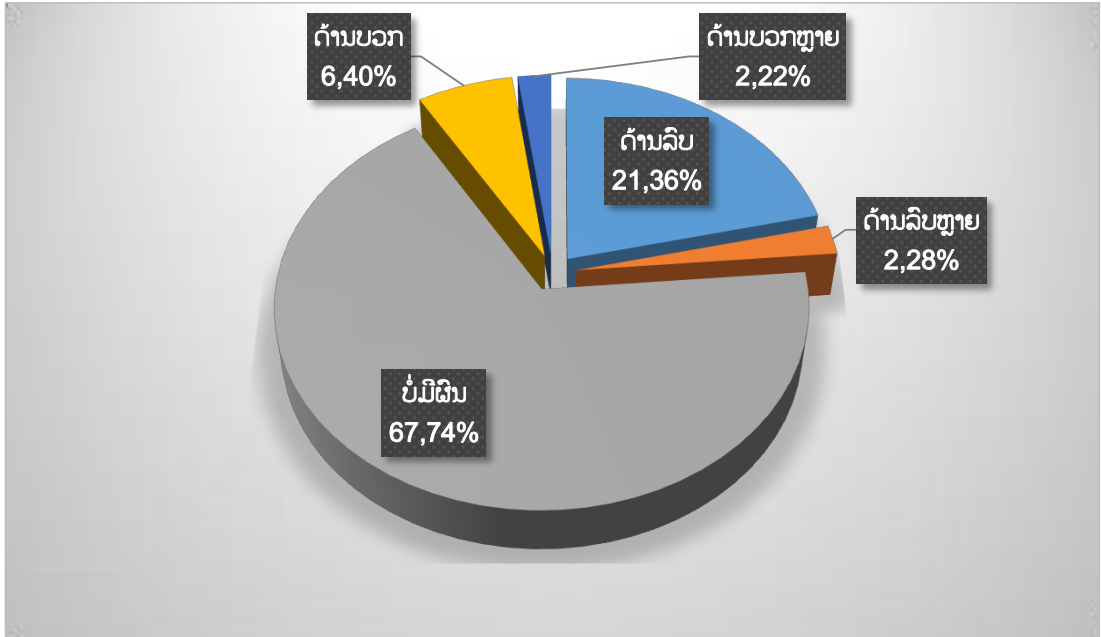

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສໍາຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

ສໍາລັບບັນຫາດ້ານເງິນທຶນ, ຜູ້ປະກອບການສ່ວນຫຼາຍ ຄື 80,15% ໃຫ້ຂໍ້ມູນວ່າ ບໍ່ມີບັນຫາເງິນທຶນ, ແຕ່ມີ 10,97% ໃຫ້ຂໍ້ມູນວ່າປະສົບບັນຫາການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ ແລະ 1,08% ຕອບວ່າປະສົບບັນຫາຫຼາຍໃນການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນ. ອຸດສາຫະກຳທີ່ມີບັນຫາເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງສິນເຊື່ອຄື ອຸດສາຫະກຳສະບຽງອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມ, ອຸດສາຫະກຳໄມ້ ແລະ ເພີນິເຈີ ແລະ ອຸດສາຫະກຳຜະລິດຕະພັນຊີມັງ.

6.6 ຕະຫຼາດ

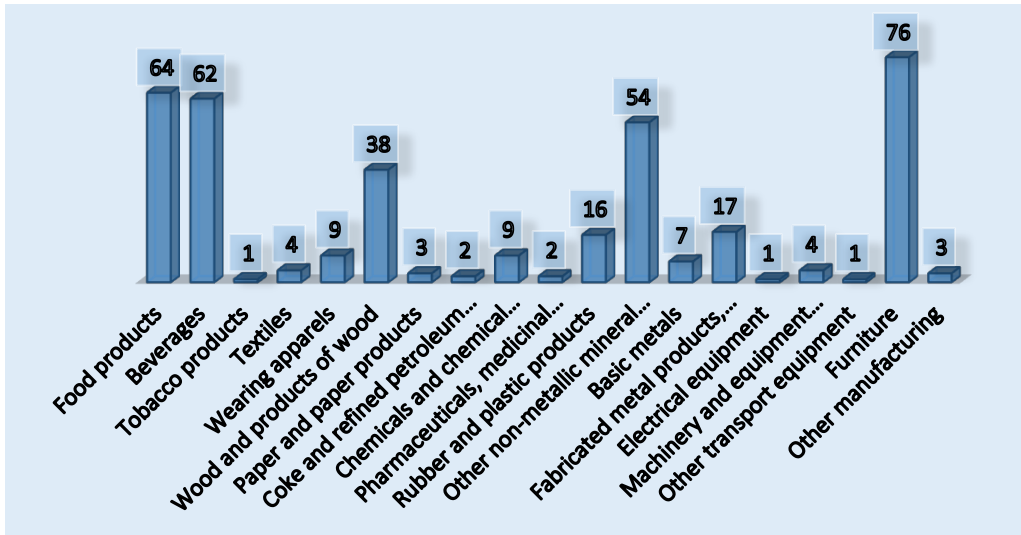
ແຜນວາດ 39 ບັນຫາຕະຫຼາດ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສໍາຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

ບັນຫາດ້ານຕະຫຼາດ ເປັນບັນຫາສໍາຄັນທີ່ສຸດຂອງຂະແໜງອຸດສາຫະກຳໃນລາວ. ເຖິງແມ່ນວ່າ 67,74% ຂອງຜູ້ປະກອບການທີ່ສໍາຫຼວດ ໃຫ້ຂໍ້ມູນວ່າບໍ່ມີບັນຫາດ້ານຕະຫຼາດ ແຕ່ຜູ້ປະກອບການຫຼາຍເຖິງ 21,36% ໃຫ້ຂໍ້ມູນວ່າປະສົບບັນຫາຕະຫຼາດ ແລະ 2,28% ໃຫ້ຂໍ້ມູນວ່າມີບັນຫາດ້ານຕະຫຼາດ ເຊິ່ງຖືວ່າຈຳນວນທີ່ສູງເມື່ອທຽບກັບບັນຫາອື່ນໆ. ອຸດສາຫະກຳທີ່ມີບັນຫາດ້ານຕະຫຼາດຫຼາຍ ແມ່ນອຸດສາຫະກຳສະບຽງອາຫານ ແລະ ເຄື່ອງດື່ມ, ອຸດສາຫະກຳໄມ້ ແລະ ເພີນິເຈີ ແລະ ອຸດສາຫະກຳຜະລິດຕະພັນຊີມັງ ໂດຍສະເພາະກຸ່ມທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ.

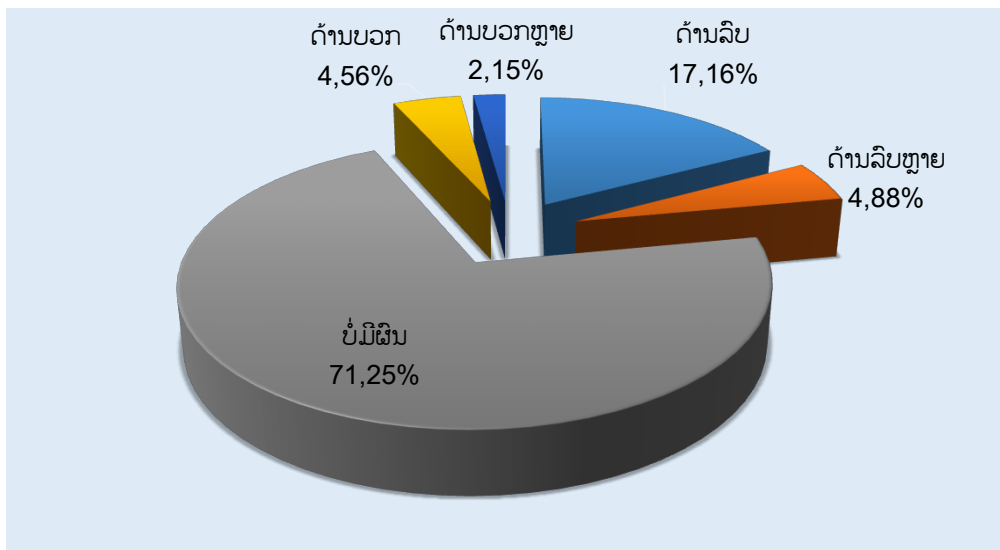
ແຜນວາດ 40 ອຸດສາຫະກຳທີ່ປະສົບບັນຫາດ້ານຕະຫຼາດ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສຳຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

6.7 ວັດຖຸດິບ

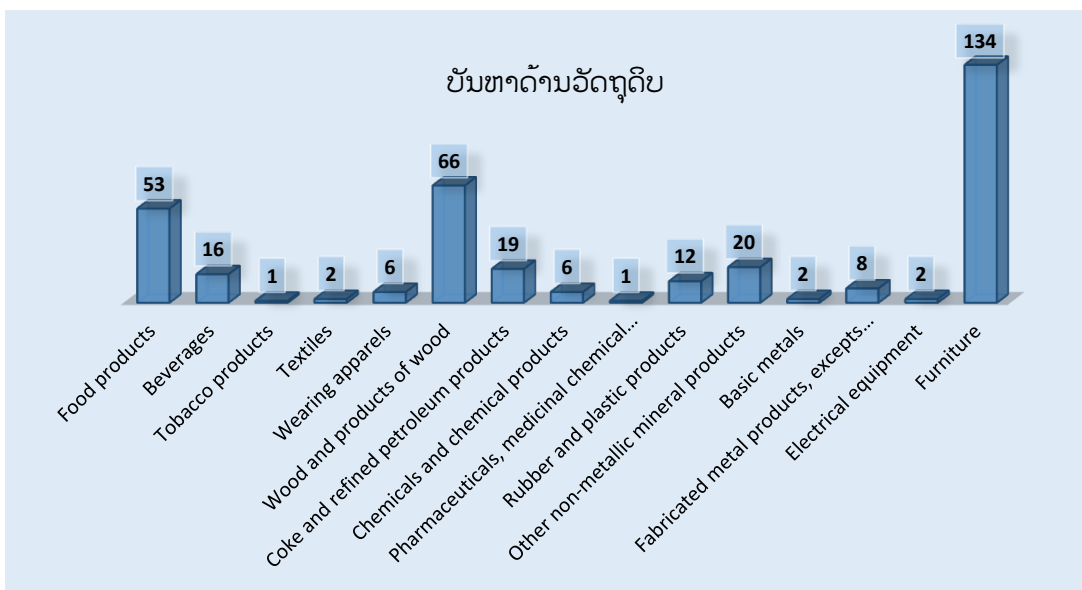
ແຜນວາດ 41 ບັນຫາດ້ານວັດຖຸດິບ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສຳຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

ບັນຫາດ້ານວັດຖຸດິບ ເປັນບັນຫາສໍາຄັນອີກບັນຫາໜຶ່ງຂອງຂະແໜງອຸດສາຫະກຳລາວ, ຮອງລົງມາຈາກບັນດາດ້ານຕະຫຼາດ 17,16% ຂອງການສໍາຫຼວດໃຫ້ຂໍ້ມູນວ່າມີບັນຫາດ້ານວັດຖຸດິບ ແລະ 4,88% ຕອບວ່າບັນຫາດ້ານວັດຖຸດິບຮຸນແຮງຫຼາຍ. ອຸດສາຫະກຳເພີນິເຈີມີບັນຫາວັດຖຸດິບຫຼາຍທີ່ສຸດຮອງລົງມາຄືອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງໄມ້, ຕໍ່ມາແມ່ນອຸດສາຫະກຳສະບຽບອາຫານ, ອຸດສາຫະກຳຜະລິດຕະພັນຊີມັງ ແລະ ອຸດສາຫະກຳເຄື່ອງດື່ມ ຕາມລຳດັບ.

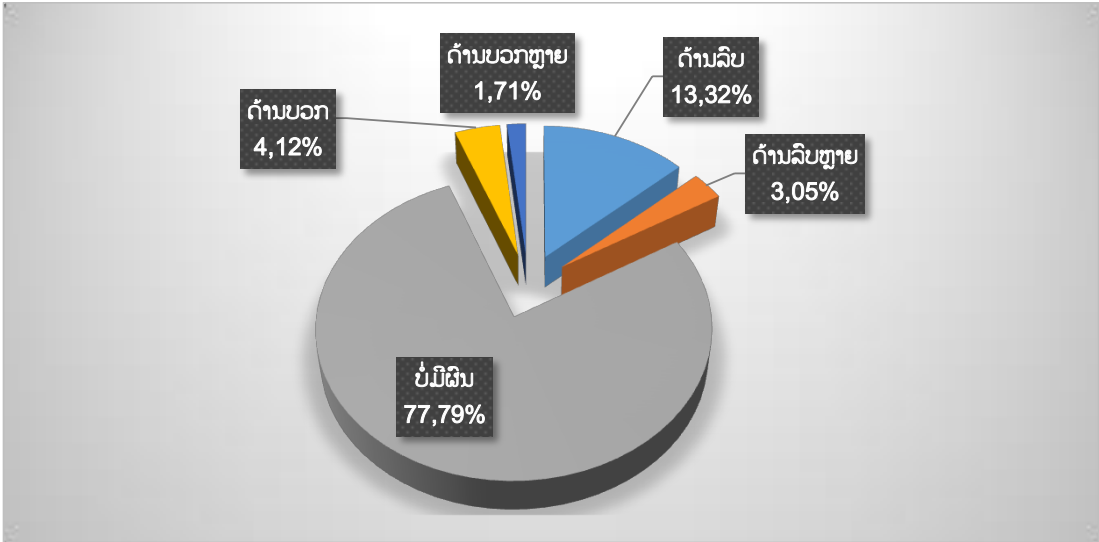
ແຜນວາດ 42 ອຸດສາຫະກຳທີ່ມີບັນຫາດ້ານວັດຖຸດິບ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສໍາຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

6.8 ການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການໄຟຟ້າ

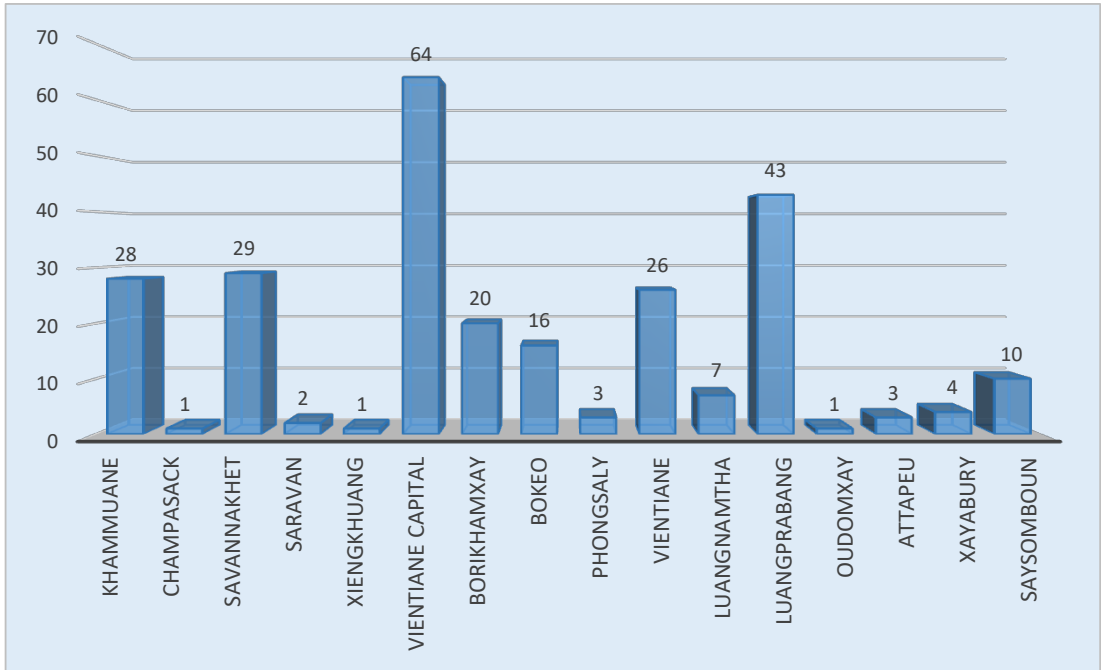
ແຜນວາດ 43 ການເຂົ້າເຖິງບໍລິການໄຟຟ້າ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສໍາຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

ປະເທດລາວ ເຖິງວ່າເປັນປະເທດທີ່ມີການຜະລິດໄຟຟ້າຈາກແຫຼ່ງພະລັງງານທໍາມະຊາດ ຄື ພະລັງງານນໍ້າ ຫຼາຍຈົນເຫຼືອໃຊ້ ແລະ ສົ່ງອອກຂາຍໄປຕ່າງປະເທດເພື່ອນບ້ານ ເພື່ອສ້າງລາຍໄດ້ ເຖິງຕາຕ່າງປະເທດ ຈໍານວນຫຼາຍເຖິງ 20-30% ຂອງມູນຄ່າການສົ່ງອອກລວມ ແລະ ມີເປົ້າໝາຍ ທີ່ຈະເປັນໄຟຟ້າຂຽນ, ແຕ່ຍັງມີບັນຫາດ້ານຕາຂ່າຍລະບົບສົ່ງກຳລັງໄຟຟ້າ ແລະ ການບໍລິການ. ຂໍ້ ມູນຈາກການສໍາຫຼວດອຸດສາຫະກຳ ໃນປີ 2015 ມີຈໍານວນໂຮງງານເຖິງ 13,32% ມີບັນຫາການ ເຂົ້າເຖິງໄຟຟ້າ ແລະ 3,05% ມີບັນຫາໃນການເຂົ້າເຖິງໄຟຟ້າ ສໍາລັບອຸດສາຫະກຳ ແລະ ໃນ ຈໍານວນທີ່ຫຼາຍທີ່ສຸດ ຄື 64 ໂຮງງານ ທີ່ມີບັນຫາການເຂົ້າເຖິງໄຟຟ້າ ຢູ່ໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ເຊິ່ງເປັນແຂວງທີ່ມີໂຮງງານຕັ້ງຢູ່ຫຼາຍທີ່ສຸດ, ຮອງລົງມາຄືແຂວງຫຼວງພະບາງ, ແຂວງສະຫວັນນະ ເຂດ ແລະ ແຂວງຄໍາມ່ວນ ຕາມລຳດັບ.

ແຜນວາດ 44 ຂົງເຂດທີ່ມີບັນຫາການເຂົ້າເຖິງການບໍລິການໄຟຟ້າ

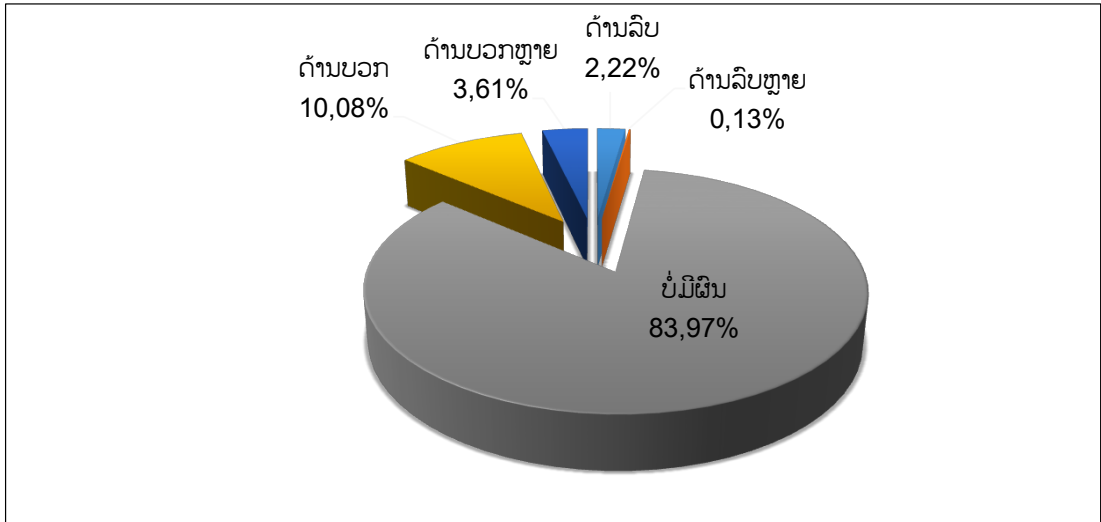

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສຳຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

6.9 ຜົນກະທົບຂອງນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍອຸດສາຫະກຳ

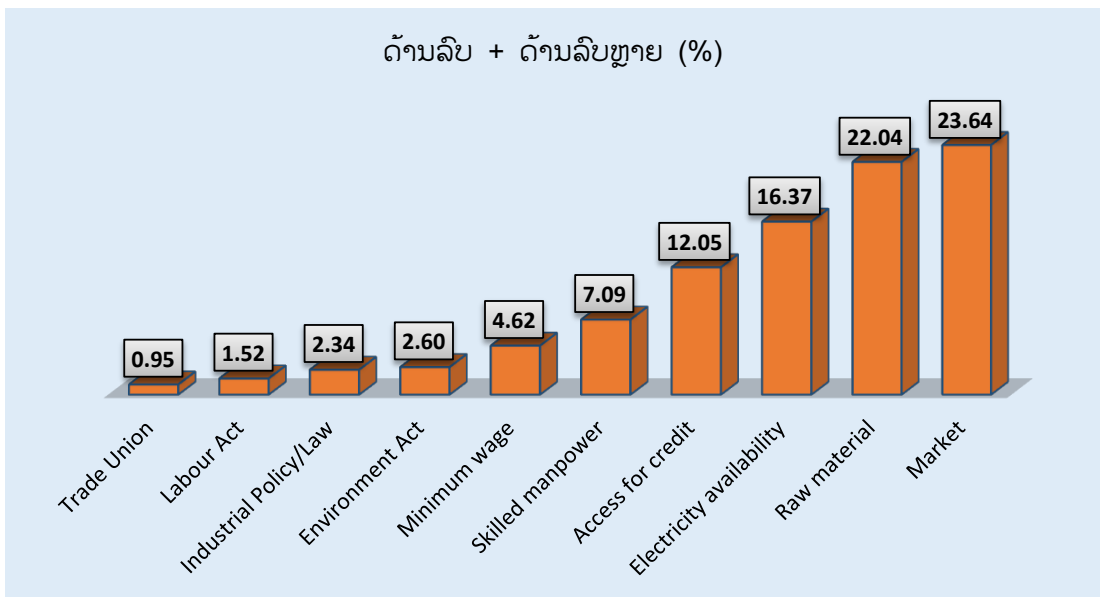
ສຳລັບນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍອຸດສາຫະກຳຂອງລາວ ຖືວ່າບໍ່ເປັນອຸປະສັກຕໍ່ການລົງທຶນ ປະກອບກິດຈະການອຸດສາຫະກຳ ໂດຍຂໍ້ມູນຈາກການສຳຫຼວດອຸດສາຫະກຳ ໃນປີ 2015 ມີພຽງແຕ່ 2,22% ທີ່ໃຫ້ຂໍ້ມູນວ່າມີຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ການປະກອບກິດຈະການ ແລະ ມີພຽງແຕ່ 0,13% ທີ່ໃຫ້ຂໍ້ມູນວ່າມີຜົນກະທົບຮຸນແຮງຕໍ່ການປະກອບກິດຈະການ. ເມື່ອພິຈາລະນາກົດໝາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍອຸດສາຫະກຳ ສົ່ງຜົນດີກັບການປະກອບກິດຈະການໂຮງງານອຸດສາຫະກຳ, ຜູ້ປະກອບ ການ 13,69% ໃຫ້ຂໍ້ມູນວ່າສົ່ງຜົນບວກ ແລະ ບວກຫຼາຍ.

ແຜນວາດ 45 ກິດໝາຍ/ນະໂຍບາຍອຸດສາຫະກຳ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສຳຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

ແຜນວາດ 46 ປັດໄຈດ້ານລົບໃນການລົງທຶນດຳເນີນທຸລະກິດອຸດສາຫະກຳ

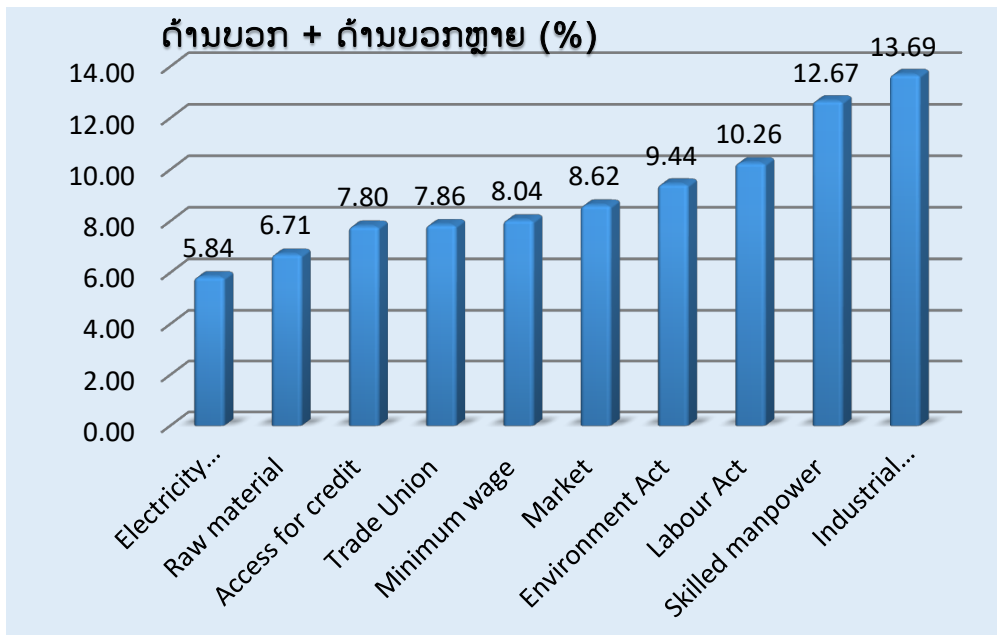

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສຳຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ.

ຈາກການວິເຄາະປັດໄຈສະພາບແວດລ້ອມການດຳເນີນທຸລະກິດ ໂດຍລວມ ເຫັນວ່າປັດໄຈທີ່ສົ່ງຜົນບວກຫຼາຍທີ່ສຸດ ຄື: ນະໂຍບາຍ ແລະ ກິດໝາຍອຸດສາຫະກຳ, ສ່ວນປັດໄຈທີ່ສົ່ງຜົນລົບຫຼາຍ

ທີ່ສຸດຄື ບັນຫາດ້ານຕະຫຼາດ, ບັນຫາວັດຖຸດິບ, ການເຂົ້າເຖິງໄຟຟ້າ, ການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື່ອ ແລະ ການຂາດແຄນແຮງງານທີ່ມີສີມື ຕາມລຳດັບ.

ແຜນວາດ 47 ປັດໄຈບວກໃນການເຮັດທຸລະກິດອຸດສາຫະກຳ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຜົນການສຳຫຼວດອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ ປະຈຳປີ 2016, ກົມອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັດຖະກຳ

7. ສະຫຼຸບ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີ

7.1 ສະຫຼຸບສະພາບອຸດສາຫະກຳ

ອຸດສາຫະກຳຂະໜາດໃຫຍ່ ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເສດຖະກິດລາວ ຂ້ອນຂ້າງຫຼາຍ ບໍ່ພຽງແຕ່ມີການລົງທຶນທີ່ສູງເຖິງ 69,97% ຂອງມູນຄ່າຂອງການລົງທຶນອຸດສາຫະກຳລວມ ເຊິ່ງມີຈຳນວນໂຮງງານໜ້ອຍທີ່ສຸດ 5,43% ຂອງຈຳນວນໂຮງງານຂອງປະເທດ, ແຕ່ສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມ ໄດ້ຫຼາຍເຖິງ 62,20% ຂອງຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ມີການຈ້າງງານລວມຫຼາຍທີ່ສຸດ 47,89% ຂອງຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ.ສະຖານະພາບຂອງອຸດສາຫະກຳ ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນຕາມຂະໜາດຂອງໂຮງງານ ຄື ອຸດສາຫະກຳຂະໜາດໃຫຍ່ມີການສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມຫຼາຍທີ່ສຸດ, ຮອງລົງມາຄືອຸດສາຫະກຳຂະໜາດກາງ, ແບບຄອບຄົວ ແລະ ຂະໜາດນ້ອຍ ຕາມລຳດັບ. ອຸດສາຫະກຳຂະໜາດໃຫຍ່ມີອັດຕາສ່ວນການສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມຕໍ່ມູນຄ່າຜົນຜະລິດ ແລະ ຜະລິດຕະພາບສູງທີ່ສຸດ, ຮອງລົງມາຄື ອຸດສາຫະກຳຂະໜາດກາງ, ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ແບບຄອບຄົວ ຕາມລຳດັບ.

ຢ່າງໃດກໍຕາມ ເຖິງວ່າອຸດສາຫະກຳຂະໜາດໃຫຍ່ຈະມີການຜະລິດສູງ ແຕ່ກໍມີການອາໄສ
ການນຳເຂົ້າວັດຖຸດິບຈາກຕ່າງປະເທດສູງເຖິງ 39,09% ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ຕ້ອງສູນເສຍເງິນຕາຕ່າງ
ປະເທດ ໃນການນຳເຂົ້າວັດຖຸດິບຫຼາຍໄປນຳກັນ.

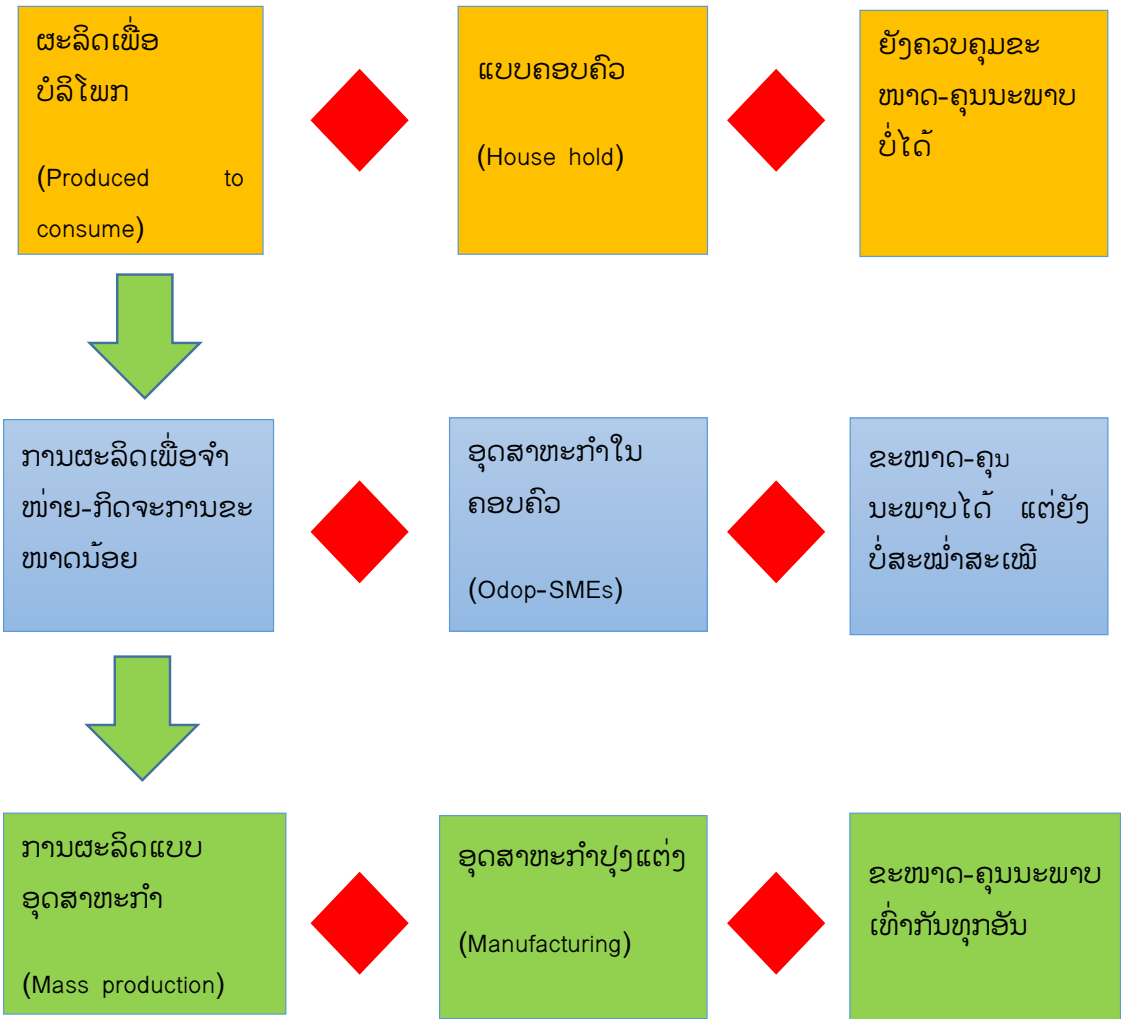
1. ຈາກການສັງເກດຕີລາຄາ ກ່ຽວກັບສະພາບການຜະລິດ, ສະຖານະພາບ ແລະ ຄວາມສາມາດ
ໃນການແຂ່ງຂັນ ໄດ້ຂໍສະຫຼຸບບັນຫາຕົ້ນຕໍປັດໄຈສຳຄັນຕໍ່ການກຳນົດນະໂຍບາຍໃນການແກ້ໄຂ
ບັນຫາ ແລະ ພັດທະນາຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ຂອງ ສປປ ລາວ ດັ່ງນີ້: ຂາດການວິໄຈ ແລະ
ພັດທະນາ (R&D) ທີ່ພຽງພໍ ໂດຍຈາກຂໍ້ມູນສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າມີການລົງທຶນໃສ່ການວິໄຈ
ແລະ ພັດທະນາ ໜ້ອຍຫຼາຍ.
2. ບັນຫາດ້ານວັດຖຸດິບ ເປັນບັນຫາສຳຄັນຂອງຂະແໜງອຸດສາຫະກຳລາວ ຈົນສົ່ງຜົນໃຫ້ບໍ່ສາມາດ
ຜະລິດສິນຄ້າໄດ້ພຽງພໍຕໍ່ຄວາມຕ້ອງການ ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີການແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ ທັງໃນ
ດ້ານການຂົນສົ່ງ ແລະ ການສະໜອງວັດຖຸດິບ.
3. ການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື້ອ ຍັງບໍ່ພຽງພໍ ຈົນເປັນຂໍ້ຈຳກັດໃນການຜະລິດສິນຄ້າ ແລະ ການລົງທຶນ
ຂະຫຍາຍກຳລັງການຜະລິດ ເຊິ່ງເປັນບັນຫາໜຶ່ງ ທີ່ບໍ່ສາມາດຜະລິດສິນຄ້າໄດ້ຕາມການສັ່ງຊື້.
4. ຂາດແຜນແຮງງານທີ່ມີສີມື ຈາກຜົນການສຳຫຼວດອຸດສາຫະກຳ ການຂາດແຜນແຮງງານທີ່ມີສີມື
ເຖິງແມ່ນວ່າຈະເປັນບັນຫາລຳດັບຮອງມາ ແຕ່ການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳໃຫ້ມີການ
ຂະຫຍາຍຕົວ ຈຳເປັນຕ້ອງມີການວາງແຜນການພັດທະນາກຳລັງຄົນໄວ້ຮອງຮັບ ເພື່ອກຽມ
ຄວາມພ້ອມກຳລັງຄົນທີ່ຈະເຂົ້າສູ່ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ທີ່ຕ້ອງການກຳລັງຄົນທີ່ມີເງື່ອນໄຂແຕກ
ຕ່າງຈາກສາຂາການຜະລິດອື່ນ ແລະ ຕ້ອງໃຊ້ເວລາໃນການພັດທະນາ ຈຶ່ງຈະເຫັນຜົນສຳເລັດ
ແລະ ມີຄວາມພ້ອມ.
5. ສຳລັບມາດຕະຖານ ໂດຍອີງຕາມຂໍ້ມູນການສຳຫຼວດ ສະແດງເຖິງການໄດ້ຮັບຮອງມາດຕະຖານ
ຂອງຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ຍັງມີໜ້ອຍ.
6. ອຸດສາຫະກຳແບບຄອບຄົວ ຍັງບໍ່ເຂັ້ມແຂງ ເມື່ອສົມທຽບກັບອຸດສາຫະກຳຂະໜາດນ້ອຍ, ກາງ
ແລະ ໃຫຍ່. ໂດຍຕົວຊີ້ບອກຕ່າງໆ ຂອງອຸດສາຫະກຳຂະໜາດນ້ອຍເກືອບທຸກຕົວຊີ້ບອກຕໍ່າ
ເມື່ອທຽບກັບອຸດສາຫະກຳທີ່ມີຂະໜາດໃຫຍ່ກວ່າ.
7. ການເພີ່ມຄວາມສຳຄັນໃນການປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍສະເພາະ ວິສາຫະກິດຂະ
ໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ.

8. ຂາດປັດໄຈສະໜັບສະໜູນ ຂໍ້ມູນສະຖິຕິທາງເສດຖະກິດ ແລະ ຂໍ້ມູນເພື່ອການວາງແຜນ ແລະ ການຕັດສິນໃຈທາງທຸລະກິດ, ຂໍ້ມູນການຜະລິດ, ຂໍ້ມູນປະຊາກອນ ແລະ ຂໍ້ມູນແຮງງານ, ສະພາບເສດຖະກິດອຸດສາຫະກຳ, ການຄ້າຕ່າງປະເທດ ແລະ ອື່ນໆ.
9. ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຍັງບໍ່ພຽງພໍ ໂດຍສະເພາະດ້ານການຂົນສົ່ງ, ໄຟຟ້າ, ໂທລະສັບ ແລະ ອິນເຕີເນັດ.

7.2 ທິດທາງການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳ

ກ່ອນເຂົ້າສູ່ການກຳນົດນະໂຍບາຍການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳ ຕ້ອງໄດ້ເບິ່ງເຖິງວິວັດທະນາການຂອງການຜະລິດໃນລະບົບເສດຖະກິດ ເຊິ່ງມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ ສປປ ລາວ. ເນື່ອງຈາກເປັນປະເທດເສດຖະກິດໃໝ່ ໂດຍການຜະລິດໃນລະບົບເສດຖະກິດເລີ່ມຈາກການຜະລິດສິນຄ້າ ແລະ ບໍລິການເພື່ອບໍລິໂພກ ເຊິ່ງຫົວໜ່ວຍການຜະລິດຄື ອຸດສາຫະກຳແບບຄອບຄົວ ທີ່ເຮັດການຜະລິດສິນຄ້າ ເພື່ອບໍລິໂພກໂດຍສະມາຊິກໃນຄອບຄົວ. ຜົນຜະລິດທີ່ໄດ້ກໍ່ຈະມີຂະໜາດ ແລະ ຄຸນນະພາບເພື່ອການບໍລິໂພກ ບໍ່ຢູ່ໃນລະດັບທີ່ສາມາດນຳມາຈຳໜ່າຍໃນທາງທຸລະກິດ ເມື່ອມີການຜະລິດຫຼາຍຂຶ້ນມີປະສິດທິພາບສູງຂຶ້ນ ກໍ່ເລີ່ມເຮັດການຜະລິດຈຳໜ່າຍ ໂດຍວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ ແລະ ການຜະລິດໜຶ່ງເມືອງໜຶ່ງຜະລິດຕະພັນ (O-Dop) ທີ່ເປັນໜ່ວຍຜະລິດຂະໜາດນ້ອຍ, ສິນຄ້າທີ່ຜະລິດອອກມາຈຳໜ່າຍ ຈະມີຄຸນນະພາບໃນລະດັບທີ່ສາມາດຈຳໜ່າຍໄດ້ ໃນທາງທຸລະກິດ ແຕ່ຂະໜາດ ແລະ ຄຸນນະພາບຍັງບໍ່ສະໝ່ຳສະເໝີ. ເມື່ອການຜະລິດກ້າວໜ້າຫຼາຍຂຶ້ນ ຖ້າຈະເຂົ້າສູ່ການຜະລິດແບບອຸດສາຫະກຳ ທີ່ມີລັກສະນະການຜະລິດທີ່ເອີ້ນວ່າແບບຜະລິດ ໃນປະລິມານຫຼາຍໆ (Mass production) ສິນຄ້າທີ່ຜະລິດອອກມາ ຈະຕ້ອງມີຂະໜາດສະໜ່ຳສະເໝີ ແລະ ມີຄຸນນະພາບເທົ່າທຽມກັນທຸກອັນ. ເຖິງວ່າຈະເປັນການຜະລິດເປັນຈຳນວນຫຼາຍກໍ່ຕາມ, ເຊິ່ງການຜະລິດຂອງລາວ ໂດຍສະເພາະ ຜົນຜະລິດກະສິກຳ ທີ່ເປັນວັດຖຸດິບຂອງອຸດສາຫະກຳສະບຽງອາຫານ ຍັງຢູ່ໃນໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນ ຍັງບໍ່ເຂົ້າສູ່ການຜະລິດເພື່ອການຄ້າໄດ້ຢ່າງສົມບູນ ລວມເຖິງ ອຸດສາຫະກຳຕົ້ນທາງອື່ນໆ ທີ່ເປັນອຸດສາຫະກຳສະໜັບສະໜູນ ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງມີການພັດທະນາການຜະລິດເປັນອຸດສາຫະກຳ ຢ່າງແທ້ຈິງໃຫ້ໄດ້.

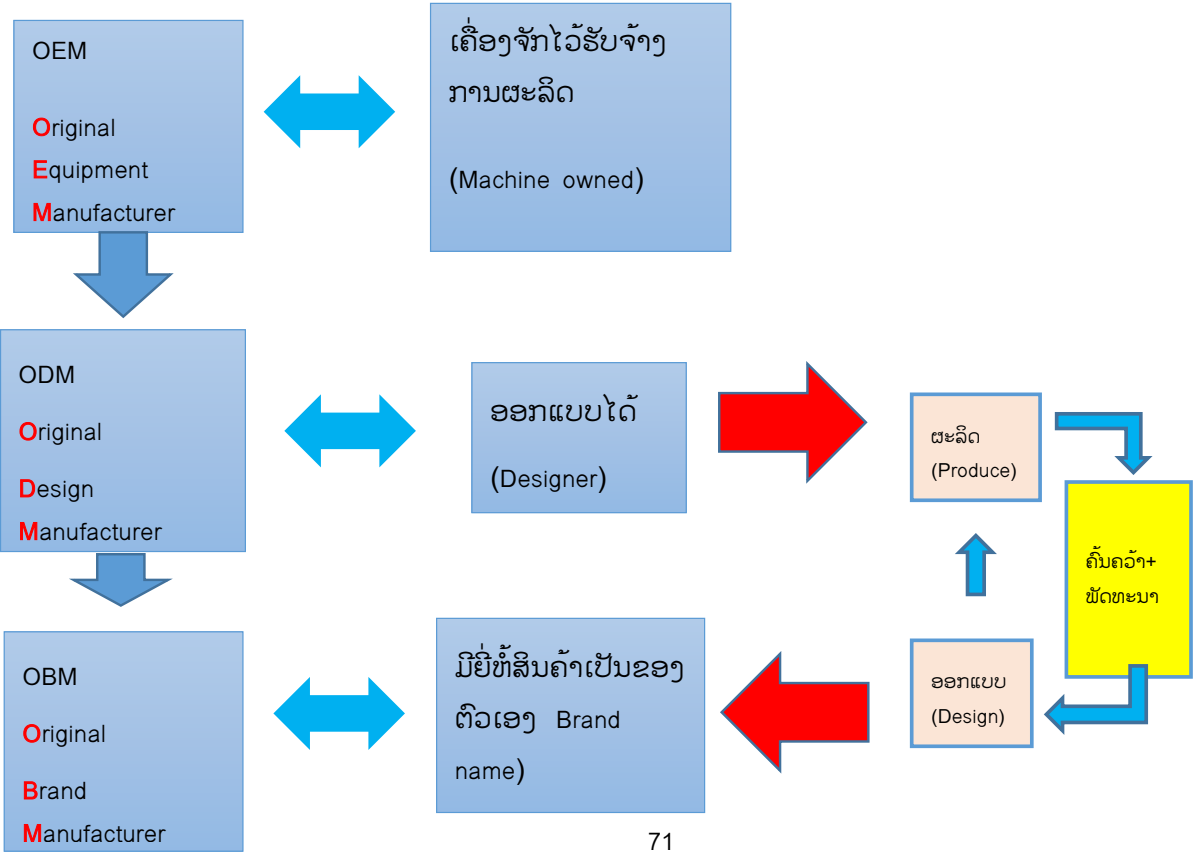
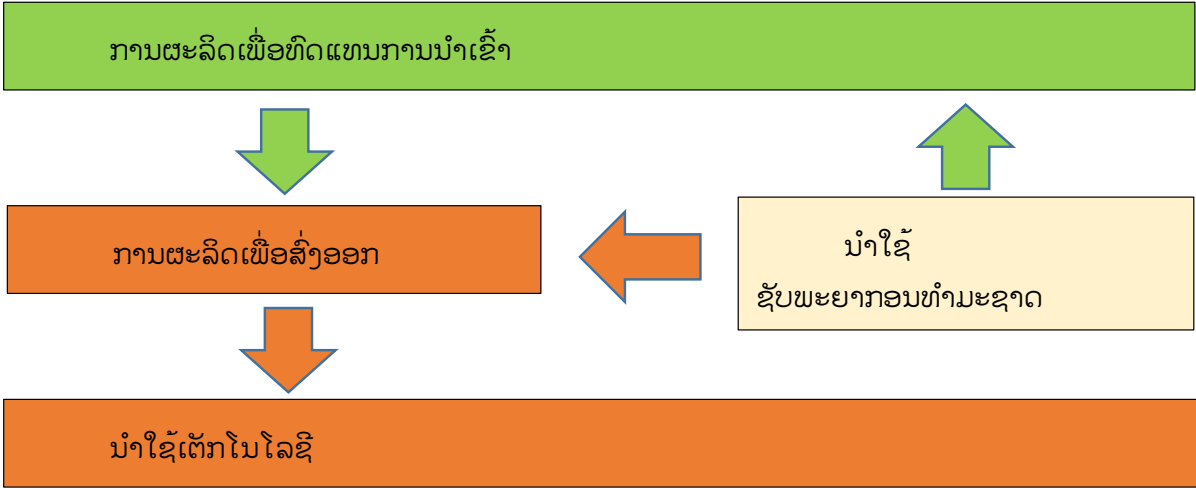
ແຜນວາດ 48 ວິວັດທະນາການການຜະລິດໃນລະບົບເສດຖະກິດ

ລຳດັບຂັ້ນການພັດທະນາຂອງອຸດສາຫະກຳປຸງແຕ່ງ (Manufacturing) ໃນປະເທດກຳລັງພັດທະນາ ໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ ເລີ່ມຕົ້ນຈາກການຜະລິດສິນຄ້າ ເພື່ອທົດແທນການນຳເຂົ້າ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ມີການສູນເສຍເງິນຕາຕ່າງປະເທດ ຈາກການນຳເຂົ້າສິນຄ້າຈາກການຜະລິດສິນຄ້າອຸປະໂພກບໍລິໂພກ ເຊິ່ງໄລຍະທຳອິດຂອງການເປັນປະເທດ ແລະ ປະເທດຍັງຕ້ອງການເງິນຕາຕ່າງປະເທດຫຼາຍ ເພື່ອການນຳເຂົ້າສິນຄ້າທຶນ ເພື່ອຮອງຮັບການລົງທຶນທີ່ເລີ່ມຂະຫຍາຍຕົວສູງ ຕາມການພັດທະນາ ແລະ ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ. ຫຼັງຈາກໄລຍະຜະລິດສິນຄ້າເພື່ອທົດແທນການນຳເຂົ້າ ກໍ່ກ້າວສູ່ໄລຍະຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກ ເຊິ່ງສ່ວນໃຫຍ່ຈະເລີ່ມຈາກການຮັບຈ້າງຜະລິດ (OEM) ເຊິ່ງມູນຄ່າການຜະລິດທີ່ເກີດຂຶ້ນ ສ່ວນໃຫຍ່ຈະເປັນຄ່າຈ້າງ ແລະ ຜົນກຳໄລຄື ສ່ວນແຕກຕ່າງລະຫວ່າງຄ່າແຮງງານ ທີ່ຈ່າຍໃຫ້ກຳມະກອນກັບຄ່າຮັບຈ້າງຜະລິດ ບໍ່ໄດ້ເກີດຈາກມູນຄ່າຂອງສິນຄ້າ. ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງການຮັບຈ້າງຜະລິດ ສ່ວນຫຼາຍເກີດຈາກການມີແຮງງານຈຳນວນຫຼາຍ ແລະ ມີຄ່າແຮງງານຕໍ່າ ເມື່ອຮັບຈ້າງຜະລິດດົນຂຶ້ນ ມີປະສິບການຫຼາຍຂຶ້ນ ຖ້າຫາກຜູ້ປະກອບການຄິດອອກແບບສິນຄ້າທີ່ຜະລິດ ກໍ່ຈະເຂົ້າສູ່ຂັ້ນການອອກແບບ (Design). ເມື່ອຜູ້ປະກອບການມີຄວາມກ້າວໜ້າຫຼາຍຂຶ້ນ ເມື່ອອອກແບບສິນຄ້າໄດ້ແລ້ວ ຄິດເຮັດການຜະລິດສິນຄ້າ ເພື່ອຈຳໜ່າຍເອງ ມີຍີ່ຫໍ້ສິນຄ້າຂອງຕົວເອງ ກໍ່ຈະເຂົ້າສູ່ການເປັນຜູ້ຜະລິດໃນອຸດສາຫະກຳການຜະລິດ ທີ່ມີການຜະລິດແບບ mass production ໄດ້ເຕັມຮູບແບບ.

ແຕ່ການຈະພັດທະນາເຂົ້າສູ່ຂັ້ນສູງສຸດ ຂອງອຸດສາຫະກຳໄດ້ນັ້ນ ຈຳເປັນຕ້ອງມີການວິໄຈ ແລະ ພັດທະນາ ແລະ ຈາກແຜນວາດການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳ ແລະ ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ຂະບວນການວິໄຈ ແລະ ພັດທະນາຫຼາຍ ເພາະເມື່ອມີການອອກແບບ ກໍ່ຈະຕ້ອງເອົາສິນຄ້າ ທີ່ອອກແບບໄປທົດລອງຜະລິດ ແລະ ນຳໄປສູ່ການປັບປຸງ, ທົດລອງ ແລະ ເອົາກັບມາອອກແບບເພື່ອກ້າວໄປສູ່ການຜະລິດເປັນວົງຈອນຕໍ່ເນື່ອງຊ້ຳກັນໄປ ຈົນໄດ້ສິນຄ້າທີ່ດີ ມີຄຸນນະພາບ.

ແຜນວາດ 49 ລຳດັບຂັ້ນການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳຂອງປະເທດກຳລັງພັດທະນາ

7.3 ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳ

ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ

ປະຈຸບັນ, ໂລກມີເປົ້າໝາຍດຽວກັນ ຄືເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ (SDGs) ກຳນົດໂດຍອົງການສະຫະປະຊາຊາດ (ສປຊ) ມີທັງໝົດ 17 ເປົ້າໝາຍ. ຖ້າຫາກພິຈາລະນາເປົ້າໝາຍຕ່າງໆ ຈະພົບວ່າການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳ ເປັນກະແຈສຳຄັນທີ່ຈະນຳໄປສູ່ເປົ້າໝາຍການພັດທະນາທີ່ຍືນຍົງ ການແກ້ໄຂບັນຫາຄວາມທຸກຍາກ, ການມີສຸຂະພາບດີ, ຄວາມເທົ່າທຽມກັນ, ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ, ການພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີ. ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ເປັນເຄື່ອງມືໃນການກະຈາຍລາຍໄດ້ ທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ວ່ອງໄວ, ຜະລິດສິນຄ້າ ແລະ ບໍລິການຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການບໍລິໂພກສ້າງເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ນະວັດຕະກຳ, ລວມເຖິງເຄື່ອງມືການແພດ ແລະ ເພື່ອສຸຂະພາບ, ລວມເຖິງການເປັນຜູ້ກຳໜ້າເກີດຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ຕ້ອງການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງທີ່ດີມີປະສິດທິພາບ.

7.4 ອົງປະກອບ ແລະ ປັດໄຈທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍ

ການທີ່ຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ມີປັດໄຈຫຼັກ ແລະ ປັດໄຈຍ່ອຍ ທີ່ເປັນອົງປະກອບສຳຄັນຄື:

7.4.1 ການຂະຫຍາຍຕົວໃນລະດັບດິຕາມເປົ້າໝາຍ ທີ່ບໍ່ແມ່ນການຂະຫຍາຍຕົວໃຫ້ສູງທີ່ສຸດ ແຕ່ເປັນການຂະຫຍາຍຕົວທີ່ເໝາະສົມ ກັບທ່າແຮງ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທີ່ມີຢູ່ ເຊິ່ງຕ້ອງເກີດຈາກການວາງແຜນ ແລະ ກຳນົດເປົ້າໝາຍທີ່ເໝາະສົມ ເຊິ່ງມີອົງປະກອບຍ່ອຍຄື:

(1) ການຂະຫຍາຍຕົວຕໍ່ເນື່ອງ (Continuous growth)

(2) ການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງໝັ້ນທົ່ງ ແລະ ໝັ້ນຄົງ (Secure and Stability growth) ໂດຍການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງໝັ້ນທົ່ງ ຍັງມີອົງປະກອບຍ່ອຍສຳຄັນອີກ ຄື:

(2.1) ເປັນການຂະຫຍາຍຕົວຈາກຄຸນນະພາບບໍ່ແມ່ນປະລິມານ (Quality not Quantity growth) ເຊິ່ງເປັນການຂະຫຍາຍຕົວຈາກການສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມທີ່ເກີດຈາກຄຸນນະພາບບໍ່ແມ່ນປະລິມານໄດ້ແກ່:

- ປະໂຫຍດໃຊ້ສອຍ (Utility) ມີປະໂຫຍດໃຊ້ສອຍກົງກັບຄວາມຕ້ອງການທີ່ເປັນຄວາມຕ້ອງການສະເພາະ (Functional) ຫຼື ມີປະໂຫຍດໃຊ້ສອຍທີ່ຫຼາກຫຼາຍ (Many function)

- ຄຸນຄ່າຂອງສິນຄ້າ (Value) ທັງຄຸນຄ່າຈາກການບໍລິໂພກ ແລະ ຄຸນຄ່າຈາກການສຳຜັດ, ຈາກການອອກແບບ, ການຂົນສົ່ງ ແລະ ອື່ນໆ.
- ຄວາມພໍໃຈ (Satisfaction) ຂອງຜູ້ບໍລິໂພກ ແລະ ຜູ້ໃຊ້ບໍລິການ.

(2.2) ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊຸມຊົນ (Friendly with Society and Environment) ການເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊຸມຊົນ ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ສະຖຽນລະພາບ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງອຸດສາຫະກຳ 2 ປະການຄື ເປັນບັນຫາສຳຄັນການຄ້າໂລກ ຫຼື ການກົດກັນທາງການຄ້າ ແລະ ບັນຫາທີ່ສອງຄືການຕໍ່ຕ້ານຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ສັງຄົມ.

(2.3) ຄວາມສະໝໍ່າສະເໝີຂອງບັດໄຈການຜະລິດ ທັງວັດຖຸດິບ, ແຮງງານ ແລະ ພະລັງງານ.

7.4.2 ສ້າງລາຍໄດ້ໃນລະດັບທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ມີການກະຈາຍລາຍໄດ້ທົ່ວເຖິງ ການກະຈາຍລາຍໄດ້ພຽງຢ່າງດຽວບໍ່ພຽງພໍຕໍ່ການບັນລຸເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ແຕ່ຕ້ອງມີລະດັບລາຍໄດ້ທີ່ພຽງພໍເໝາະສົມ ທີ່ຈະຫຼຸດພື້ນອອກຈາກຄວາມທຸກຍາກ ເຊິ່ງເປັນໜຶ່ງໃນເປົ້າໝາຍການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ.

7.5 ຂໍ້ສະເໜີແນະນຳໃນການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳ

1. ຈາກບັນຫາລວມຮອດຂໍ້ມູນ ແລະ ບັດໄຈສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອໃຫ້ເກີດການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳແບບຍືນຍົງ ຈຶ່ງມີຂໍ້ສະເໜີແນະນຳ ທາງນະໂຍບາຍໃນການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳດັ່ງນີ້:

ພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງ (Infrastructures) ເພື່ອຮອງຮັບການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳ

 - ພັດທະນາລະບົບໄຟຟ້າໃຫ້ທົ່ວເຖິງ ມີຄວາມສະດວກໃນການຂໍ້ຕິດຕັ້ງໃຊ້ໄຟຟ້າ, ມີຄວາມສາມາດໃນການຈ່າຍກຳລັງໄຟຟ້າສູ່ພາກອຸດສາຫະກຳ ຕ້ອງການຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ, ຕໍ່ເນື່ອງບໍ່ມີບັນຫາໄຟຟ້າຕົກບໍ່ມາໃນລະຫວ່າງການຜະລິດ.
 - ພັດທະນາລະບົບຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ຮອງຮັບໃນການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ແລະ ວັດຖຸດິບຢ່າງພຽງພໍ, ມີຄວາມສະດວກວ່າອື່ນໆ ແລະ ມີຕົ້ນທຶນຕໍ່າ ເຊິ່ງມີບັນຫາທີ່ຄວນພັດທະນາຄື:
 - ພັດທະນາລະບົບຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ທີ່ເປັນພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງປະເທດ ເພື່ອຮອງຮັບການຄົມມະນາຄົມ, ການຂົນສົ່ງສິນຄ້າ ແລະ ບໍລິການໃຫ້ສະດວກທົ່ວເຖິງ.
 - ພັດທະນາລະບົບຄົມມະນາຄົມຂົນສົ່ງ ພາຍໃນຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ, ພາຍໃນໂຮງງານ ເພື່ອເພີ່ມຜະລິດຕະພາບ ແລະ ຫຼຸດຕົ້ນທຶນການຜະລິດ.

- ພັດທະນາລະບົບໂຄງຂ່າຍການສື່ສານທັງໂທລະສັບ ແລະ ອິນເຕີເນັດຄວາມໄວສູງໃຫ້ທົ່ວເຖິງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ, ມີຕົ້ນທຶນການຕິດຕັ້ງ ແລະ ການໃຊ້ງານຕໍ່າ. ເພື່ອຮອງຮັບເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນສະຖິຕິຕ່າງໆຂອງຜູ້ປະກອບການ, ການເຮັດການຕະຫຼາດອອນລາຍ, ການບໍລິການ ແລະ ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພາກລັດ, ການຂຶ້ນທະບຽນທາງອິນເຕີເນັດ ແລະ ອື່ນໆ.
- 2. ບັບປຸງລະບົບການນຳເຂົ້າ-ສົ່ງອອກສິນຄ້າ ໃຫ້ມີຄວາມສະດວກ, ວ່ອງໄວ ແລະ ມີພາລະຕົ້ນທຶນຕໍ່າ.
- 3. ພັດທະນາການຜະລິດຂະແໜງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ປັດໄຈການຜະລິດທີ່ເປັນວັດຖຸດິບ ບ້ອນອຸດສາຫະກຳ ເພື່ອແກ້ບັນຫາການຂາດແຄນວັດຖຸດິບ ທັງໃນດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບຜົນຜະລິດ (Supply of raw material)
- 4. ພັດທະນາລະບົບສິນເຊື່ອ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາຂາດແຄນເງິນທຶນ, ເພີ່ມສະພາບຄ່ອງ ແລະ ການຂະຫຍາຍການລົງທຶນ ທີ່ຍັງມີບັນຫາກຳລັງການຜະລິດບໍ່ພຽງພໍ (Access to credit).
 - ໂດຍຈັດຕັ້ງໃຫ້ມີແຫຼ່ງສິນເຊື່ອ ແລະ ສິນເຊື່ອດອກເບ້ຍຕໍ່າ.
 - ມີການປະຊາສຳພັນທົ່ວເຖິງ ກັບຜູ້ປະກອບການທຸກກຸ່ມ ໂດຍສະເພາະກຸ່ມ SMEs.
 - ມີຂັ້ນຕອນການເຂົ້າເຖິງ ທີ່ສະດວກວ່ອງໄວ.
 - ມີຊ່ອງທາງການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື່ອ ທີ່ຄວບຄຸມທຸກພື້ນທີ່ ມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື່ອຕໍ່າ.
- 5. ການສົ່ງເສີມການວິໄຈໃນອຸດສາຫະກຳ (R&D) ທັງການວິໄຈພັດທະນາຂະບວນການຜະລິດໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ການວິໄຈພັດທະນາສິນຄ້າ, ການຫຸ້ມຫໍ່ທັງໃນດ້ານການຮັກສາອາຫານສິນຄ້າ, ຄວາມສະດວກຕໍ່ການບໍລິໂພກ ແລະ ຄວາມສວຍງາມດຶງດູດຜູ້ບໍລິໂພກສົນໃຈໃນການບໍລິໂພກ ທີ່ຈະເພີ່ມມູນຄ່າເພີ່ມໃຫ້ສິນຄ້າ.
- 6. ການຍົກລະດັບມາດຕະຖານອຸດສາຫະກຳ (Standardization) ເພື່ອຍົກລະດັບສິນຄ້າ ແລະ ອຸດສາຫະກຳໃຫ້ເປັນທີ່ຍອມຮັບ ແລະ ມີມາດຕະຖານທຽບເທົ່າມາດຕະຖານສາກົນດັ່ງນີ້:
 - ຍົກລະດັບມາດຕະຖານການບໍລິຫານການຈັດການ ແລະ ມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍສົ່ງເສີມ ໃຫ້ຜູ້ປະກອບການພັດທະນາລະບົບວຽກ ເພື່ອເຂົ້າຮັບການຮັບຮອງມາດຕະຖານທັງມາດຕະຖານການບໍລິຫານຈັດການ ແລະ ມາດຕະຖານສິ່ງແວດລ້ອມ.
 - ສົ່ງເສີມສະໜັບສະໜູນຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ໃຫ້ມີກາໝາຍສິນຄ້າຂອງຕົວເອງ.
 - ກຳນົດມາດຕະຖານສິນຄ້າທີ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບ ແລະ ທຽບເທົ່າມາດຕະຖານສາກົນ.
- 7. ການເພີ່ມຜະລິດຕະພາບ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນ ເພາະຜະລິດຕະພາບເປັນຕົວຊີ້ວັດຕົ້ນທຶນການຜະລິດທີ່ສຳຄັນ.

8. **ພັດທະນາກຳລັງຄົນເພື່ອເຂົ້າສູ່ອຸດສາຫະກຳ** ການເຊື່ອມໂຍງກັບສະຖາບັນການສຶກສາ ແລະ ພາກເອກະຊົນໃນການອອກແບບໂຄງການດ້ານການສຶກສາ ເພື່ອສ້າງແຮງງານ ແລະ ກຽມຄວາມພ້ອມສຳລັບອຸດສາຫະກຳ, ມີຄວາມຮູ້ ແລະ ຄຸນລັກສະນະ ຂອງອຸດສາຫະກຳ.
9. **ສົ່ງເສີມອຸດສາຫະກຳທີ່ໃຊ້ແຮງງານໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ** ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການກະຈາຍລາຍໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ແລະ ໃຫ້ແຮງງານທີ່ມີທັກສະການຜະລິດໃນຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ກ່ອນກ້າວເຂົ້າສູ່ອຸດສາຫະກຳທີ່ສ້າງມູນຄ່າສູງ.
10. **ການສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນດ້ວຍຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມພໍໃຈ** (Increase VA with quality & satisfaction) ສປປ ລາວ ເປັນປະເທດນ້ອຍ ມີແຮງງານບໍ່ຫຼາຍ ເມື່ອທຽບກັບປະເທດອື່ນໆ ຈຶ່ງສາມາດຮອງຮັບອຸດສາຫະກຳທີ່ໃຊ້ແຮງງານເຂັ້ມແຂງໄດ້ໃນລະດັບໜຶ່ງເທົ່ານັ້ນ ຈຳເປັນຕ້ອງພັດທະນາໄປສູ່ການຜະລິດສິນຄ້າທີ່ມີມູນຄ່າສູງ.
11. **ການເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊຸມຊົນ (Friendly with society & environment)** ການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳທີ່ເປັນມິດກັບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊຸມຊົນ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເກີດມົນລະພິດຕໍ່ສັງຄົມ ເກີດການຕໍ່ຕ້ານອຸດສາຫະກຳ ແລະ ອາດຈະນຳໄປສູ່ບັນຫາ ໃນດ້ານການຂົນສົ່ງ ທາງການຄ້າ.
12. **ພັດທະນາອຸດສາຫະກຳຂະໜາດກາງ, ຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ແບບຄອບຄົວ SMEs** ເຊິ່ງມັກຈະຂາດໂອກາດໃນການເຂົ້າເຖິງບໍລິການ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອຕ່າງໆ ທັງໃນເລື່ອງສິນເຊື້ອ ແລະ ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພາກລັດ ແລະ ຈາກຂໍ້ມູນຈາກການສຳຫຼວດອຸດສາຫະກຳ ປີ 2016 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າອຸດສາຫະກຳແບບຄອບຄົວ ມີຄວາມສາມາດຕໍ່າໃນເກືອບທຸກຕົວຊີ້ວັດ ເຊິ່ງຕ້ອງການຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ຈາກພາກລັດຫຼາຍເປັນພິເສດ ຈາກການຂາດໂອກາດຕ່າງໆ ເຖິງແມ່ນວ່າເປັນອຸດສາຫະກຳທີ່ສ້າງມູນຄ່າລວມບໍ່ຫຼາຍ ແຕ່ມີຈຳນວນຜູ້ປະກອບການຫຼາຍ ເຊິ່ງເປັນຮາກຖານທີ່ສຳຄັນໃນຂົງເຂດ ແລະ ຊຸມຊົນ ເປັນປັດໃຈສຳຄັນໃນການກະຈາຍລາຍໄດ້ທີ່ເທົ່າທຽມ ແລະ ທົ່ວເຖິງ, ການພັດທະນາມີປັດໄຈ ແລະ ບັນຫາທີ່ແຕກຕ່າງຈາກອຸດສາຫະກຳຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ຄວນມີສະຖາບັນການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳ SMEs ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ພັດທະນາໂດຍສະເພາະ.
13. **ພັດທະນາອຸດສາຫະກຳທີ່ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ** ເຊັ່ນ: ອຸດສາຫະກຳສະບຽງອາຫານ, ອຸດສາຫະກຳເພີນິເຈີໄມ້ ເພື່ອຍົກລະດັບການສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ເຊິ່ງຍັງມີຊ່ອງວ່າງໃຫ້ສາມາດສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມໄດ້ອີກຫຼາຍ ເນື່ອງຈາກອຸດສາຫະກຳທີ່ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ຍັງມີອັດຕາສ່ວນມູນຄ່າເພີ່ມຕໍ່ຜົນຜະລິດຕໍ່າ ຈຳນວນພຽງແຕ່ 44,32% ແລະ ມີຜະລິດຕະ

ພາບຕໍ່າ ລະດັບພຽງແຕ່ 0,8 ເຊິ່ງຕໍ່າທີ່ສຸດ ເມື່ອທຽບກັບກຸ່ມອຸດສາຫະກຳທີ່ນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີ ລວມເຖິງອຸດສາຫະກຳໜັງສັດ.

ອຸດສາຫະກຳຜະລິດຕະພັນໜັງສັດ ເປັນອີກອຸດສາຫະກຳໜຶ່ງທີ່ຄວນສົ່ງເສີມ ເນື່ອງຈາກມີຄ່າ ຕົວຊີ້ວັດຄວາມສາມາດ ຄືຜະລິດຕະພາບສູງເຖິງ 4,21 ເປັນອຸດສາຫະກຳ ທີ່ສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມໄດ້ດີ ມີການໃຊ້ວັດຖຸດິບພາຍໃນປະເທດເປັນສ່ວນໃຫຍ່ ມູນຄ່າເພີ່ມຈະກະຈາຍຕົວໃນປະເທດ, ແຕ່ກຸ່ມອຸດ ສາຫະກຳຍັງມີຂະໜາດນ້ອຍ ມີອັດຕາສ່ວນມູນຄ່າເພີ່ມໃນຂະແໜງອຸດສາຫະກຳພຽງແຕ່ 0,21% ພັດທະນາສົ່ງເສີມ ໃຫ້ອຸດສາຫະກຳເກີດການຂະຫຍາຍຕົວຫຼາຍຂຶ້ນ. ອຸດສາຫະກຳທີ່ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາ ກອນທຳມະຊາດ ໃຊ້ວັດຖຸດິບໃນປະເທດເປັນສ່ວນໃຫຍ່ ຄື 81,04% ຈຶ່ງເກີດການສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມ ໃນຂະບວນການຜະລິດຫຼາຍ ໂດຍສະເພາະອຸດສາຫະກຳສະບຽງອາຫານ ເຊິ່ງເປັນອຸດສາຫະກຳ ສຳຄັນຂອງປະເທດ ແລະ ວັດຖຸດິບສ່ວນໃຫຍ່ ເປັນຜົນຜະລິດທາງກະສິກຳ ເຊິ່ງຖ້າຫາກອຸດສາຫະ ກຳມີການພັດທະນາ, ມູນຄ່າເພີ່ມເກີດຫຼາຍຂຶ້ນ ກໍ່ຈະກະຈາຍວົງກວ້າງໄປສູ່ຄົວເຮືອນ ແລະ ຂະແໜ ງກະສິກຳ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຂະແໜງກະສິກຳ ມີລາຍໄດ້ດີ ມີຖານະທາງເສດຖະກິດສູງ ຂຶ້ນ ການປ່ຽນແປງຜ່ານໄປສູ່ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ກໍ່ຈະບໍ່ເຮັດໃຫ້ເກີດບັນຫາຄວາມແຕກໂຕນທາງ ລາຍໄດ້ ຄືປະເທດກຳລັງພັດທະນາຫຼາຍໆປະເທດ ທີ່ເຂົ້າສູ່ການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳ ໃນຂະນະທີ່ ຂະແໜງກະສິກຳ ທີ່ເປັນຄົນກຸ່ມໃຫຍ່ຂອງປະເທດຍັງມີຄວາມທຸກຍາກ ເກີດບັນຫາການກະຈາຍລາຍ ໄດ້ບໍ່ເທົ່າທຽມກັນ ເຊິ່ງເປັນບັນຫາທາງດ້ານໂຄງສ້າງ ທີ່ແກ້ໄຂໄດ້ຍາກຈາກການພັດທະນາທີ່ຂ້າມ ຂັ້ນ.

14. **ພັດທະນາສົ່ງເສີມໃຫ້ເກີດອຸດສາຫະກຳສະໜັບສະໜູນ** ເຊັ່ນ ອຸດສາຫະກຳຜະລິດຊີ້ນສ່ວນ, ອຸດ ສາຫະກຳສ້ອມແປງ ເພື່ອສ້າງຖານພັດທະນາຕໍ່ຍອດໄປສູ່ອຸດສາຫະກຳຂັ້ນປາຍ ທີ່ຈະຊ່ວຍສ້າງ ມູນຄ່າເພີ່ມຕະຫຼອດຂະບວນການການຜະລິດອຸດສາຫະກຳ.
15. **ສົ່ງເສີມ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ** ສ້າງມາດຕະການຈູງໃຈ ໃຫ້ກັບອຸດສາຫະກຳ ທີ່ຜະລິດເພື່ອທົດ ແທນການນຳເຂົ້າ ເພື່ອຫຼຸດການເອື້ອຍອີງຕ່າງປະເທດໃຫ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ.
16. **ພັດທະນາຂໍ້ມູນ ແລະ ສະຖິຕິເສດຖະກິດອຸດສາຫະກຳ** ທັງຂໍ້ມູນການຜະລິດ, ການນຳເຂົ້າ ສິນຄ້າ ແລະ ວັດຖຸດິບ. ການສົ່ງອອກໃຫ້ມີຄວບຄຸມຄົບຖ້ວນຖືກຕ້ອງເປັນປະຈຸບັນ ຕະຫຼອດຈົນ ເຖິງຂໍ້ມູນທົດທາງແນວໂນ້ມ, ການຄາດຄະເນການຜະລິດຂອງຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ເຜີຍແຜ່ເນື້ອງຂໍ້ມູນສະຖິຕິເສດຖະກິດອຸດສາຫະກຳ ມີຄວາມສຳຄັນ ແລະ ຈຳເປັນຫຼາຍ ໃນ ການປະກອບກິດຈະການອຸດສາຫະກຳ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນປະກອບການຕັດສິນໃຈລົງທຶນ ເປັນຂໍ້ມູນ ສຳລັບການວາງແຜນການຜະລິດ ເປັນຂໍ້ມູນສຳ ລັບໃຊ້ໃນການກຳນົດແຜນ ແລະ ນະໂຍບາຍ

ການພັດທະນາ, ການແກ້ໄຂບັນຫາຂະແໜງອຸດສາຫະກຳຍັງເປັນຂໍ້ມູນສຳລັບການກຳນົດເປົ້າ
ໝາຍ ແລະ ຊີ້ບອກປະເມີນຄວາມສຳເລັດຂອງນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນການພັດທະນາອຸດສາຫະ
ກຳທີ່ສຳຄັນນຳອີກ.

ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ
ຖະໜົນ ໂພນໄຊ, ຕັ້ງ ປ່າຍ 4107, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສປປ ລາວ
ໂທ/ແຟັກ : +856-21-452425
www.moic.gov.la

UNITED NATIONS
INDUSTRIAL DEVELOPMENT ORGANIZATION

ສະໜັບສະໜູນໂດຍ: ໂຄງການ ເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າສາກົນ ດ້ານການຄ້າ (EIF)